ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
17
ΙΟΥΝΙΟΥ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 2
Ἐκδίδεται κατὰ Παρασκευὴν
ΕΤΟΣ Α'. ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 23

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δρ. 100
» ἑξάμ. » 60
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία £ 1 -|-
Αἱ συνδρομαὶ καὶ πάντα τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς τὸ περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ, 1938 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 - ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 52.642
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ 8 ΤΗΛ. 25.861

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΕΛΛΗΝ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Η ΑΣΤΕΙΡΕΥΤΟΣ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΤΙΚΟΤΗΣ

Ξεύρετε κι' ἀκόμα κάτι ποὺ κάνει τοὺς «μικροὺς ἀνθρώπους»—γι' αὐτοὺς μιλήσαμε σὲ προηγούμενο ἄρθρο—ὅταν τὸ ἀκοῦν νὰ περνοῦν στὰ ἀξιοδάκρυτο ὕψος μιᾶς ἀηδιαστικῆς ἠλιθιότητος τὴν ὁποίαν φαντάζονται ὡς τὴν πιὸ δηκτικὴν εἰρωνεία;

Εἶνε ἡ διακήρυξις τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ὅτι φιλοδοξεῖ πὼς ἔθεσε τὰ θεμέλια τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» ὅταν ἀκοῦν ἢ διαβάζουν στὶς ἐφημερίδες τὴν διακήρυξιν αὐτὴν κουνοῦν τὸ κεφάλι των, διαστέλλουν τὰ χείλη τους σ' ἕνα χαμόγελο ποὺ τὸ φαντάζονται εἰρωνικὸ κι' ἀρκετὸ νὰ κατασυντρίψη τοὐλάχιστον τὰ πάντα καὶ ἐκστομίζουν τὶς πιὸ τεράστιες ἀνοησίες ποὺ τὶς νομίζουν ὡς τὰ σοφώτερα λόγια ποὺ ἐλέχθησαν ποτέ.

Ἂν ἡ συμπεριφορά τους αὐτὴ δὲν ἦταν μέχρις ἀηδίας βλακώδης, κι' ἂν μέσα της δὲν περιεῖχε τὸ συχαμερὸ δηλητήριο μιᾶς προσπαθείας ἀπονεκρώσεως τῆς Ἑλληνικῆς ζωτικότητος καὶ πρὸ παντὸς τῆς ζωτικότητος τῆς νεολαίας μας θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τοὺς λυπηθῆ, τοὺς «μικροὺς ἀνθρώπους», γιὰ τὸ κατάντημά τους.

⁂

Κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει γιὰ τὴν πονηρία τῶν σκέψεων τῶν «μικρῶν ἀνθρώπων», ὅπως δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴ τὶς θεωρεῖ ἠλίθιες. Ὡστόσο, τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι αὐτὴ ἡ ἠλιθιότης σέρνεται ἀνάμεσα στὰ πόδια μας σὰν βρωμερὸ σκουλῆκι κι' ἔτσι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ προσέξουμε καὶ νὰ τὸ συντρίψουμε κάτω ἀπὸ τὴν φτέρνα μας. Θὰ πρέπει, λοιπὸν, νὰ ποῦμε ἕνα δυὸ λόγια, ὅσο μεγάλη καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀηδία ποὺ μᾶς προκαλεῖ τὸ ἄθλιο κούνημα τῶν κεφαλιῶν των καὶ τὸ ἀποκρουστικό τους χαμόγελο.

*

Πρῶτα - πρῶτα θὰ πρέπει νὰ δοῦμε τὶ λέγει ὁ ὅρος «πολιτισμὸς» καὶ ποιὰ εἶνε ἡ ἔννοιά του γενικῶς. Λοιπὸν, πολιτισμὸς θὰ πῆ τὸ σύνολον τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀποκτημάτων τῶν ἀνθρώπων εἴτε κατὰ μεγάλας εἴτε κατὰ μικρὰς ὁμάδας. Ἐκεῖνο ποὺ διαφέρει μεταξὺ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης ὁμάδος εἶνε ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεώς του. Ἄλλες ὁμάδες ἢ καλλίτερα ἄλλα ἔθνη ἢ λαοὶ ἔχουν ἕνα πολιτισμὸ περισσότερο ἐξελιγμένο ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἔθνος ἢ λαό. Ἡ ἐξέλιξις ἢ ἡ ὀπισθοδρόμησις τοῦ πολιτισμοῦ σ' ἕνα ἔθνος ἐξαρτᾶται ἀπὸ πολλοὺς παράγοντας τοὺς ὁποίους δὲν πρόκειται νὰ ἀναλύσουμε ἐδῶ. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε νὰ δώσουμε ἕνα ὁρισμὸ στὸν πολιτισμὸ καὶ μιὰ ποὺ τὸν δώσαμε μποροῦμε νὰ προχωρήσουμε.

*

Οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὰ πολὺ παληὰ χρόνια τῆς ἱστορίας ἀνέπτυξαν ἕνα δικό τους πολιτισμὸ μέσα στὴ χώρα ποὺ κατοικοῦσαν καὶ αὐτὸν τὸν πολιτισμὸν τὸν μετέδωκαν καὶ σὲ ἄλλους λαοὺς, εἴτε διὰ τῆς συχνῆς ἐπαφῆς μαζί τους, εἴτε μὲ τὴν ἵδρυσιν ἀποικιῶν—στὴν ἀρχαιότητα.

Ἀφοῦ, λοιπὸν, οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπέτυχαν νὰ ἀναπτύξουν ἕνα δικό τους πολιτισμὸν—καὶ μάλιστα ἕνα πολιτισμὸν ποὺ ἐχρησίμευσε καὶ χρησιμεύει ἀκόμη ὡς πνευματικὸς ὁδηγὸς ὅλης τῆς προωδευμένης ἀνθρωπότητος—γιατὶ οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» ἀρνοῦνται αὐτὴν τὴν δημιουργὸν δύναμιν στοὺς νεωτέρους Ἕλληνας;

Ἡ Ἑλλὰς στὴν ἀρχαιότητα δὲν ἦταν καθόλου πιὸ πλούσια ἀπὸ τὴν σημερινή. Μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς ὅτι συνέβαινε τὸ ἀντίθετο. Ἡ ναυτιλία—ποὺ εἶνε ἕνα μέσον ἀναπτύξεως καὶ ἐξαπλώσεως τοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὰ καλλίτερα—τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, δὲν μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς τὅι ἦταν καλλίτερη καὶ πιὸ προωδευμένη ἀπὸ τὴν δική μας σήμερον.

Σήμερον τὰ Ἑλληνικὰ καράβια ὀργώνουν ὅλους τοὺς ὠκεανοὺς καὶ ὅλας τὰς θαλάσσας ὁλοκλήρου τῆς Ὑφηλίου. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ναυτικοὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην Σελίδα)

7
18

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΦΑΛΑΓΓΙΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΠΑΤΡΩΝ

«ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ!»

ΣΟΦΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρῶτος Φαλαγγίτης τῆς χώρας ὁμιλῶν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας Πατρῶν

ΠΑΤΡΑΙ, 13 Ἰουνίου (Τηλεγραφικῶς). —Ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὴν 8.30 μ. μ. χθὲς μετέβη εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας Πατρῶν, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς ΕΟΝ Πατρῶν καὶ εἶχον κατακλύσει τὸ κέντρον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρῶτος φαλαγγίτης τῆς χώρας, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς φαλαγγίτας εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς, χαίρω πολύ, διότι ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας ἐμπεπιστευμένη εἰς χέρια καλὰ προχωρεῖ εἰς τὸν δρόμον της πρὸς τὰ ἐμπρός. Ὀφείλω νὰ σᾶς συγχαρῶ καὶ διὰ τὴν στάσιν σας καὶ διὰ τὸ φρόνημά σας. Θέλω νὰ γνωρίζετε ὅλοι σας, ὅτι τὴν θέσιν σας μέσα εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, ἐσεῖς οἱ σημερινοὶ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς, πρέπει νὰ τὴν κατακτήσετε μόνοι σας καὶ ν' ἀνοίξετε τὸν δρόμον εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν. Καὶ πρῶτον πρέπει νὰ εἶσθε ἀπολύτως ἀφωσιωμένοι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ νέου κράτους καὶ νὰ εἶσθε ἀπολύτως ἀποφασισμένοι νὰ εἶσθε ἐφ' ὅρου ζωῆς ἀφωσιωμένοι εἰς αὐτάς. Ἔτσι θὰ ἔχετε ὡς περιεχόμενον τοῦ ὀργανισμοῦ σας μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα μᾶς διδουν ζωὴν καὶ ἐνθουσιασμόν. Δεύτερον πρέπει νὰ εἶσθε ἀπολύτως πειθαρχοῦντες ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεσθε, εἴτε μέσα εἰς τὴν ὀργάνωσιν εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς νεολαίας, εἴτε μέσα εἰς τὸ σχολεῖον, πειθαρχικοὶ εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς καθηγητάς σας, εἴτε εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια καὶ γραφεῖα πειθαρχικοὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σᾶς διευθύνουν Παντοῦ ὅπου καὶ ἂν εἶσθε πρέπει νὰ εἶσθε πρότυπον πειθαρχίας, τάξεως καὶ κοσμιότητος.

Τρίτον. Πρέπει νὰ εἶσθε οἱ νέοι εἰς ὅλην σας τὴν παράστασιν μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος, οὕτως ὥστε ὅλη ἡ κοινωνία νὰ στρέφη τὰ βλέμματά της πρὸς σᾶς μὲ ἀγάπην καὶ ἐνθουσιασμόν. Πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος μέσα εἰς τὰ σπίτια σας, πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος μέσα εἰς τὰς οἰκογενείας, μὲ τὰς ὁποίας συνδέεσθε, πρότυπα τιμῆς καὶ καθήκοντος ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεσθε. Ἔτσι θὰ διαμορφωθῆ ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδος. Ἐσεῖς εἶσθε οἱ πρωτοπόροι στὸν δρόμον ποὺ θ' ἀνοίξετε σεῖς, καὶ ὅπως τὸν ἀνοίξετε θὰ τὸν ἀκολουθήσουν ὅλοι οἱ νέοι καὶ τὰ παιδιά. Ἀπὸ τώρα πρέπει νὰ εἶσθε οἱ ὁδηγοὶ τῶν νέων καὶ ὅταν δὲν ἀνήκουν ἀκόμη εἰς τὰς τάξεις σας. Νὰ ἀγαπᾶτε τοὺς νέους, εἴτε φέρουν τὴν στολήν σας, εἴτε ὄχι. Εἶνε ἕνα μαζύ σας. Καὶ ἕνας ἐνθουσιασμὸς σᾶς ἐμπνέει. Νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι ἔτσι θὰ γίνετε οἱ ὁδηγοί των. Δι' αὐτὸ ἔκαμα τὴν ὀργάνωσίν σας ἑκουσίαν καὶ δὲν ὑπεχρέωσα κανένα δι' αὐτήν, διὰ νὰ σᾶς κάμω νὰ κατακτήσετε μὲ τὰς ἰδίας σας δυνάμεις τὸ σύνολον τῆς νεότητος καὶ νὰ χαλυβδώσω τὸν χαρακτῆρα σας. Ἔτσι σᾶς θέλω. Εἶχα τὴν χαροποιὸν εἴδησιν, ὅτι ἀπὸ πέρυσι ἕως τώρα αἱ τάξεις ἐπληθύνθησαν. Δὲν δίδω τόσην σημασίαν εἰς τὸν ἀριθμόν, ὅσην δίδω εἰς τὸ ποιόν. Τοῦ χρόνου, ὅταν θὰ σᾶς ξαναϊδῶ, νὰ εἶσθε ὄχι μόνον διπλάσιοι εἰς ἀριθμόν, ἀλλὰ διπλάσιοι καὶ πολλαπλάσιοι εἰς ἀποτελέσματα ἠθικά. Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν πεποίθησιν σᾶς χαιρετίζω. Ζήτω ἡ ἑλληνικὴ νεότης».

ΣΑΣ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΤΟ ΜΑΤΩΜΕΝΟ ΡΑΣΟ

Ἀγαπητά μου ἐγγόνια,

Ἀνάμεσα στὴν πολυκύμαντη καὶ γεμάτη βασανιστήρια, ἡρωϊσμοὺς καὶ αὐτοθυσίες ἱστορία τῆς μακρυᾶς δουλείας μας ὑπάρχει κάτι ποὺ λάμπει σὰν ἀθάνατο σύμβολο. Σ' ἕνα κομμάτι μαῦρο πανί, ξεσκισμένο καὶ λερὸ εἶναι γραμμένες μὲ αἱμάτινα γράμματα οἱ ἀνώτερες ἀρετὲς τῆς Φυλῆς. Εἶναι τὸ ματωμένο ράσο, ποὺ τετρακόσια μαῦρα χρόνια στὸ «κρυφὸ σκολειό» μὲ τρομους καὶ λαχτάρες ὁλονυχτὶς πάσχει νὰ ξαναναστήση τὸ δουλωμένο γένος. Ἀργότερα σέρνεται αἱμόφυρτο στοὺς δρόμους τῆς Πόλης, εὐλογεῖ στὴν Ἅγια Λαύρα τὴ σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως ἀνατινάζεται στὸν ἀέρα στὸ Κιοῦγκι καὶ στὸ Μεσολόγγι, σουβλίζεται στὴν Ἀλαμάνα καὶ γίνεται κόσκινο ἀπὸ τὶς ἐχθρικὲς σφαῖρες στὸ θρυλικὸ Μανιάκι. Ἕνα κομμάτι ξεσκισμένο μαῦρο πανὶ βαμμένο στὸ αἷμα θὰ ταίριαζε καλλίτερα γιὰ σημαία μας.

Ἀγαπητά μου ἐγγόνια,

Ἡ Κυπαρισσία εἶναι μιὰ μικρὴ μὰ παληά, πολὺ παληά, πόλις κάτω στὴ Μεσσηνία, φάτσα στὴ Ζάκυνθο. Κάθε της πέτρα καὶ θρῦλος, κάθε της σπίτι καὶ ἱστορία. Λόγῳ τῆς θέσεώς της δοχότανε πρώτη τὸν ποικιλώνυμο ξένο κατακτητή. Πολλὲς φορὲς ρήμαξε καὶ πολλὲς φορὲς σὰ φοίνικας ξαναγεννήθηκε. Στὴν «κατακαημένη Ἀρκαδιὰ» λοιπὸν—ἔτσι τὴ λένε καὶ σήμερα ἀκόμη—γίνανε προχτὲς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Ἀμβροσίου Φραντζῆ. Μοῦ φαίνεται πὼς πολλοί σας ἀκοῦτε γιὰ πρώτη φορὰ τὸ ὄνομά του. Κι' ὅμως ὁ ἡρωϊκὸς ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἀρκαδιᾶς δὲν ὑπῆρξε μόνο ἕνας ξεχωριστὸς ἀγωνιστὴς ποὺ σὲ πολλὲς μάχες «ἔφαγε τὴ μπαρούτη μὲ τὴ χούφτα» πολεμώντας νὰ ἐλευθερώση τὴν πατρίδα του ἀλλὰ—καὶ πρὸ παντὸς αὐτὸ—στάθηκε ὁ πρῶτος καὶ ὁ καλλίτερος ἱστορικὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Γεννήθηκε στὰ 1771 καὶ πέθανε ὀγδόντα χρονῶν, στὰ 1851. Ἡ «Ἱστορία τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος» τοῦ Ἀμβροσίου Φραντζῆ, ἀπὸ τέσσαρες τόμους καὶ δυὸ χιλιάδες σελίδες κοντά, ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 1715 καὶ τελειώνει στὰ 1835. Εἶναι τὸ τελειότερο καὶ πιὸ ἀμερόληπτο ἱστορικὸ ἔργο τῶν χρόνων ποὺ περιγράφει καὶ σύγχρονα ἡ ἀξία του μεγαλώνει, γιατί, γραμμένο «ἐξ αὐτοψίας, αὐτηκοΐας καὶ ἐκ παραδόσεως ἄλλων», στάθηκε πηγὴ στοὺς μετέπειτα ἱστορικοὺς Τρικούπη, Παπαρρηγόπουλο καὶ τόσους ἄλλους.

Ἀγαπητά μου ἐγγόνια,

Τώρα ποὺ μάθατε ποιὸς ἦτανε ὁ Ἀμβρόσιος Φραντζῆς δεηθῆτε εὐλαβικὰ στὴ μνήμη τοῦ ματωμένου ράσου, τοῦ ἥρωα τοῦ ντουφεκιοῦ καὶ τῆς πέννας.

Σᾶς φιλῶ
Ὁ Παπποῦς

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Η ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΟΥ ΜΕ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Ὁ Αὐστραλὸς ἐξερευνητὴς Σὲρ Χιοῦμπερτ Οὐΐλκινς ἔφθασεν εἰς Μόσχαν διὰ νὰ ἀνακοινώση εἰς τὸν Ρῶσσον ἐξερευνητὴν Σμὶτ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν του πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν Ρώσσων ἀεροπόρων, οἱ ὁποῖοι ἐξηφανίσθησαν τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν Βόρειον Πόλον. Κατὰ τὴν διέλευσίν του ἀπὸ τὸ Ὄσλο, ὁ Οὐΐλκινς ἐξέθεσε τὸ σχέδιόν του, ὅπως ταξιδεύση εἰς τὸν Βόρειον Πόλον ὑπὸ τοὺς πάγους. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ χρησιμοποιήση, ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, ὑποβρύχιον μεγάλης ἀντοχῆς. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Οὐΐλκινς τὸ ὑποβρύχιον εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον μέσον διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς ἀρκτικῆς ζώνης. Ἡ θερμοκρασία τῆς θαλάσσης ὑπὸ τοὺς πάγους εἶνε 32 περίπου βαθμοὺς Φαρανάϊτ. Τὸ ὑποβρύχιον θὰ εἶνε ἐφωδιασμένον μὲ εἰδικὰ παγοθραυστικὰ μηχανήματα διὰ νὰ θραύη τοὺς πάγους καὶ νὰ ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Τὸ πλήρωμα θὰ δυνηθῇ νὰ παραμείνη τρία ἔτη εἰς τὸν Πόλον. Ὁ ἀνεφοδιασμὸς θὰ γίνεται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ χειμῶνος δι' ἀεροπλάνων.

ΞΥΛΙΝΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Τελευταίως ἐκυκλοφόρησαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ πρῶτα ὑποδήματα ἀπὸ τεχνητὸν δέρμα. Κυρίως εἰπεῖν δὲν πρόκειται περὶ δέρματος, ἀλλὰ περὶ μιᾶς κατειργασμένης ὕλης προερχομένης ἐκ τοῦ ξυλοπολτοῦ ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζεται καὶ ὁ χάρτης. Ὁ ἐκ τῶν δένδρων ξυλοπολτὸς μετατρέπεται εἰς κυτταρίνην, ἡ ὁποία δι' εἰδικῆς κατεργασίας γίνεται ψίδια καὶ σόλες. Ἐκ τοῦ ξυλοπολτοῦ ἐπίσης ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωνται ἐν ἀναμίξει μετὰ βάμβακος καὶ ἐρίου ὑφάσματα στερεώτατα καὶ ἐφθηνά, τὰ ὁποῖα ἤδη παρεδόθησαν εἰς τὴν ἀγοράν.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΣ ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Δανίας καὶ τῆς Σουηδίας ἐκάλεσαν πρὸ ἡμερῶν ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἰδῆ ἕνα μετέωρον τὸ ὁποῖον ἐνεφανίσθη τὴν νύκτα τῆς 27ης Μαΐου, νὰ ἀποστείλουν εἰς τὸ ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Λοὺντ τὰς παρατηρήσεις των. Πεντακόσιοι Σουηδοὶ καὶ Δανοὶ ἀπήντησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν, πλεῖστοι δὲ μὲ ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν. Ἀπὸ τῆς 7ης μέχρι τῆς 9ης ἑσπερινῆς ὁ οὐράνιος θόλος ἔλαμπεν ἀπὸ βροχὴν μετεώρων τὰ ὁποῖα μὲ ἀφάνταστον ταχύτητα διέσχιζον τὸ στερέωμα, διαγράφοντα πυρίνην τροχιὰν καὶ ἐξερρηγνύοντο ἀθορύβως. Φαίνεται ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῶν λειψάνων κομήτου, τὰ ὁποῖα συνήντησαν τὴν γῆν καὶ ἔπεσαν ἐπ' αὐτῆς.

ΕΣΩΘΗ Η ΓΑΛΛΙΚΗ «ΠΕΝΤΑΡΑ»

Ἡ γαλλικὴ πεντάρα, τὸ περίφημον «σοῦ» διέτρεξε τὸν κίνδυνον νὰ ἐξαφανισθῇ, λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ φράγκου. Μέχρι σήμερον τὰ κέρματα τῶν πέντε «σαντὶμ» κατασκευάζοντο ἀπὸ κρᾶμα νικελίου καὶ χαλκοῦ ποὺ ἐστοίχιζαν ἕκαστον ἑπτὰ «σαντίμ». Διὰ τοῦτο πρὸς στιγμὴν ἐγένετο λόγος ὅπως ἀποσυρθοῦν ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὰ μικρὰ κέρματα. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ σώση τὴν «πεντάρα». Πράγματι εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κερμάτων τῶν 5, 19 καὶ 25 «σαντὶμ» ἀπὸ ψευδάργυρον. Τὰ νέα κέρματα θὰ περιέχουν 20 τοῖς ἑκατὸν ψευδάργυρον.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Μία ἐπιτυχὴς φωτογραφία ἐκ τῆς περιοδείας τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου εἰς Πελοπόννησον (Σπάρτη).

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

— Τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἑνώσεως Πολυτέκνων Πειραιῶς ἐπέδωκεν εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλον τιμητικὸν ψήφισμα.

— Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐλασσῶνος ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτισσῶν, πρὸς τὰς ὁποίας ὡμίλησεν ἡ δημοδιδασκάλισσα Στέλλα Τσούρη, ἥτις ἐξῆρε τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν.

— Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο εἰς Πάτρας ἡ τελετὴ τῆς παραδόσεως τῆς σημαίας εἰς τὴν δύναμιν τοῦ νεοϊδρυθέντος ἐκεῖ 12ου μικτοῦ λόχου τῆς Ε.Ο.Ν.

— Μετὰ τὸν λειτουργήσαντα ἐν Βόλῳ οὐλαμὸν ἐκπαιδεύσεως ὑπαξιωματικῶν τῆς Ε. Ο. Ν., συνεστήθη καὶ ἐν Λαρίσῃ τοιοῦτος οὐλαμός, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ φοιτήσουν 60 περίπου φαλαγγῖται τῆς ὑποδιοικήσεως Λαρίσης, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξέλθουν τοῦ οὐλαμοῦ ὡς ὑπαξιωματικοί, ἤτοι ὑπενωμοτάρχαι, ἐνωμοτάρχαι καὶ ὁμαδάρχαι.

—Τὴν 5ην Ἰουνίου ἔγινε εἰς τὴν Ξάνθην συγκέντρωσις φαλαγγιτῶν εἰς τὸ Στάδιον, ὅπου ἐτελέσθησαν διάφοροι ἀσκήσεις.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

2ον

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Κ. ΜΙΧ. ΚΟΚΚΑΛΗ

Αὐτὸ τὸ βράδυ ὁ πατέρας ἐπῆρε τὸ παιδὶ του κατὰ μέρος καὶ τοῦ εἶπε τὰ βαρύτερα λόγια ἀπ' ὅσα ὁ μικρὸς εἶχε ἀκούσει ποτέ:

—Σπῦρο, βλέπεις, ὅτι ἐργάζομαι ὅτι σκοτώνομαι γιὰ τὸ σπίτι. Ἐσὺ ὅμως δὲν παίρνεις παράδειγμα ἀπὸ μένα. Εἶσαι ἄκαρδος ἀπέναντί μου, ἀπέναντι τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς μητέρας σου!

—Ἄ, ὄχι! μὴ τὸ λὲς αὐτὸ πατέρα! ἐφώναξε ὁ μικρὸς ξεσπῶντας σὲ κλάμα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ σκέφτηκε νὰ τὰ ὁμολογήση ὅλα. Ἀλλὰ ὁ πατέρας του τὸν διέκοψε, λέγοντας:

—Ἐσὺ γνωρίζεις καλὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ σπιτιοῦ. Ξέρεις ἂν χρειάζεται καλὴ θέλησις καὶ θυσίες ἀπὸ ὅλους μας. Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, βλέπεις, ἀναγκάστηκα νὰ διπλασιάσω τὴν ἐργασία μου. Αὐτὸν τὸν μῆνα ἐλογάριαζα, ὅτι θὰ ἔπαιρνα ἑκατὸ φράγκα παραπάνω ἀπὸ τὸν μισθόν μου, ἀλλὰ σήμερα τὸ πρωΐ μὲ εἰδοποίησαν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ μοῦ γίνη αὔξησις.

Σ' αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Σπῦρος ἔπνιξε τὴν ὁμολογία ποὺ ἦταν ἕτοιμη ν' ἀναβρύση ἀπ' τὴν ψυχή του, καὶ εἶπε ἀποφασιστικὰ στὸν ἑαυτόν του: «Ὄχι, πατέρα, τίποτα δὲν θὰ σοῦ εἰπῶ. Θὰ φυλάξω τὸ μυστικὸ γιὰ νὰ μπορέσω νὰ ἐργάζομαι γιὰ σένα. Γιὰ τὴ λύπη ποὺ σοὔδωσα, θὰ σὲ ἱκανοποιήσω διαφορετικά. Ὅσο γιὰ τὸ σχολεῖο, θὰ μελετάω ἀρκετά, ἔστω νὰ προβιβαστῶ. Αὐτὸ ὅμως ποὺ ἐνδιαφέρει τώρα εἶνε νὰ σὲ βοηθήσω οἰκονομικῶς καὶ νὰ σὲ ξελαφρώσω ἀπὸ τοὺς κόπους ποὺ σὲ σκοτώνουν».

Κ' ἐξακολούθησε ἄλλους δυὸ μῆνες νυκτερινὴ δουλειά, ποὺ ξεσποῦσε τὴν ἡμέρα σὲ κούρασι καὶ ἀπελπισμένες προσπάθειες καὶ πικρὲς παρατηρήσεις τοῦ πατέρα του. Τὸ χειρότερο ὅμως ἦταν, ὅτι ὁ πατέρας, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα γινόταν πιὸ ψυχρὸς μὲ τὸ παιδί του, τοῦ μιλοῦσε πολὺ σπάνια σὰν νὰ ἦταν διεφθαρμένο καὶ νὰ τῶχε κάνει ἀπόπεδο, καὶ σχεδὸν ἀπέφευγε καὶ τὰ βλέμματά του ἀκόμη.

Ὁ Σπῦρος τὰ ἔβλεπε ὅλ' αὐτὰ καὶ ὑπέφερε, καὶ ὅταν ἐγύριζε τὶς πλάτες ὁ πατέρας του αὐτὸς τοῦ ἔστελνε κρυφὰ ἕνα φιλί, μ' ἕνα αἴσθημα θλιβερῆς καὶ πικρῆς τρυφερότητος. Καί, λίγο ἀπὸ τὴν στενοχώρια, λίγο ἀπὸ τὴν κούρασι, ἀδυνάτιζε κ' ἐχλώμιαζε διαρκῶς, παραμελῶντας τὰ μαθήματά του. Ἐκαταλάβαινε καλὰ πὼς κάποτε ἔπρεπε νὰ τελειώση αὐτὴ ἡ ἱστορία, καὶ κάθε βράδυ ἐμονολογοῦσε: «Ἀπόψε δὲν θὰ σηκωθῶ:»

Ἀλλὰ σὰν χτυποῦσαν τὰ μεσάνυχτα, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ μείνη σταθερὸς στὴν ἀπόφασί του, αἰσθανόταν τύψεις, κ' ἐνόμιζε, ὅτι ἂν ἔμενε στὸ κρεββάτι, ἐπαραμελοῦσε ἕνα καθῆκον κ' ἔκλεβε τὸ ψωμὶ τῆς οἰκογενείας του. Καὶ σηκωνόταν μὲ τὴ σκέψι, ὅτι κάποιο βράδυ ὁ πατέρας του θὰ ξυπνοῦσε καὶ θὰ τὸν ἔπιανε, ἢ ὅτι θὰ ἐκαταλάβαινε τὴν ἀπάτη τυχαίως, μετρῶντας τὶς ταινίες δυὸ φορές. Τότε πάλιν θὰ ἐτελείωναν ὅλα πολὺ φυσικά, χωρὶς τὴν θέλησίν του, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐπιβάλη. Ἔτσι, ἐξακολουθοῦσε τὴν δουλειά του.

Ἕνα βράδυ, ὁ πατέρας του ἐπρόφερε μιὰ λέξι ποὺ ἦταν ἀποφασιστικὴ γι' αὐτόν. Ἡ μητέρα του τὸν παρατήρησε, κ' ἐπειδὴ τῆς φάνηκε πιὸ ἀδύνατος καὶ πιὸ χλωμός, τοῦ εἶπε:

—Σπῦρο, μοῦ φαίνεσαι ἄρρωστος.

Ἔπειτα, γυρίζοντας στὸν πατέρα, ἐπρόσθεσε μὲ πόνο:

—Ὁ Σπῦρος εἶνε ἄρρωστος. Γιὰ κύττα πόσο εἶνε χλωμός: Τί ἔχεις παιδί μου;

Ὁ πατέρας τοὔρριξε μιὰν ἀδιάφορη ματιὰ καὶ εἶπε:

—Εἶνε οἱ τύψεις τῆς συνειδήσεως ποὺ τὸν κάνουν ἔτσι. Ὅταν ἦταν ἐπιμελής, ἡ ὑγεία του ἦταν πολὺ καλή!

—Μὰ εἶνε ἄρρωστος! ἐφώναξεν ἡ μητέρα του.

—Δὲν μ' ἐνδιαφέρει πειὰ γι' αὐτόν: ἀπάντησε ὁ πατέρας.

Αὐτὴ ἡ λέξις ἦταν μιὰ μαχαιριὰ στὴν καρδιὰ τοῦ παιδιοῦ. Ἄ, δὲν τὸν ἐνδιέφερε πιά! Νὰ τὸ πῇ ὁ πατέρας του αὐτό, ποὺ ἄλλοτε ἔτρεμε ὅταν τὸν ἄκουε νὰ βήχη! Δὲν τὸν ἀγαποῦσε πιά, λοιπόν, δὲν τὸν ἐνδιέφερε καθόλου ἂν ζῇ ἢ πεθαίνη!

«Ἄ, ὄχι, πατέρα μου! εἶπε μὲ τὴν καρδιὰ σφιγμένη ἀπὸ τὴν ἀγωνία. Τώρα πρέπει νὰ τελειώση στ' ἀλήθεια αὐτὴ ἡ ἱστορία, γιατὶ χωρὶς τὴν ἀγάπη σου δὲν μπορῶ πιὰ νὰ ζήσω. Θὰ σοῦ τὰ πῶ ὅλα. Θὰ πάψω νὰ σ' ἀπατῶ, θὰ μελετάω, ὅπως καὶ πρίν. Ἂς γίνη ὅ,τι θέλει, ἀρκεῖ νὰ μὲ ξαναγαπήσης, καλέ μου πατέρα: Αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ εἶμαι σταθερὸς στὴν ἀπόφασί μου!»

Παρ' ὅλα αὐτά, κείνη τὴ νύχτα σηκώθηκε πάλι. Ἤθελε ν' ἀποχαιρετίση, νὰ ξαναϊδῇ λίγες στιγμές, στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας, γιὰ τελευταία φορά, αὐτὸ τὸ καμαράκι ὅπου εἶχε δουλέψει κρυφὰ τόσες νύχτες, μὲ τὴν ψυχὴ φουσκωμένην ἀπὸ ἱκανοποίηση καὶ τρυφερότητα. Καὶ ξαναβρέθηκε μπροστὰ στὸ τραπεζάκι, μὲ τὴ λάμπα ἀναμμένη, καὶ εἶδε τὶς ἄσπρες ταινίες, ἐπάνω στὶς ὁποῖες δὲν θὰ ἔγραφε πιὰ αὐτὰ τὰ ὀνόματα. Μιὰ ἀπέραντη θλῖψι τὸν πλάκωσε καὶ μὲ μιὰ κίνησι ἀποφασιστικὴ ξανάπιασε τὴν πέννα γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ τὴν συνειθισμένη δουλειά.

Ἀλλὰ καθὼς ἅπλωσε τὸ χέρι ἐσκούντηξε ἕνα βιβλίο ποὺ ἔπεσε. Τὸ αἷμα τοῦ ἀνέβηκε στὸ κεφάλι. Ἂν ξυπνοῦσε ὁ πατέρας του! Δὲν θὰ τὸν ἔπιανε, βέβαια, πάνω σὲ καμμιὰ κακὴ πρᾶξι, γιατὶ καὶ ὁ ἴδιος εἶχε ἀποφασισθῇ νὰ τὰ ὁμολογήση ὅλα. Καὶ ὅμως... ν' ἀκούσῃ τὰ βήματά του νὰ πλησιάζουν στὸ σκοτάδι, μέσα σ' ἐκείνη τὴ σιωπή.. Καὶ ἡ μητέρα του, ποὺ θὰ ξυπνοῦσε τρομαγμένη, ἡ σκέψις ὅτι ὁ πατέρας του γιὰ πρώτη φορὰ θὰ αἰσθανόταν κάποια ταπείνωσι μπροστά του, ὅταν θὰ τὰ μάθαινε ὅλα, αὐτὲς οἱ σκέψεις τὸν ἐφόβιζαν σχεδόν. Ἐτέντωσε τ' αὐτί, κρατῶντας τὴν ἀναπνοή του. Δὲν ἄκουσε θόρυβο. Ἐκρυφάκουσε ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα ποὺ ἦταν πίσω του: τίποτε.

Ὅλο τὸ σπίτι ἐκοιμόταν. Ὁ πατέρας του δὲν εἶχε ἀκούσει. Ἡσύχασε. Καὶ ἄρχισε πάλι νὰ γράφῃ. Οἱ ταινίες ἐμαζεύοντο σωρός. Ἄκουσε τὸ ρυθμικὸ βῆμα τῆς περιπόλου κάτω στὸν ἔρημο δρόμο, ἔπειτα τὸν κρότο μιᾶς ἁμαξας ποὺ ἐσταμάτησε ἀπότομα, μετὰ ἀπὸ κάμποσο μερικὰ κάρρα πέρασαν ἀργὰ καὶ βαρειά. Ἔπειτα μιὰ βαθειὰ σιγή, ταραγμένη μονάχα ἀπὸ τὰ μακρυνὰ γαυγίσματα ἑνὸς σκύλλου. Καὶ ἔγραφε, ἔγραφε διαρκῶς.

Ὡστόσο ὁ πατέρας του βρισκόταν πίσω του. Εἶχε ξυπνήσει μὲ τὸν θόρυβο ποὺ ἔκανε τὸ βιβλίο ποὺ ἔπεσε, καὶ καθὼς περνοῦσαν τὰ κάρρα ἐμπῆκε στὸ μικρὸ γραφεῖο, χωρὶς καθόλου ν' ἀκουσθῇ. Καὶ βρισκόταν ἐκεῖ, μὲ τὸ ἄσπρο κεφάλι του πάνω ἀπὸ τὸ μαῦρο κεφάλι τοῦ παιδιοῦ. Καὶ ἔβλεπε τὴν πέννα του νὰ τρέχῃ ἀπάνω στὶς ταινίες. Καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἐμάντεψε τὰ πάντα, ἐνθυμήθηκε, ἐκατάλαβε καὶ μιὰ μετάνοια ἀπελπισμένη, μιὰ τρυφερότης ἀπέραντη τοῦ εἶχε πλημμυρίσει τὴν ψυχή, καὶ τὸν κράτησε καρφωμένον ἐκεῖ, ἀπάνω στὸ παιδί του.

Ξάφνου ὁ Σπῦρος ἄφησε μιὰ δυνατὴ κραυγή. Δυὸ χέρια ποὺ ἔτρεμαν, τὸν ἀγκάλιασαν σφιχτά.

—Πατέρα:... Συγχώρεσέ με, πατέρα, ἐφώναξε ἀναγνωρίζοντας τὸν πατέρα του.

—Ἐσὺ νὰ μὲ συγχωρήσῃς: ἀπάντησε ὁ γέρος, κλαίγοντας καὶ γεμίζοντας τὸ μέτωπό του μὲ φιλιά. Τὰ ξέρω ὅλα τώρα, τὰ ἐμάντεψα, καὶ σοῦ ζητῶ συγγνώμην, καλὸ καὶ ἅγιο παιδί μου! Πᾶμε, ἔλα μαζύ μου.

Καὶ τὸν ἔσπρωξε μπροστά, ἢ μᾶλλον τὸν ἔφερε στὸ κρεββάτι τῆς μητέρας του, ποὺ εἶχε ξυπνήσει, τὸν ἔρριξε στὴν ἀγκαλιά της καὶ εἶπε:

—Φίλησε αὐτὸ τὸ ἀγγελούδι ποὺ ἀπὸ τρεῖς μῆνες δὲν κοιμᾶται, ἀλλὰ δουλεύει γιὰ μᾶς τὴ νύχτα, κ' ἐγὼ τὸ ἔκανα τόσο νὰ πονέσῃ, αὐτὸν ποὺ κερδίζει τὸ ψωμί μας:

Ἡ μητέρα τὸν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά της καὶ τὸν ἐκράτησε ἀπάνω στὸ στῆθος της, ἐνῷ προσπαθοῦσε κάτι νὰ εἰπῇ. Στὸ τέλος εἶπε:

—Γρήγορα, νὰ κοιμηθῇς, παιδί μου, ν' ἀναπαυθῇς:

Ὁ πατέρας τὸν ἐσήκωσε στὰ χέρια, τὸν ἔφερε στὸ δωμάτιό του, τὸν ἔγδυσε καὶ τὸν ἔβαλε νὰ κοιμηθῇ, ἐνῷ τὸν φιλοῦσε διαρκῶς καὶ τὸν ἐχάϊδευε.

—Εὐχαριστῶ, πατέρα, ἐπανελάμβανε διαρκῶς τὸ παιδί, εὐχαριστῶ. Πήγαινε τώρα νὰ κοιμηθῇς ἐσύ. Ἐγὼ καλὰ εἶμαι.

Ἀλλὰ ὁ πατέρας του ἤθελε νὰ τὸν ἰδῇ κοιμισμένον, ἐκάθισε σιμὰ στὸ κρεββάτι καὶ τοῦ εἶπε:

—Κοιμήσου, παιδί μου, κοιμήσου!

Καὶ ὁ Σπῦρος, καθὼς ἦταν κουρασμένος, ἐκοιμήθηκε ἀμέσως, γιὰ ὧρες πολλές, πρώτη φορὰ μετὰ τόσους μῆνες, ἕναν ὕπνο γαλήνιον, εὐτυχισμένον, μὲ ὄνειρα τερπνά. Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ ὁ ἥλιος τὸν ἐχτύπησε στὸ πρόσωπο πρῶτα αἰσθάνθηκε καὶ μετὰ εἶδε σιμὰ στὸ στῆθος του ἀκουμπισμένο τὸ κεφάλι τοῦ πατέρα του, ποὺ εἶχε περάσει τὴ νύχτα ἐκεῖ πέρα, κι' ἀκόμη ἐκοιμόταν, μὲ τὸ κεφάλι ἀκουμπισμένο πάνω στὴν καρδιὰ τοῦ παιδιοῦ του.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Προτύπου Στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς Ζοῦμπερι, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπε πρὸς τοὺς παρισταμένους βαθμούχους φαλαγγίτας: «Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦτο ἀπαιτῶ νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος πειθαρχία, ἡ ὁποία εἰς αὐστηρότητα νὰ ὑπερβαίνῃ καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀκόμη. Δὲν θὰ ἐπιτρέψω κανένα σφάλμα ἢ παράπτωμα. Διὰ κάθε λάθος φαλαγγίτου ἢ σκαπανέως εἰς τὸ στρατόπεδον θὰ εἶσθε ὑπεύθυνοι σεῖς οἱ βαθμοῦχοι, οἱ ὁποῖοι πρέπει εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ δίδετε τὸ παράδειγμα τῆς αὐστηρᾶς πειθαρχίας». Οἱ ἐμπνευσμένοι αὐτοὶ λόγοι τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου δὲν ἀπευθύνονται μόνον εἰς τοὺς βαθμούχους τοῦ Προτύπου Στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν., ἀλλὰ εἰς ὅλους τοὺς βαθμούχους καὶ φαλαγγίτας τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ γνωρίζουν καλῶς, ὅτι μόνον μὲ τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιτελέσουν τὸ ἀναληφθὲν βαρὺ ἔργον των, τὸ ὁποῖον ἔχουν ἱερὸν καθῆκον νὰ φέρουν εἰς πέρας διὰ νὰ ἀποτελέσουν τοὺς στυλοβάτας τοῦ τρίτου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

ΣΟΦΑΙ ΥΠΟΘΗΚΑΙ

Ὁ ὑπέροχος λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς τοὺς φαλαγγίτας Πατρῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶνε μεστὸς μεγάλων διδαγμάτων καὶ σοφῶν ὑποθηκῶν. Κάθε φαλαγγίτης καὶ σκαπανεὺς καὶ κάθε φαλαγγίτισσα καὶ σκαπάνισσα πρέπει νὰ διαβάσῃ μὲ μεγάλην προσοχὴν τὸν λόγον αὐτὸν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ νὰ προσπαθήσῃ μὲ κάθε τρόπον νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ὑψηλὰ διδάγματά του. Πρέπει οἱ φαλαγγῖται «νὰ ἀνοίξουν τὸν δρόμον εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν», ὅπως ἐτόνισεν ὁ κ. Μεταξᾶς.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΡΩΤΗ

Κατὰ τὴν παναθλητικὴν παρέλασιν οἱ ἀθληταὶ καὶ ἀθλήτριαι τῆς Ε.Ο.Ν. ἀπέδειξαν διὰ τοῦ ἀρρενωποῦ παραστήματός των καὶ τῆς ἀψόγου ἐμφανίσεώς των, ὅτι ἡ Νεολαία εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε πρώτη εἰς κάθε κίνησιν τῶν νέων. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκφράσας τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς Νεολαίας εἰς τὴν παναθλητικὴν παρέλασιν εἶπε τὰ ἑξῆς: «Θέλω ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία νὰ εἶνε πάντοτε πρώτη». Ἀλλὰ ἡ Νεολαία μας τὸ ἀπέδειξεν ἤδη.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρχισαν τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Στελεχῶν Προπαγάνδας τῆς Ε. Ο. Ν., θὰ συνεχισθοῦν δὲ ἐπὶ τρίμηνον, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ὁποίου οἱ ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς θὰ ἀνακηρύσσωνται ἀξιωματικοὶ τῆς Προπαγάνδας. Αἱ ὧραι τῶν μαθημάτων καθωρίσθησαν ὡς ἀκολούθως:

Θηλέων: 7—8 μ.μ. καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς, εἰς τὰς ὑποδιοικήσεις των.

Ἀρρένων: 8—9 μ.μ. καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς, εἰς τὰς Ὑποδιοικήσεις των.

Τὰ μαθήματα θὰ γίνωνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Προπαγάνδας καὶ Τύπου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως κ. Σ. Ἀγγελομάτη.

ΟΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΕΙΝΕ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ 21. Η «Ε.Ο.Ν.» ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΥΣ ΑΠΟΓΟΝΟΥΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας, ὅπου ἔφθασε τὴν 11.30' νυκτερινήν. Ἡ γενομένη ἐκεῖ ὑποδοχὴ εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπῆρξεν ἀποθεωτική. Εἰς τὴν ὑποδοχὴν ἔλαβον μέρος καὶ τὰ τμήματα τῆς ΕΟΝ. Πατρῶν, τὰ ὁποῖα ἐζητωκραύγασαν ἐνθουσιωδῶς τὸν πρῶτον φαλαγγίτην τῆς χώρας. Κατὰ τὴν παραμονήν του εἰς τὰς Πάτρας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τῶν ἐκεῖ ἀνεγερθησομένων σχολείων καὶ ἐπεσκέφθη τὸ κέντρον τῆς ΕΟΝ. Διοικήσεως Ἀχαΐας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου τῆς ΕΟΝ κ. Ἀλεξάνδρου Κανελλοπούλου.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας ἐπευφημηθεὶς ζωηρῶς ὑπ' αὐτῶν. (Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς φαλαγγίτας Πατρῶν δημοσιεύεται εἰς τὴν πρώτην σελίδα). Ἐπίσης ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν παραμονήν του εἰς Πάτρας ὡμίλησε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἐκπαιδευτικούς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ἐπεσκέφθη τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὸ Ἀγρίνιον, ὅπου τοῦ ἐγένετο ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν φαλαγγιτῶν οἵτινες τὸν ἀπεθέωσαν.

Εἰς τὸ Ἀγρίνιον ὁ κ. Μεταξᾶς ἐξεφώνησε βαρυσήμαντον λόγον.

Τὴν 12ην νυκτερινὴν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς περιοδείας του ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶς.

Τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ πλήθη κόσμου.

Ἐντὸς τοῦ σταθμοῦ εἶχε παραταχθῆ εἷς λόχος φαλαγγιτῶν τῆς ΕΟΝ ὅστις ἀπέδωσε τὰς τιμάς, ἔξωθι δὲ τοῦ σταθμοῦ εἶχε παραταχθῆ ἓν τάγμα φαλαγγιτῶν τῆς ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν.

Ο ΚΥΒ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος τῆς ΕΟΝ κ. Κανελλόπουλος ἀνεχώρησεν εἰς Πάτρας, Μεσολόγγιον καὶ Ἀγρίνιον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ τμημάτων τῆς ΕΟΝ.

Ὁ Κυβ. Ἐπίτροπος ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς εἰς Πάτρας Ἀγρίνιον καὶ Μεσολλόγιον, ἀπεκόμισε δὲ ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐκεῖ τμημάτων τῆς ΕΟΝ. (Πλήρη περιγραφὴν τῆς περιοδείας τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου θὰ δώσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα τὸ Σουδητικὸν ζήτημα δὲν ἐσημείωσεν οὐδεμίαν πρόοδον. τὰ δὲ ἐπεισόδια μεταξὺ Τσέχων καὶ Σουδητῶν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν συνεχίζονται. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀπόφασις τῆς Πράγας, ὅπως τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ Τσεχικῷ στρατῷ ἡ τριετὴς ὑποχρεωτικὴ θητεία, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐνταθοῦν ἔτι μᾶλλον αἱ σχέσεις μεταξὺ Τσέχων καὶ Σουδητῶν.

— Ὁ Σινο - Ἰαπωνικὸς πόλεμος συνεχίζεται μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολήν. Ἡ Καντὼν ὑπέστη ἄλλας δύο ἀεροπορικὰς ἐπιδρομάς. Ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν ἐφονεύθησαν 1500 Κινέζοι, ἐβλήθη δὲ καὶ τὸ Ἀμερικανικὸν Νοσοκομεῖον. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ἡ Κινεζικὴ ἐπαρχία Σαντοὺγκ ὑπέστη 2.000 ἐπιθέσεις Ἰαπωνικῶν ἀεροπλάνων. Μία μόνον πόλις ἐβομβαρδίσθη 800 φοράς. Τὰ θύματα ἐκ τῶν βομβαρδισμῶν αὐτῶν ἀνέρχονται εἰς 100.000 ἄτομα. Τὰ Ἰαπωνικὰ στρατεύματα συνεχίζουν ὁρμητικῶς τὴν προέλασίν των πρὸς τὸ Χανκέου. Οἱ Κινέζοι κατέστρεψαν τὰ φράγματα τοῦ Γιὰν - Τσὲ διὰ νὰ σταματήσουν τὴν προέλασιν τῶν Ἰαπώνων. Ἐγνώσθη, ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ δώσῃ ἄφθονον πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ 300 ἀεροπλάνα εἰς τὴν Κίναν, κατόπιν συμφωνίας της μετὰ τοῦ Τσάγκ - Κάϊ - Σέκ.

— Εἰς τὴν Ἱσπανίαν τὰ ἐθνικιστικὰ στρατεύματα ἐνήργησαν ἐσχάτως ἐπιτυχεῖς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῶν ἐρυθρῶν. Εἰς τὴν Βαλένθιαν καὶ τὴν Ἀλικάντην ἔλαβον χώραν πολύνεκροι ἐναέριοι βομβαρδισμοὶ ὑπὸ ἐθνικῶν ἀεροπλάνων. Τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα ἐνεργήσαντα ὁρμητικὴν ἔφοδον κατώρθωσαν κατόπιν σφοδρᾶς μάχης νὰ καταλάβουν τὸ Καστελιόν. Ἐντὸς τῆς πόλεως ἔλαβον χώραν αἱματηραὶ ὁδομαχίαι, τελικῶς δὲ οἱ ἐρυθροὶ ἐγκατέλειψαν τὸ Καστελιόν, καταδιωκόμενοι ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα.

Καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ μετώπου μεταξὺ Τερουὲλ καὶ Καστελιόν, οἱ ἐθνικισταὶ συνεχίζουν τὴν θριαμβευτικὴν των προέλασιν. Τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Ἀράντα προήλασαν κατὰ μέσον ὅρον εἰς βάθος 6 χιλιομ. πέραν τοῦ Καστελιόν, καταλαβόντα τὴν Ἀλμεκόρα καὶ φθάσαντα εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ ποταμοῦ Μιγλάρες εἰς τὰς νοτίους ὄχθας τοῦ ὁποίου οἱ ἐρυθροὶ ἀνασυγκροτοῦνται εἰς τὰς γραμμὰς ἀμύνης πρὸς προάσπισιν τοῦ Σαγκοῦντο. Ἐπίσης τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον εἰσῆλθε πρῶτον εἰς τὴν πόλιν τοῦ Καστελιόν, ἐσυνέχισε τὴν ἐπίθεσίν του πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Βίλλα Ρεάλ.

ΚΥΝΗΓΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΙΣ

Πάνω στὰ χωριὰ τὰ πιὸ μικρά, μέσα στὰ ψηλὰ βουνὰ καὶ δάση, μακρυὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα μὰ κι' ἀπὸ τὰ μικρὰ κέντρα, καθὼς ζοῦμε κι' ἐργαζόμαστε νὰ δημιουργήσωμε σώματα καὶ πνεύματα γερὰ στὰ χωριατόπουλα, στὰ Ἑλληνόπουλα καὶ πρὸ παντὸς νὰ τοὺς ἀναπτύξωμε, νὰ τοὺς τονώσωμε τὰ ἠθικὰ καὶ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ στοὺς χωρικοὺς νὰ μεταφέρωμε, ὅσο μποροῦμε, πολιτισμὸ καὶ ἀγάπη πρὸς τὴ θρησκεία καὶ τὴν πατρίδα, νὰ τοὺς ἐμβάλωμε πιὸ πολλὴ καὶ δυνατή, μένομε μὲ τὴν ἐντύπωσι καὶ τὴ συνείδησι ἐλαφριὰ καὶ ἱκανοποιημένη, ὅτι καὶ ὅλοι μας οἱ συνάδελφοι θὰ ἐργάζωνται ὁμοίως, ἀφοῦ ὅλοι εἶνε Ἕλληνες καὶ ἡ Ἑλλάδα μας τοὺς παρέδωσε τὰ παιδιά της, τὸ μέλλον της, νὰ τὰ διαπαιδαγωγήσουν, νὰ τοὺς ἀναπτύξουν τὶς ψυχοφυσικὲς ἱκανότητες, νὰ τὰ ἑτοιμάσουν γιὰ νὰ εἶνε ὕστερα ἄνθρωποι, χριστιανοὶ καὶ πολῖτες χρήσιμοι στὸν ἑαυτό τους, στὴν οἰκογένειά τους, στὴν ἐκκλησία μας, στὴν πατρίδα μας, γιὰ τὴν ὁποίαν ἀξίζει νὰ θυσιάζῃ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὁ κάθε δάσκαλος ἰδιαιτέρως πολὺ ἀπ' τὸ εἶναι του καὶ νὰ τὸ προσφέρῃ στὰ παιδιά, ποὺ αὔριο θὰ σκορπιστοῦν σ' ὅλη τὴ χώρα καὶ θὰ κάνουν ὅλες τὶς ὑπηρεσίες. Ἀλλά... ἀλλοίμονον! Μιὰ τελευταία ἐφημερίδα, ποὔπεσε στὰ χέρια μας, ἔρριξε πικρότατο λύπης φαρμάκι στὴν καρδιά μας καὶ ἄναψε πιὸ πολὺ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἀποστροφὴ πρὸς ἐκείνους, ποὺ, ἐνῷ κι' αὐτοὶ δὲν ξεύρουν ποῦ πηγαίνουν, ὅμως θέλουν καὶ σκοποῦν παντοῦ καὶ πάντα νὰ καταστρέφουν, ν' ἀνατρέπουν οἰκοδομήματα ἐθνικά, ἠθικά, ἐκπολιτιστικά, ἀνθρωπιστικά, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐργάστηκαν οἱ ἄνθρωποι ὅλοι τόσους αἰῶνας καὶ χωρὶς τὰ ὁποῖα ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ζωὴ καὶ εὐημερία εἶνε ἀδύνατη, θὰ ἐπανέφερε δὲ τὸν ἄνθρωπον ὄχι μόνον σὲ ζῳώδη κατάστασιν, ἀλλὰ καὶ πιὸ κατώτερα καὶ χειρότερα, δεδομένου ὅτι τὰ ζῷα κινοῦνται καὶ δροῦν ἐνστικτωδῶς, ἐνῷ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐδόθη πρὸς διάκρισιν τὸ λογικόν. Μά... ἐλᾶτε, στὸ Θεὸ ποὺ πιστεύετε, καλοί μου συνάδελφοι, ποῦ εἶνε τὸ λογικὸ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀποτρόπαιους; Τί ἔκαμαν τὸ θεῖο δῶρο; Τί λόγο θὰ δώσουν γιὰ τὴ χρῆσι του; Ὑπάρχει μέσα τους καὶ ὁ κοινότατος νοῦς; Ὁ ἐλάχιστος ἀνθρωπισμός, ὁ παραμικρὸς πολιτισμός; Τί θέλουν, τί ζητοῦν, ποῦ βαδίζουν καὶ ποῦ παρωθοῦν κι' ἄλλους; Πᾶνε νὰ κρημνισθοῦν, πᾶνε νὰ πνιγοῦν. πᾶνε νὰ κρεμάσουν μιὰ πέτρα στὸ λαιμὸ τους καὶ νὰ ριχτοῦν αὐτόβουλα στὸν ὠκεανὸ καὶ θέλουν νάχουν συντροφιά, ὅσο μποροῦν πιὸ μεγάλη!

Ἀλλοίμονο σ' αὐτούς, ἀλλοίμονο στὶς οἰκογένειές τους, ποὺ κάτι περιμένουν γιὰ ὅσα ὡς τώρα τοὺς προσέφεραν, τὰ πάντα, ἀλλοίμονο στὰ παιδιὰ ποὔχουν τέτοιους καθοδηγητές! Ποῦ θὰ τὰ ὁδηγήσουν τὰ δύσμοιρα; «Μ' ὅποιον δάσκαλο καθήσης, τέτοια γράμματα θὰ μάθης».

Ἀγαπητοί μου λογικοὶ καὶ ὑγιεῖς συνάδελφοι. Ἂν κάθε ἀνατρεπτικὸ στοιχεῖο εἶνε ἐπικίνδυνο στὴν κοινωνία καὶ στὸ κράτος, νομίζω καὶ πιστεύω ἀπόλυτα, ὅτι εἶνε τρομερό, ὅταν ἀνήκῃ στὸν ἐκπαιδευτικὸ κλάδο, διότι γνωρίζομε πόση εἶνε ἡ ἐπίδρασις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ στὰ παιδιὰ καὶ στὴν κοινωνία, διότι ἐμεῖς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἔχομε τὴν πιὸ ἱερή, τὴν πιὸ ἐθνικὴ καὶ σπουδαία ἀποστολή. Σὲ μᾶς ἀνήκει τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας. Ἐμεῖς θὰ τὸ κάνωμε, ὅπως τὸ θέλομε. Εἶνε κρῖμα νὰ παραγνωρίζωμε τὰ ὑψηλότατα αὐτὰ καθήκοντά μας, τὸν ὅρκο ποὺ δώσαμε, νὰ μὴ σεβώμεθα ἕνα ἔθνος μὲ ἱστορία λαμπροτάτη, ποὺ θάθελε ὁ κόσμος ὅλος ν' ἀνήκῃ σ' αὐτό, νὰ μὴ λυπούμεθα τ' ἄθῳα παιδιά μας, ποὺ δολοφονοῦμε. νὰ ζητοῦμε, ξέρω κι' ἐγώ, τί ἀνοησίες κτηνωδέστατες. Ἀπορῶ πῶς ὑπῆρξαν μεταξύ μας τέτοιοι ἀνατροπεῖς καὶ μάλιστα στὴ σημερινὴ ἀναδημιουργικὴ περίοδο τῆς ἐθνικῆς μας μεγάλης Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία μὲ ὑγιέστατες ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ βάσεις καὶ μὲ ἀδιάπτωτο ζῆλο καὶ ἀκαταπόνητο δραστηριότητα δημιουργεῖ μιὰν Ἑλλάδα νέα καὶ μεγάλη, ἕναν τρίτο πολιτισμό, πιὸ λαμπρὸ κι' ὡραῖο. Ἀντὶ αὐτὸ τὸ κράτος νὰ τὸ ὑποστηρίζουν καὶ νὰ αὐτοθυσιάζωνται, καθὼς τοῦ ἀξίζει, ἀντὶ τὸ λαμπρό μας ἔθνος νὰ τοὺς γεμίζῃ καρδιά, νοῦ καὶ ψυχὴ ἀγάπη, λατρεία, ἐργασία, ἠθική, σεβασμὸ καὶ τόσες ἄλλες ὑγιεῖς ἀρχὲς ἀπαραίτητες γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν πρόοδο ἀτόμων καὶ ἔθνους... ἐκεῖνοι... ἔχουν κλεισμένα τὰ μάτια μπρὸς στὶς ἠθικὲς ἀξίες καὶ κατεβαίνουν, πέφτουν καλύτερα στὴν ἄβυσσο, στὰ σκότη, παρασύροντας ὅ,τι μποροῦν μαζύ τους, ἀδιαφορῶντας τί εἶνε αὐτό, τίνος εἶνε, τί σκοπὸ καὶ ἀξία ἔχει.

Συνάδελφοι δασκάλοι καὶ δασκάλες, Ἕλληνες, Ἑλληνόπουλα, πατριῶτες καὶ φίλοι τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας, τηρητὲς τῶν πατρικῶν παραδόσεων καὶ συνεχιστὲς τῆς λαμπροτάτης μας Ἱστορίας... ἔχομε στὰ χέρια μας τὸ μέλλον τῆς χώρας αὐτῆς, τὸ ἀναγνωρίζουν ὅλοι αὐτό, τὸ ξεύρει καὶ τὸ σωτήριο Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ὁ σεπτός μας καὶ λατρευτὸς Ἄναξ. Ἂς προσέξωμε πολύ. Εἶνε ζήτημα τιμῆς πλέον ἡ μὴ ὕπαρξις ἀνατροπέων καὶ δολίων μεταξύ μας. Ἂς τοὺς προσέξωμε αὐτούς, ἂς τοὺς παρακολουθήσωμε μ' ἄγρυπνο μάτι καὶ μὴ διστάσωμε καθόλου νὰ τοὺς παραδώσωμε στὶς ἀρχὲς γιὰ παραδειγματικὴ τιμωρία. Μᾶς προσβάλλουν, μᾶς ὑποβιβάζουν τόσο τρομερὰ στὰ μάτια τῆς κοινωνίας, τῶν γονέων, τοῦ Κράτους, μᾶς ἀνατρέπουν τὸ ἔργον μας, μᾶς διαφθείρουν τὴ νεολαία, σπέρνουν ζιζάνια φρικτά. Εἶνε σωστὸ ἀπ' ὀλίγα κνώδαλα, ἀπὸ εὐάριθμα σαπισμένα σκουπίδια νὰ βρωμοῦμε ὅλοι μας, 15.000 ἐργάτες τοῦ πνεύματος γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος; Θὰ ἐπιτρέψωμε σ' αὐτὰ τὰ εἴδωλα, τὰ ἄσωτα παιδιά, σ' αὐτοὺς τοὺς κακούργους νὰ μᾶς ἀτιμάσουν; Πόσα παιδιά, πόσες ἁγνὲς κι' ἀσχημάτιστες λεπτὲς ὑπάρξεις, πόσοι πολῖτες αὐριανοὶ θὰ περάσουν ἀπ' τὰ χέρια αὐτῶν τῶν ἐγκληματιῶν τῶν ἀποτροπαίων; Πόσες γενεὲς θὰ ποτίσουν μὲ τὸ μαῦρο δηλητήριο τῶν μαύρων καὶ ψευτικων ἰδεῶν των; Πόσες ψυχὲς θὰ ὁδηγήσουν στὰ μαῦρα ὑπόγεια ἄντρα τῆς κολάσεως των γιὰ νὰ τοὺς ἀπομυζήσουν, σὰν δράκοι τρομεροί, σταλιὰ-σταλιὰ τὸ ἁγνὸ αἷμα τοῦ σώματος, τῆς καρδιᾶς καὶ τῆς ψυχῆς; Εἶνε ζήτημα ἐθνικῆς ὑπάρξεως, εἶνε τιμὴ καὶ ὑψηλότατον καθῆκον ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ ἐνδεδειγμένη ἐνέργεια γι' αὐτούς. Ἐμπρός, ἀγαπητοὶ πατριῶτες ἀδελφοί, ἐμπρός, μὲ τὴ στάσι καὶ τὴ διαγωγή μας πρὸς τὸν ἑαυτό μας, τὰ παιδιά μας, τὴν κοινωνία, τὸ Ἔθνος καὶ... τοὺς μαύρους αὐτοὺς διαβόλους νὰ ξεπλύνωμε τὴν τιμὴ καὶ τὴν ὑπόληψί μας, ν' ἀνορθώσωμε στὰ μάτια τῆς κοινωνίας, ποὺ ἴσως δίκαια δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνη σὲ μᾶς, νὰ δείξωμε στὸ κάτω-κάτω, ὅτι εἴμεθα κι' ἐμεῖς ἄνθρωποι μὲ κοινὸν ἔστω νοῦ καὶ προσφέρομε τόσο πολλὰ στὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν εὐημερία τοῦ λαοῦ μας. Μὴν ἀφήσωμε πιὰ νὰ ξεφυτρώσῃ ἀνάμεσά μας κανένα τριβόλι ἢ ἀγκάθι ἂς

(Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελίδα)

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΖΟΥΜΠΕΡΙ

Οἱ φαλαγγῖται χαιρετοῦν τὸν ἀναχωροῦντα Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΥ ΦΑΛΑΓΓΙΤΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Πρῶτος Φαλαγγίτης τῆς Χώρας ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Γεν. Διοικητὰς καὶ τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους, ὡς Γενικοὺς Ἐπόπτας τῆς Ε.Ο.Ν., τὴν κάτωθι διαταγήν:

«Ἔχων ὑπ' ὄψει πρότασιν τῆς παρ' ἐμοὶ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., τροποποιῶ τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΜΠ. Πρωτ. 3) 14-2-38 διαταγήν μου ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν καὶ ὀργάνωσιν τῶν Σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ὡς ἀκολούθως:

1) Ἕκαστος Νομὸς ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν Ε.Ο.Ν. Τῆς περιφερείας ταύτης προΐσταται ὁ Νομάρχης ὡς Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς ἐν τῷ Νομῷ Ὀργανώσεως. Ἐν τοῖς Νομοῖς ὅπου ὡς ἐκ τῆς ἕδρας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεν. Διοικητοῦ δὲν ὑπάρχει Νομάρχης, τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου ἐξασκεῖ ὁ ἴδιος Γενικὸς Διοικητὴς ἔχων καὶ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν νομαρχῶν τῆς περιφερείας του.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης τὴν γενικὴν ἐποπτείαν ἀσκεῖ ὁ ὑποφαινόμενος διὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

2) Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ὀργανώσεως εἶνε ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος

Τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῆς Ὀργανώσεως ἀναλαμβάνει, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὁ ὑποφαινόμενος. Παρ' ἐμοὶ διορίζεται, τῇ διαταγῇ μου, ὡς βοηθὸς, εἷς Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας

Ἀναπληρωτής μου εἶνε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας.

3) Ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις πάντων τῶν Σχηματισμῶν ἀσκεῖται διὰ μιᾶς Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν., ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις, εἰς ἣν ὑπάγονται πᾶσαι αἱ περιφερειακαὶ διοικήσεις τῆς Ὀργανώσεως

Τὴν Κεντρικὴν ταύτην Διοίκησιν ἀναλαμβάνει προσωπικῶς ὁ ὑποφαινόμενος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

4) Διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐνεργειῶν λειτουργεῖ παρ' ἐμοὶ μία Κεντρικὴ Ἐπιτροπή, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἧς τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης καθορίζεται ἐν τῷ σχετικῷ Β. Δ)τι.

5) Ἐν ἑκάστῳ Νομῷ, εἰς ἑκάστην αὐτοῦ πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον ἱδρύεται μία ἢ καὶ πλείονες ὁμάδες. ὧν ἑκάστη ἐκ 40 τὸ πολὺ μελῶν κατ' ἐνωμοτίας, ὡς κατωτέρω ὁρίζεται.

Αἱ ὁμάδες εἶνε δύο κατηγοριῶν. Ὁμάδες «Σκαπανέων», ἀποτελούμεναι ἐκ νέων 12—16 ἐτῶν ἡλικίας καὶ ὁμάδες «Φαλαγγιτῶν». ἀποτελούμεναι ἐκ νέων 17—25 ἐτῶν ἡλικίας.

Ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον, αἱ ἀνώτεραι τῆς ὁμάδος μονάδες δέον νὰ ἀποτελῶνται ἐξ ὁμοειδῶν ὁμάδων.

6) Ἡ κατωτάτη) ὀργανκὴ μονὰς εἶνε ἡ Ἐνωμοτία, ἀποτελουμένη ἐκ 10—12 μελῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἑνὸς Ἐνωμοτάρχου.

Δύο ἢ τρεῖς Ἐνωμοτίαι ἀποτελοῦν Ὁμάδα ἧς ἡγεῖται εἷς Ὁμαδάρχης.

Δύο ἕως τέσσαρες Ἐνωμοτίαι ἀποτελοῦν Λόχον, τοῦ ὁποίου ἡγεῖται βαθμοφόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα Λοχίτης.

Δύο ἕως τέσσαρες Ὁμάδες ἀλοῦν Τάγμα, τοῦ ὁποῖοι ἡγεῖται εἷς Τετράρχης.

Δύο ἕως τρία Τάγματα ἀποτελοῦν Φάλαγγα, ἣν διοικεῖ εἷς Φαλαγγάρχης βοηθούμενος παρ' ἑνὸς Ὑποφαλαγγάρχου ὡς Ὑποδιοικητοῦ.

Παρ' ἑκάστῳ βαθμοφόρῳ ἡγήτορι μονάδος, ἀπὸ τοῦ Λόχου καὶ ἄνω, τοποθετεῖται εἷς Ἐπιτελής, παρὰ δὲ τῷ Φαλαγγάρχῃ καὶ εἷς Ὑπασπιστής. Οἱ Ἐπιτελεῖς λαμβάνονται ἐκ τῶν Ὁμαδαρχῶν διὰ τὸν Λοχίτην καὶ τὸν Τετράρχην καὶ ἐκ τῶν Λοχιτῶν διὰ τὸν Φαλαγγάρχην.

Οἱ Ὑπασπισταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν Λοχιτῶν.

7) Ἅπασαι αἱ ἐν ἑκάστῳ Νομῷ μονάδες ὑπάγονται ὑπὸ τὰς διαταγὰς βαθμοφόρου, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ» ὑπαγομένου ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ ἐξασκοῦντος τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου.

Εἰς τοὺς Νομοὺς εἰς τοὺς ὁποίους λόγῳ τῆς ἐκτάσεώς των ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συγκροτηθησομένων Φαλάγγων καθίσταται δυσχερὴς ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Διοίκησις ὅλων τῶν ἐν τῷ Νομῷ μονάδων, δύναται οὗτος νὰ βοηθῆται ὑπὸ ἑνὸς ἢ πλειοτέρων βαθμοφόρων ὀνομαζομένων «Περιφερειακῶν Ὑποδιοικητῶν».

Ἡ παρ' ἑκάστῳ Νομῷ ἵδρυσις Περιφερειακῶν Ὑποδιοικητῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν καὶ ἡ Περιφέρεια Διοικήσεως ἑκάστου τούτων ὁρίζεται διὰ διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπόπτου.

8) Ὥστε οἱ βαθμοὶ ἐν τῇ Ε.Ο.Ν. εἶνε οἱ ἑξῆς καθ' ἱεραρχικὴν τάξιν:

Γενικὸς Ἐπόπτης.
Περιφερειακὸς Διοικητής.
Περιφερειακὸς Ὑποδιοικητὴς (ἐνδεχομένως).
Φαλαγγάρχης.
Ὑποφαλαγγάρχης.
Τετράρχης.
Λοχίτης.
Ὁμαδαρχης.
Ἐνωμοτάρχης.

9) Μέλη τῆς Ὀργανώσεως καταtάσσονται νέοι καὶ νέαι Ἕλληνες τὸ γένος, ἔχοντες ἀπολύτως ἠθικὸν παρελθὸν κατὰ τὴν κρίσιν τῶν κατὰ τόπους Λοχιτῶν ἢ καὶ τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων των βαθμοφόρων.

Ἐνωμοτάρχαι καὶ Ὁμαδάρχαι ὀνομάζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου μεταξὺ τῶν καταλληλοτέρων μελῶν τῆς Ὀργανώσεως. Ὡς Ὁμαδάρχαι δύνανται νὰ διορισθοῦν καὶ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ εἴτε καὶ ἀφυπηρετήσαντες ἐκ τῶν στρατῶν ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος μὲ διαγωγὴν ἐθαίρετον, πάντως ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 28 ἐτῶν.

Λοχῖται, Τετράρχαι καὶ Ὑποφαλαγγάρχαι ὀνομάζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου δυναμένου νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς τοῦτο καὶ ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ὡς καὶ ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργούς.

Οἱ φαλαγγάρχαι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου.

10) Οἱ Σχηματισμοὶ θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. ἀποτελοῦν μονάδας ἐντελῶς ἀνεξαρτήτους ἀπὸ τὰς τῶν ἀρρένων, ἐχούσας ἰδίους βαθμοφόρους καὶ ἰδίαν διοίκησιν.

Πρὸς τοῦτο παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ὑπαγομένην ὑπ' αὐτὴν λειτουργεῖ μία ἀνωτέρα Διοίκησις Σχηματισμῶν Θηλέων, εἰς ἣν ὑπάγονται αἱ μονάδες Φαλαγγιτριῶν καὶ Σκαπανισσῶν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

Παρ' ἑκάστῳ Νομῷ ὁρίζεται «Περιφερειακὸς Διοικητὴς Σχηματισμῶν Θηλέων» ὑπαγόμενος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ ἐξασκοῦντος τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου. Ὑπὸ τὴν βαθμοφόρον ταύτην ὑπάγονται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ Νομῷ μονάδες θηλέων.

Ἡ σύνθεσις καὶ ἡ συγκρότησις τῶν μονάδων θηλέων εἶνε ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ὡρίσθη διὰ τὰς μονάδας ἀρρένων καθὼς καὶ ἡ ἱεραρχία καὶ ἡ ὀνομασία τῶν βαθμοφόρων.

11) Αἱ μονάδες συγκεντροῦνται εἰς μίαν αἴθουσαν ἥτις ἀποτελεῖ τὸ Κέντρον τῆς Ε.Ο.Ν. διὰ τὰς ἠθικὰς κλπ. διδασκαλίας.

Τοιαῦται αἴθουσαι χρησιμοποιοῦνται κατὰ προτίμησιν αἱ τῶν σχολείων.

Αἱ ἀσκήσεις γίνονται εἰς γυμναστήρια καὶ ἄλλους χώρους ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ Ὁμαδάρχου.

Ὁ Λοχίτης ἐκδίδει τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς Ὁμαδάρχας τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὸν ἑπόμενον μῆνα ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Φαλαγγάρχου.

Συγκεντρώσεις πλειόνων Ὁμάδων γίνονται κατὰ διαταγὴν τοῦ Λοχίτου ἢ τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ.

12) Πᾶν μέλος τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς πᾶσαν περίστασιν ὀφείλει νὰ δεικνύῃ κοσμιότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν καὶ συναίσθησιν ὅτι ἀνήκει εἰς Ὀργάνωσιν πειθαρχημένην εἰς τὸ Ἔθνος, ἡ ὁποία τὸν τιμᾷ καὶ πρέπει δι' αὐτὸ νὰ τὴν τιμᾷ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ»

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶς μεταβαίνει, ἐν μέσῳ τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τῶν παρατεταγμένων φαλαγγιτῶν τῆς διοικήσεως Ἀχαΐας, διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ νέου κτιρίου τοῦ Α΄ Γυμνασίου Πατρῶν

ΟΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ἔφθασαν ἴσαμε τὶς Ἡρακλείους Στῆλες. Τὸ σημερινὸ Γιβραλτάρ.

Ἡ ἐμπορικὴ δραστηριότης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων δὲν ἦτο καθόλου πιὸ ἁπλωμένη ἀπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἀνάπτυξιν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Σήμερον οἱ ἐμπορικές μας συναλλαγὲς ἁπλώνονται παντοῦ.

Ἀναφέρουμε τὴν ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριο γιατὶ εἶνε δυὸ βασικὲς δυνάμεις γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ ὑλικοῦ πολιτισμοῦ ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἀνάπτυξιν ἑνὸς λαοῦ.

Ἔπειτα ποιὸς μπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ ὅτι δὲν ἔχομεν ἡμεῖς οἱ νεώτεροι Ἕλληνες ἕνα δικό μας πνευματικὸ πολιτισμὸ, ποὺ παρ' ὅλη τὴν ξένη ἐπίδρασιν διατηρεῖ τὰ ἐντελῶς δικά του γνωρίσματα;

Κανεὶς δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ μᾶς πῇ ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ οἱ Ρωμαῖοι ἐκυρίευσαν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ Ἕλληνες δὲν ἀνέπτυξαν ἕνα δικό τους πολιτισμό ἀνάλογο. βέβαια, μὲ τὶς συνθῆκες τὶς ὁποῖες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ζοῦν. Μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ἀνεπτύχθη ἕνας νέος Ἑλληνικὸς πολιτισμός. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ ὁ Χριστιανισμὸς ἐπέτυχε νὰ ἀγκαλιάσῃ τὸν πολιτισμένο κόσμο, ποὺ τότε συνεκεντρώνετο στὰ παράλια τῆς Μεσογείου. Μετὰ τὴν Ἅλωσιν, οἱ Ἕλληνες διανοούμενοι πῆγαν στὴ Δύσι, ὅπου ἤρχιζε μιὰ ἐπιστροφὴ στὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὸ τὸ ἀναπήδημα ἐτονώθη ἀπὸ τοὺς ἐκπατρισμένους Ἕλληνας διανοουμένους τοῦ Βυζαντίου.

Ἔτσι τὸ Ἔθνος μας στὸ σύνολό του διατήρησε τὸν πολιτισμό του καὶ τὸν ἀνέπτυξε σύμφωνα μὲ τὶς συνθῆκες ποὺ παρουσίαζε ἡ περίοδος ἀπὸ τῆς Ἁλώσεως μέχρι τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Ἡ ἐπανάστασις ἐκείνη ἦταν ἡ ὡρίμανσις τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ εἶχεν ἀναπτυχθῆ μὲ τεράστιες ὅμως δυσκολίες, μὲ ἀφάνταστα δεινὰ καὶ μὲ ἀναρρίθμητες θυσίες. Ἕνας λαὸς ποὺ δὲν εἶνε πολιτισμένος δὲν ἐξεγείρεται γιὰ νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ξενικὸ ζυγό. Ἡ λεγομένη «ραγιάδικη ψυχολογία» δὲν ἔγινε ποτὲ, στὴν οὐσία, κυρίαρχος στὶς συνήθειες τοῦ Ἔθνους μας καὶ στὰ χρόνια ἀκόμη τῆς πιὸ μαύρης σκλαβιᾶς. Οἱ «μικροὶ ἄνθρωποι» προσεπάθησαν νὰ μᾶς πείσουν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος εἶχε «ραγιάδικη ψυχολογία». Ἀλλ' ἂν εἶχε μιὰ τέτοια ψυχολογία δὲν θὰ ἔφθανε στὰ ὕψη τοῦ θείου Ἰδεαλισμοῦ, ποὺ ὡδήγησε ἴσως ἀργὰ, ἀλλὰ σταθερὰ καὶ ἀποφασιστικὰ στὸ 1821.

✲

Τὸ 1821 εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλείτερους, ἀλλὰ καὶ λαμπρότερους σταθμοὺς τῆς ἱστορίας μας. τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἀνοίχθηκαν ἄλλοι δρόμοι. Ἡ ὕπαρξις δικοῦ μας ἐθνικοῦ Κράτους μ' ὅλα τὰ δικαιώματα ποὺ ἔδινε καὶ τὰ καθήκοντα ποὺ ἐπέβαλλε καὶ μὲ ὅλη τὴν ἐλευθερία ποὺ μᾶς ἔδινε πρὸς μίαν δρᾶσιν γιὰ τὴν ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν καὶ τὸ κτίσιμο, ἀνάμεσα στὰ καπνίζοντα ἐρείπια τῆς ἐπαναστάσεως ἦταν πολὺ ἑπόμενο νὰ μᾶς δημιουργήσῃ καὶ τὴν ἀνάλογη νοοτροπία ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέρρευσε ὁ νεοελληνικὸς πολιτισμός. Ὅπως εἴπαμε ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς δὲν ἔμεινε ἀνεπηρέαστος ἀπὸ ξένες ἐπιδράσεις. Αὐτὸ ἄλλως τε συνέβη καὶ στοὺς πολιτισμοὺς ὅλων τῶν λαῶν. Ἐν τούτοις ὅμως τὰ κύρια γνωρίσματα αὐτοῦ τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ εἶνε καθαρῶς Ἐθνικά. Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη μέσα στὴν ἰδεολογικὴ θύελλα τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ ἦτο πολὺ ἑπόμενον νὰ ἔχῃ ὅλα τὰ ἐλαττώματα αὐτῆς τῆς θυέλλης, γιὰ νὰ φθάσῃ καὶ τὰ διατηρήσῃ μέχρι τοῦ πρώτου τρίτου τοῦ 20οῦ αἰῶνος. Τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἀναμαίνει. Τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἀναφέφέραμε πιὸ πάνω, ἔγιναν μὲν τὸν καιρὸ ἕλκη καὶ μάλιστα τόσο πολὺ κακοήθη, ὥστε ἀπειλοῦσαν μὲ γάγγραιναν ὁλόκληρον τὸν ἐθνικὸν καὶ κοινωνικόν μας ὀργανισμόν.

✲

Ἡ στιγμὴ εἶχε φθάσει γιὰ τὸ θεμέλιωμα ἑνὸς νέου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ὅλοι τὴν ἀντιλαμβανόμεθα καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ὁ λαὸς, μὲ τὸ ἀσφαλές του κριτήριο ποὺ διεπίστωνε ὅτι «δὲν πηγαίνουμε καθόλου καλά». Ἡ ἀνάγκη τοῦ τολμηροῦ, τοῦ ριζικοῦ καυτηριασμοῦ τῶν ἑλκῶν τοῦ παρελθόντος ἦταν εἰς ὅλους μας αἰσθητὴ μὲ τὸν πιὸ ἐπιτακτικὸ τρόπο. Ἦταν ζωτικωτάτη ἀνάγκη νὰ τεθοῦν τὰ θεμέλια ἑνὸς ἄλλου, ἑνὸς νέου πολιτισμοῦ, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰ ἰδανικὰ, τὶς ἀξιώσεις—πνευματικὰς καὶ ὑλικὰς τοῦ ἔθνους— καὶ τὴν μέλλουσαν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ καυτηρίασις θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν ἴδια ἀπήχησιν ποὺ εἶχε γιὰ τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821.

Κι' ὅταν βρέθηκε ὁ ἀποφασιστικὸς ἥρως καὶ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἔθνους ἐφθάναμε στὴν 4η Αὐγούστου τοῦ 1936.

Ὁ Ἰ. Μεταξᾶς ἐγκαθιδρύων τὸ καθεστὼς τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 ἔθεσε ἀφ' ἑνὸς τὰ ὅρια μιᾶς περιόδου τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς στὸ σύνολό της καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐθεμελίωσε τὸν νέον Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, ποὺ τόσον ὠνειροπολοῦσε τὸ Ἔθνος.

Καὶ πραγματικὰ ἡ 4η Αὐγούστου 1936 εἶχε τὴν ἴδια ἀπήχησιν στὴν ψυχὴ τοῦ Ἔθνους ποὺ εἶχε καὶ ἡ 25η Μαρτίου 1821.

Καὶ ἡ δυὸ εἶνε ἱστορικὲς χρονολογίες, δυὸ ἱστορικοὶ σταθμοί.

Ἀφοῦ λοιπὸν, σ' ὅλες τὶς περιόδους τῆς ζωῆς του τὸ Ἔθνος μας κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ τὸ δικό του ξεχωριστὸ πολιτισμὸ, γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ κι' αὐτὸν ποὺ θεμελίωσε τώρα; Οὔτε ἡ ψυχικὴ δύναμις ἔλλειψε ἀπὸ τὸ Ἔθνος, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ ὑλική.

Ὁλόκληρο τὸ Ἔθνος πιστεύει ἀπόλυτα στὴ δυνατότητα αὐτὴ τῆς δημιουργίας.

Τοὺς «μικροὺς ἀνθρώπους» ποὺ δὲν πιστεύουν τοὺς συντρίβουμε καὶ προχωροῦμε στὸ δρόμο ποὺ μᾶς ἀνοίγει ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός μας!

Ν.

«ΘΕΛΩ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΝΑ ΕΙΝΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΡΩΤΗ»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΤΟΝ ΘΕΜ. ΛΙΘΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΕΙΣ ΖΟΥΜΠΕΡΙ

ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ

Τὴν πρωΐαν τῆς προπαρελθούσης Πέμπτης ἐγένετο εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν καὶ παρὰ τὴν θέσιν Ζούμπερι ἡ τελετὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ προτύπου στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς», παρουσίᾳ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως καὶ πρώτου φαλαγγίτου τῆς χώρας κ. Μεταξᾶ, τοῦ ὑπουργοῦ-διοικητοῦ τῆς πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶ, τοῦ κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν., τῆς ἀνωτέρας διοικητρίας σχηματισμῶν θηλέων, κυρίας Λ. Μαντζούφα, τῶν διευθυντῶν τῶν γραφείων τῆς γενικῆς γραμματείας τῆς ὀργανώσεως κ. ἄ.

Ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν εἶχον μεταβῆ εἰς τὴν θέσιν Ζούμπερι ὁμὰς φαλαγγιτῶν τῆς Δ. Α. Σ., λόχος τῆς ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν καὶ λόχος τῆς ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς ἐν στολῇ διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τὴν τελετὴν καὶ ἀποδώσουν τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους. Εἰς τὸν χῶρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀνεγερθοῦν αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ προτύπου στρατοπέδου εἶχον στηθῆ ὀκτὼ μεγάλοι στύλοι. φέροντες λάβαρα μὲ τὰ ἑλληνικὰ χρώματα καὶ τὰ διακριτικὰ σήματα τῆς Ε.Ο.Ν.. Οἱ φαλαγγῖται παρετάχθησαν εἰς τὸν χῶρον τῆς θεμελιώσεως κατ' ἀντιζυγίαν εἰς δύο σειράς.

Τὴν 9ην πρωϊνὴν κατέφθασεν εἰς τὸ Ζούμπερι ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐθν. Ὀργαν. Νεολαίας, ὅστις ἐπεθεώρησε τοὺς παρατεταγμένους φαλαγγίτας καὶ ἔδωσε διαφόρους ὁδηγίας εἰς τοὺς βαθμούχους τῆς Ε. Ο. Ν. ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς τῆς τελετῆς. Τὴν 10ην πρωϊνὴν ἀφίκετο εἰς τὸ Ζούμπερι ὁ ὑπουργὸς διοικητὴς πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς, συνοδευόμενος ὑπὸ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ μηχανικῶν τοῦ ὑπουργείου του. Οἱ φαλαγγῖται ὑπεδέχθησαν τὸν κ. ὑπουργὸν μὲ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγάς.

Τὴν 10.30΄ ἀκριβῶς κατέφθασεν εἰς Ζούμπερι ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς. Τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνήγγειλε διὰ σαλπίσματος φαλαγγίτης σαλπιγκτής. εἰς τὸ σάλπισμα τοῦ ὁποίου οἱ παρατεταγμένοι φαλαγγῖται ὕψωσαν τὴν δεξιὰν χεῖρα πρὸς χαιρετισμόν. Τὸν κ. Μεταξᾶν ὑπεδέχθησαν ὁ ὑπουργὸς διοικητὴς τῆς πρωτευούσης κ. Κοτζιᾶς, ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος καὶ οἱ λοιποὶ βαθμοῦχοι τῆς Ε.Ο.Ν., οἵτινες συνώδευσαν αὐτὸν, ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν συρρευσάντων ἐκεῖ κατοίκων τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, εἰς τὸν χῶρον τῆς θεμελιώσεως τοῦ προτύπου στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἐν ἀρχῇ ἐψάλη ἁγιασμὸς, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ὁ ὑπουργὸς διοικητὴς τῆς πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε πρόεδρε. Κατόπιν ἐντολῆς σας ἡ Διοίκησις Πρωτευούσης κατήρτισε τὰ σχέδια καὶ διέθεσε τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἐνταῦθα ἵδρυσιν τοῦ προτύπου στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν., τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη «Ἰωάννης Μεταξᾶς». Εἶμαι ἐξαιρετικὰ εὐτυχὴς ποὺ ἀναθέσατε εἰς τὴν Διοίκησιν Πρωτευούσης νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ὡραῖον αὐτὸ ἔργον, τὴν δὲ 5ην τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου θὰ σᾶς παραδώσω τὰ κλειδιὰ διὰ νὰ ἐγκαινιάσετε τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ προτύπου στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν.».

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶς ἀπαντῶν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κύριε συνάδελφε, Κύριοι! Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ θεμελιώνω τὸ πρότυπον στρατόπεδον τῆς Ε.Ο.Ν. τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεως ἐνδιαφέρον τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης. Εὔχομαι τὸ στρατόπεδον αὐτὸ νὰ ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα καὶ ἄλλων ὁμοίων τοιούτων στρατοπέδων. τὰ ὁποῖα θὰ ἱδρυθοῦν καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὰ στρατόπεδα αὐτὰ ἡ ἑλληνικὴ Νεολαία θὰ εὑρίσκῃ ψυχαγωγίαν καὶ σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξιν».

Τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ ὑπὸ τὰς συνεχεῖς ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων, ὁ κ. Μεταξᾶς κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ προτύπου στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς». Μετὰ τὴν θεμελίωσιν ἐγένετο ἡ ἔπαρσις τῆς ἀθλητικῆς σημαίας καὶ τῆς σημαίας τῆς Ε.Ο.Ν. ἐνῷ οἱ φαλαγγῖται εἰς στάσιν προσοχῆς ἀπέδιδον τὰς κεκανονισμένας τιμάς. Κατόπιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ κ. Μεταξᾶς ὁμιλῶν πρὸς τοὺς παρισταμένους βαθμούχους τῆς Ε. Ο. Ν. εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦτο τῆς Ε. Ο. Ν. ἀπαιτῶ νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος πειθαρχία, ἡ ὁποία εἰς αὐστηρότητα νὰ ὑπερβαίνῃ καὶ τὴν στρατιωτικὴν ἀκόμη. Δὲν θὰ ἐπιτρέψω κανένα σφάλμα ἢ παράπτωμα. Διὰ κάθε λάθος φαλαγγίτου ἢ σκαπανέως εἰς τὸ στρατόπεδον θὰ εἶσθε ὑπεύθυνοι σεῖς οἱ βαθμοῦχοι, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ δίδετε εἰς πᾶσαν στιγμὴν τὸ παράδειγμα τῆς αὐστηρᾶς πειθαρχίας».

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ὑπουργὸς-διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς, ἐπέδειξεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶν, τὰ σχέδια τῶν ἀνεγερθησομένων ἐγκαταστάσεων τοῦ προτύπου στρατοπέδου, τὰ ὁποῖα ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξήτασε μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος. ζητήσας διαφόρους πληροφορίας.

Συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια θὰ ἀνεγερθοῦν εἰς τὴν θέσιν Ζούμπερι ὀκτὼ παραπήγματα μὲ κεραμώσεις, τὰ ὁποῖα θὰ περιλαμβάνουν κοιτῶνας, ἑστιατόριον, μαγειρεῖα, πλυντήρια κ. λ. π. Ἐπίσης θὰ ἀνεγερθῇ διοικητήριον διὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἀξιωματικῶν. Ὁλόκληρος ὁ χῶρος θὰ περιφραχθῇ διὰ συρματοπλέγματος.

Εἰς τὸ πρότυπον στρατόπεδον θὰ παραμένουν ἐπὶ εἰκοσαήμερον περὶ τοὺς 300 φαλαγγίτας. Τὸ προσεχὲς ἔτος αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ στρατοπέδου θὰ ἐπεκταθοῦν εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται νὰ παραμένουν ἐκεῖ ἀνέτως περὶ τοὺς 1000 φαλαγγίτας.

Ἐπίσης προβλέπεται νὰ κατασκευασθῇ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς τὸν χῶρον τοῦ στρατοπέδου γυμναστήριον, ὡς καὶ μικρὰ προβλὴς διὰ τὴν καλλιτέραν διεξαγωγὴν θαλασσίων ἀγωνισμάτων. Ἡ δαπάνη τῆς ἀνεγέρσεως τῶν ἀνωτέρω ἐγκαταστάσεων θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τοῦ 1.500.000 δραχμῶν, τὸ ὁποῖον θὰ διαθέσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Ὑπουργεῖον Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Ἡ λειτουργία τοῦ προτύπου στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς» θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Μεταξᾶς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὸν κυβερνητικὸν ἐπίτροπον τῆς Ε.Ο.Ν., διότι, ὡς ἐτόνισεν, ἡ ἐμφάνισις τῶν ἀθλητῶν τῆς Ε.Ο.Ν. κατὰ τὴν παναθλητικὴν παρέλασιν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὑπῆρξεν ἄψογος. «Θέλω, εἶπε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία νὰ εἶνε πάντοτε πρώτη εἰς κάθε κίνησιν τῶν νέων».

Τὴν 11.30΄ ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶς καὶ ὁ ὑπουργὸς-διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς ἀνεχώρησαν, προπεμφθέντες ὑπὸ τῶν φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐπευφήμησαν ἐνθουσιωδῶς.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς προσερχόμενος μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κ. Κοτζιᾶ εἰς Ζούμπερι.

Ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγιασμοῦ

Η Ε.Ο.Ν. ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΟΤΖΙΑΝ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἀξιωματικοὶ φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι τῆς Ὀργανώσεως Ἐθνικῆς Νεολαίας, ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε.Ο.Ν., ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ γραφεῖον του τὸν ὑπουργὸν διοικητὴν τῆς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶν, μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θεμελιώσεως τῶν θερινῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν καὶ τοῦ προσέφερον ἀνθοδέσμην καὶ χαλκίνην ἀναμνηστικὴν πλάκα μὲ τὰ ἐμβλήματα τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Ὁ κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος προσφωνῶν τὸν κ. ὑπουργόν, εἶπε [illegible] ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν τεραστίαν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας προσπάθειαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ, τὴν βαθύτατα συγκινοῦσαν τοὺς φαλαγγίτας καὶ τὶς φαλαγγίτισσες, ἀπένειμε εἰς αὐτὸν τὸ σῆμα τῆς ὀργανώσεως καὶ τὴν ἀναμνηστικὴν πλάκα.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι εἶνε ἐξαιρετικὰ συγκεκινημένος ἀπὸ τὴν προσγενομένην τιμὴν καὶ ὅτι θὰ εἶνε πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας, δι' ὅ,τι θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ τῆς φανῇ χρήσιμος. Ἡ ἀναμνηστικὴ πλὰξ φέρει τὴν ἐπιγραφήν: «Ἡ Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν ὑπουργὸν-διοικητὴν Πρωτευούσης κ. Κ Κοτζιᾶν, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης».

ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΟΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΞΕΔΡΑΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΠΟΓΙΑΤΙ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, δύναμις μιᾶς Τετραρχίας τῆς ὑποδιοικήσεως ΕΟΝ Πειραιῶς ὑπὸ τὸν φαλαγγάρχην Βασ. Σκανδάλην καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς διαφωτίσεως Β. Παρασκευόπουλον καὶ Ι. Φραγκόπουλον, φρούραρχον τῆς ὑποδιοικήσεως, ἐξέδραμον εἰς Μπογιάτι σιδηροδρομικῶς.

Ἡ ἐκκίνησις γενομένη εἰς φάλαγγα κατὰ τριάδας ἐκ τῶν γραφείων τῆς ὑποδιοικήσεως τὴν 5.30 πρωϊνὴν πεζῇ μέχρι τοῦ Σταθμοῦ Λαρίσσης, ἀπετέλεσε θέαμα ἐπιβλητικώτατον. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἀνέμενον καὶ πολλὰ σχολεῖα τοῦ Πειραιῶς μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων των, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν εὐσταλῶν φαλαγγιτῶν ἄφησαν τὸν ἐνθουσιασμόν των νὰ ἐκχυθῇ αὐθορμήτως εἰς μυριόστομον ζητωκραυγήν. Ζήτω ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία· Ζήτω ὁ Ἐθνικός μας Κυβερνήτης. Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Ἡ ἐπιβίβασις ἐγένετο εἰς ὡρισμένα ὀχήματα, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν φαλαγγιτῶν ἔτυχον φιλοξενίας εἰς τὰ ὀχήματα τῶν σχολείων, ὅπου διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ τοὺς ἐδέχθησαν προθύμως καὶ ἐθεώρουν μεγάλην των τιμὴν νὰ ἔχουν συνεκδρομεῖς των τοὺς φαλαγγίτας.

Ἡ ἄφιξις τῆς ἁμαξοστοιχίας εἰς Ἴον (Μπογιάτι) ἐγένετο τὴν 8ην πρωϊνήν. Οἱ φαλαγγῖται διεσκορπίσθησαν εἰς τὴν πλησίον πευκόφυτον περιοχήν, καθ' ὁμίλους, ἵνα προγευματίσωσιν. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησαν ἐθνικὰ ᾄσματα καὶ ἐθνικοὶ χοροί, ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας ἀκρατήτου ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διαρκέσασα διασκέδασις τῶν φαλαγγιτῶν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πεύκων ἐσκόρπισε κυριολεκτικῶς ζωὴν εἰς ὅλους τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ ἄφησε τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων.

Ὅπως εἰς κάθε ἐκδρομὴν σχολείου εἶνε ἀδύνατον νὰ λείψουν καὶ μικροατυχήματα. Οὕτω καὶ ἐκεῖ περὶ τοὺς πέντε μικροὶ μαθηταὶ ἐξηφανίσθησαν εἰς τὸ δάσος πρὸς μεγίστην ἀνησυχίαν τῶν γονέων καὶ διδασκάλων. Ἀλλ' οἱ φαλαγγῖται ἐξετέλεσαν καὶ ἐδῶ τὸ καθῆκον των. Ἀμέσως δέκα ἐξ αὐτῶν διαταχθέντες ὑπὸ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς φαλαγγάρχου ἔσπευσαν εἰς ἀναζήτησιν τῶν μαθητῶν ἀνὰ τὸ δάσος καὶ ἐντὸς ὀλίγου τὰ παιδιὰ ἀνευρέθησαν.

Περὶ τὴν 10.30 νυκτερινὴν ἐπέστρεψαν εἰς Πειραιᾶ κατενθουσιασμένοι καὶ σκορπίζοντες παντοῦ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαράν των.

ΕΝΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΗΝ ΜΑΣ

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ ΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗΝ

11.—

Ὕστερ' ἀπὸ λίγα λεπτὰ οἱ δύο στρατοὶ βρέθηκαν στῆθος μὲ στῆθος. Ἀλλὰ τὸ ἱππικὸ τῶν Τούρκων ἔπεσε μὲ ὁρμὴ στοὺς νεοσύλλεκτους Ἕλληνας, ποὺ δὲν εἶχαν οὔτε κανόνια, οὔτε ἄλογα, καὶ μετὰ λίγην ὥρα κατώρθωσε νὰ τοὺς σκορπίσῃ.

Ὁ Διᾶκος ἐπολεμοῦσε σὰν λιοντάρι. Γρήγορα ὅμως ἐκατάλαβε, ὅτι τὰ παλληκάρια τους δὲν μποροῦσαν νὰ τὰ βγάλουν πέρα μὲ τόσους ἐχθροὺς καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο τοὺς εἶδε νὰ φεύγουν κατὰ τὴν Στενόπετρα, ὅπου ἦταν κρυμμένοι ὁ Πανουργιᾶς καὶ ὁ Δυοβουνιώτης.

—Μὴ φεύγετε, ἀδέλφια, τοὺς ἐφώναξε τότε. Μὴ φεύγετε καὶ σᾶς βλέπουν οἱ τριακόσιοι τοῦ Λεωνίδα! Δὲν ἀκοῦτε πῶς βογγᾶνε τὰ μνήματά τους γιὰ τὴν ἀνανδρία σας;

Τὰ λόγια του ὅμως δὲν ἀκουόταν πειὰ ἀπὸ κανέναν. Εἶχαν μείνει μονάχα ὁ Διᾶκος, ἡ Ἀνδρονίκη, ὁ δεσπότης, ὁ ἀδελφὸς τοῦ παπᾶ Γιάννη καὶ καμμιὰ πεντακοσαριὰ στρατιῶτες.

—Ἄ, μᾶς τὴν φτιάσατε! ἐφώναξεν ὁ Λάμπρος. Ἐμεῖς μονάχα θὰ τὰ βάλουμε μὲ τόσους;

Καὶ λέγοντας αὐτά, μὲ μιὰ φοβερὴ σπαθιὰ ἔρριξε κάτω ἀπὸ τ' ἄλογο ἕναν ἱππέα ποὺ εἶχε ὁρμήσει ἀπάνω του.

Ἡ συμπλοκὴ ἦταν φοβερή. Βοή, φωνές, σπαθιές, φλόγες, ντουφεκιές, καπνὸς καὶ κονιορτὸς ἐτύλιγαν αὐτοὺς ποὺ ἐπολεμοῦσαν.

Ἡ Ἀνδρονίκη ἐπολεμοῦσε σὰν Ἀμαζόνα σιμὰ στὸν Διᾶκο, τὸν δεσπότην καὶ τὰ παλληκάρια της, ὅταν μιὰ σφαῖρα ἔρριψε τὸν ἀρχιερέα θανάσιμα πληγωμένον.

—Πεθαίνω, Διᾶκο! ἐφώναξε ὁ δεσπότης. Εὖγε Διᾶκο! Ζήτω τὸ Ἔθνος!

Τὴν ἴδια στιγμή, μιὰ ἄλλη σφαῖρα ἔρριψε καὶ τὸν ἀδελφόν του παπᾶ Γιάννην.

—Ὁ Διᾶκος! Ὁ Διᾶκος! ἐφώναζαν οἱ Τοῦρκοι καὶ ἔπεσαν σωρηδὸν κατὰ τῆς χρυσοντυμένης Ἀνδρονίκης, τὴν ὁποίαν ἐνόμισαν γιὰ τὸν φοβερὸν ἐπαναστάτην.

—Ναί, ἐγὼ εἶμαι ὁ Διᾶκος: ἐφώναξεν αὐτή.

Καί, κατακόκκινη, ἀποφασιστικὴ ἐπήδησε πάνω σ' ἕνα βράχο καὶ χτυποῦσε μὲ τὸ σπαθί της ὅσους προσπαθοῦσαν νὰ τὴν ζυγώσουν.

Ἐπάλευε μὲ ἕναν πελώριον μπέην, ποὺ εἶχε ἀνέβει ἐπάνω στὸν βράχον, ὅτα πίσω της ἕνας καβαλλάρης ἐσήκωσε τὸ σπαθί του ἕτοιμος νὰ τὴν πετσοκόψῃ. Τὴν ἴδια ὅμως στιγμή, ταχὺς σὰν ἀστραπή, ὁ Λάμπρος ἔπεσε ἀπάνω του καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ χέρι.

Τὸ χτύπημα τοῦ καβαλλάρη ποὺ θ' ἀπεκεφάλιζε τὴν Ἀνδρονίκη, δὲν μπόρεσε νὰ τ' ἀποφύγῃ ἡ νέα κι' ἐδέχτηκε μιὰ μὲ τὸ σπαθὶ στὸν κρόταφο. Τὰ μάτια της σκοτίστηκαν, ἔγινε κατάχλωμη, τ' αὐτιά της ἄρχισαν νὰ βουίζουν καὶ δὲν ἄκουε πιὰ τὶς φωνὲς τῶν μαχομένων. Τέλος κυλίστηκε στὸν βράχο, πάνω ἀπ' τὰ πτώματα τῶν δικῶν της καὶ τῶν ἐχθρῶν, ἐνῷ ἀπὸ τὰ χείλη της ἔβγαινε τὸ ὄνομα τοῦ Θρασυβούλου.

Ἔπεσε καὶ ὁ στρατηγὸς Λάμπρος θανάσιμα πληγωμένος ἀπὸ τὸ πιστόλι τοῦ ἴδιου τοῦ καβαλλάρη, τοῦ ὁποίου εἶχε κόψει τὸ χέρι.

Προτοῦ ὅμως συμβοῦν ὅλ' αὐτὰ μιὰ σφαῖρα ἐχθρικὴ ἔσπασε τὸ δεξὶ χέρι τοῦ Διάκου καὶ τὸ ντουφέκι του εἶχε ραΐσει. Τότε ἄδειασε καὶ τὰ δυό του πιστόλια κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ μετὰ παρεκάλεσε τὸν ἐπίσκοπον νὰ τὸν σκοτώσῃ γιὰ νὰ μὴν πέσῃ ζωντανὸς στὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀλλὰ ὁ ἐπίσκοπος ἔμεινε λίγο διστακτικός, γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ σκοτώσῃ ἕνα τέτοιο παλληκάρι καὶ σὲ λιγάκι σκοτώνεται αὐτός. Τότε ὁ γενναῖος Διᾶκος ἔβαλε τὸ πτῶμα τοῦ δεσπότη σὰν ἀσπίδα κι' ἐξακολούθησε νὰ πολεμάῃ μὲ τὸ σπαθί, ποὺ τὸ κρατοῦσε μὲ τ' ἀριστερὸ τὸ χέρι, φωνάζοντας πρὸς τὸν Ὀμὲρ Βρυώνην:

—Ἐγὼ εἶμαι ὁ Διᾶκος! Ἐγὼ εἶμαι τὸ πρωτοπαλλήκαρο τοῦ Ὀδυσσέα. Δὲν μὲ γνωρίζεις, Ὀμὲρ Βρυώνη; Δὲν μὲ θυμᾶσαι ἀπὸ τὰ Γιάννενα;

—Αὐτὸς εἶνε! φωνάζει τότε μὲ θυμὸ ὁ πασᾶς. Θέλω νὰ τὸν πιάσετε ζωντανόν!

Ὅλοι οἱ Τοῦρκοι ποὺ εἶχαν περικυκλώσει τὸν βράχο ὅπου ἔπεσε ἡ Ἀνδρονίκη, ἔπεσαν τότε κατὰ τοῦ Διάκου. Ὁ ἡρωϊσμός του ἦταν σ' ὅλους γνωστὸς καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν περιγράψωμε. Προσθέτουμε μονάχα τοῦτο: ὅτι ἀφοῦ τὸ σπαθί του ἔσπασε καὶ τὸ χέρι του ἐξωγκώθηκε τόσο πολὺ ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ βγῇ ἀπ' τὴ λαβή, πιάστηκε αἰχμάλωτος καὶ μεταφέρθηκε στὴ Λαμία, ὅπου ὁ πασᾶς τοῦ ἑτοίμαζε τὸν σκληρότερον θάνατο.

—Ἐσὺ εἶσαι ὁ Διᾶκος ποὺ ἐκυρίευσες τὴ Θήβα καὶ τὴ Λειβαδιά; τὸν ἐρώτησε ὁ Ὀμὲρ Βρυώνης.

—Δὲν μὲ γνωρίζεις; τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ Διᾶκος.

—Ἐλογάριασες πόσους Τούρκους σκοτώνεις κάθε χρόνο;

—Ἐλογάριασα ὅτι ἂν κάθε Ἕλληνας ἔκανε τὸ ἴδιο, σὲ λίγον καιρὸ ὁ Μωάμεθ δὲν θἄχε οὔτε ἕναν πιστόν.

—Σκυλλί! Γκιαούρη! ἐφώναξε μὲ λύσσα ὁ πασᾶς.

Καὶ ἁπλώνοντας τὸ χέρι κατέφερε μιὰ δυνατὴ γροθιὰ στὸ πρόσωπο τοῦ Διάκου.

—Μὲ χτυπᾶς τώρα ποὺ εἶμαι δεμένος! ἔκανε ὁ Διᾶκος. Ἂν σοῦ βαστάῃ, πασσᾶ, καὶ εἶσαι καθαυτὸ Ἀρβανίτης, ἄσε με ἐλεύθερον μ' ἕνα σπαθὶ καὶ ἂς εἶμαι κουρασμένος, ἂς εἶνε σπασμένο τὸ δεξί μου χέρι. Θὰ σοῦ δείξω τότε τί ἀξίζει ἕνας Ἕλληνας!

Ὁ πασσᾶς τὸν ἐκύτταξε ἀπὸ τὸ κεφάλι ὣς τὰ πόδια, μὲ ἀγανάκτησι, ἀλλὰ καὶ θαυμασμό.

—Γίνεσαι Τοῦρκος, Διᾶκο' τὸν ἐρώτησε. Ὁ Πατισὰχ θὰ σὲ κάνῃ πασσᾶ σὰν κι' ἐμένα.

—Τόσα χρόνια ἤμουν κλέφτης στὰ βουνὰ μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ σᾶς βλέπω στὶς σκλαβωμένες πολιτεῖες μας, ἀπήντησε ὁ Διᾶκος. Καὶ τώρα ποὺ πολεμᾶμε γιὰ τὴν ἐλευθερία μας, μοῦ λὲς νὰ τουρκέψω;

—Ψῆστε τον λοιπὸν τὸν γκιαούρη! φώναξε ὁ πασᾶς.

—Κάμε ὅ,τι θέλεις, ἀπήντησεν ὁ μάρτυς τῆς ἐλευθερίας σηκώνοντας τοὺς ὤμους. Ὅσο σκληρότερο θάνατο θὰ μοῦ δώσῃς, τόσο περισσότερο θὰ μὲ ἀπαθανατίσῃς καὶ τόσο τρομερώτερη ἐκδίκησι θὰ σοῦ ζητήσῃ ὁ Ὀδυσσεύς! Τρέμε, Ὀμὲρ Βρυώνη, τὸ φοβερὸ παιδὶ τοῦ Ἀνδρούτσου!

Οἱ ἀρβανίτες τὸν ἅρπαξαν καὶ τὸν ὡδήγησαν στὸ μέρος ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τὸν σουβλίσουν. Καὶ καθὼς ἐπήγαιναν, ὁ Διᾶκος ἐτραγουδοῦσε:

«Γιὰ ἰδὲς καιρὸ ποὺ διάλεξε
ὁ Χάρος νὰ μὲ πάρῃ!
Τώρα ποὺ ἀνθίζουν τὰ βουνὰ
καὶ βγάζ' ἡ γῆς χορτάρι».

Ἤτανε ἄνοιξις καὶ ὁ Διᾶκος βοισκόταν στὴν ἄνοιξι τῆς ζωῆς του. Ἡ Ἑλλάδα τὸν ἔκλαψε καὶ θὰ τὸν κλαίῃ πάντα, γιατὶ ἦταν λεοντόκαρδος. Καὶ ἂν δὲν ἔπεφτε τόσο γρήγορα στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν, ποιὸς ξέρει τί ἀνδραγαθήματα θὰ ἔκανε ἀκόμα!

Ὅταν ἔφτασαν στὸν τόπο τοῦ μαρτυρίου, αὐτὸς ποὺ ἐπρόκειτο νὰ τὸν σουβλίσῃ, τοῦ εἶπε:

—Κράτα τὴ σούβλα ν' ἀνάψω τὴ φωτιά, ὡρέ!

Ὁ Διᾶκος ἐπῆρε τὴ σούβλα καὶ τὴν ἐπέταξε μακρυά.

—Μωρὲ ἀρβανίτες: ἐφώναξε. Δὲ βρίσκεται κανένα παλληκάρι νὰ μοῦ πάρῃ τὸ κεφάλι ἢ νὰ μοῦ τραβήξῃ καμμιὰ πιστολιά, παρὰ θέλετε νὰ μὲ σκοτώσετε μὲ τόσο ἄτιμα μέσα;

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὸν ἄκουσε καὶ ὁ Διᾶκος ἐμαρτύρησε στὰς 14 Ἀπριλίου 1821, στὴν ἀρχὴ δηλαδὴ ἀκόμα τῆς Ἐπαναστάσεως.

ΣΤΗ ΦΩΛΗΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

Ἐφτὰ περίπου μίλλια μακρυὰ ἀπὸ τοὺς Δελφοὺς βρίσκεται τὸ περίφημο Κωρύκειον Ἄντρον, ποὺ λέγεται σήμερα ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς Μαύρη Τρύπα.

Εἶνε μιὰ μεγάλη, ἀπρόσιτη σπηλιά, ὅπου εἶχαν καταφύγει πολλοὶ Ἕλληνες τὴν ἐποχὴ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ξέρξου καὶ κατὰ τὶς μετέπειτα εἰσβολὲς τῶν βαρβάρων.

Ἐκεῖ λοιπὸν εἶχε καταφύγει καὶ ὁ φίλος τοῦ μακαρίτη τοῦ Διάκου, ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτσος, μὲ τὴν ὄμορφη γυναῖκα του Ἑλένη, τὸ ἀνήλικο παιδί του καὶ ἄλλους συγγενεῖς. Ἐκεῖ μετέφεραν καὶ τὴν Ἀνδρονίκη, ὅταν πληγώθηκε βαρειὰ κατὰ τὴ μάχη ἐκείνη.

Σὲ λίγον καιρὸ ἡ Ἀνδρονίκη γιατρεύτηκε ἀπὸ τὶς πληγές της καὶ δυὸ πράγματα ἔμειναν βαθειὰ χαραγμένα στὴ θύμησι: τὸ μυθολογικὸ ἐκεῖνο σπήλαιο καὶ ὁ ἄντρας ποὺ τὸ κατοικοῦσε, ὁ περιβόητος Ὀδυσσέας.

Μιὰ ὡραία Τουρκάλα, ποὺ εἶχε βαφτισθῆ χριστιανὴ καὶ τὴν κρατοῦσεν ἐκεῖ, ἦταν σὰν κατάσπρο μαργαριτάρι ἀνάμεσα στοὺς ἡλιοκαμένους στρατιῶτες. Ἡ ἐμπιστοσύνη ποὺ τῆς ἐνέπνευσε ἡ φυσιογνωμία της ἔκαμε τὴν Ἀνδρονίκη νὰ σχετισθῇ πολὺ μαζύ της. Τοῦτο ἔκαμε τὶς ἄλλες γυναῖκες νὰ ζηλέψουν καὶ ἐδημιούργησε ἕνα αἴσθημα ἔρωτος στὴν καρδιὰ τῆς Διαμάντως, ὅπως τὴν ἔλεγαν.

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ μιὰ συγγενῆ τοῦ στρατηγοῦ, τὴν κυρία Ρωξάνη. Ἀγάπησε κι' αὐτὴ τὴν ἀντρειωμένην Ἀνδρονίκη, καὶ τὴν ἀκολούθησε παντοῦ, προσπαθῶντας νὰ βοηθῇ μιὰν εὐκαιρία γιὰ νὰ τῆς ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματά της.

Ἕνα πρωῒ ἡ Ἀνδρονίκη ἔλουζε τὰ πόδια της σιμὰ στὴν πηγὴ τῆς σπηλιᾶς, ὅταν ἡ Ρωξάνη ἦρθε νὰ γεμίσῃ τὴ στάμνα της.

—Τί ἄσπρα καὶ φιλντισένια πόδια ποὺ ἔχεις, καπετὰν Ἀνδρόνικε. Φαίνεται πὼς ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ σὲ κάνῃ γυναῖκα καὶ κατὰ λάθος ἔγινες ἄντρας. Κύτταξε τὰ δικά μου τὰ πόδια: εἶνε γυναικεῖα καὶ ὅμως φαίνονται σὰν ἀντρίκια. Ἂς τὰ πλύνω κι' ἐγὼ μιὰ ποὺ ἦρθα στὴ βρύση.

Ἡ Ἀνδρονίκη ἑτοιμάστηκε νὰ φύγῃ, ὅταν ἡ Ρωξάνη τὴν ἐκράτησε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τῆς εἶπε:

—Γιατί φεύγεις, καπετάνιε; Τὸ ξέρεις καλὰ πὼς τὴν καρδιά μου τὴν ἐρράγισες καὶ ἡ ἀνθρώπινη λαλιὰ δὲν φτάνει γιὰ νὰ σοῦ παραστήσῃ τὸν καϋμό μου.

—Δὲν σὲ ἀποφεύγω, κυρά, ἀλλὰ φοβᾶμαι μήπως μᾶς δῇ κανείς.

—Σὰν μ' ἀγαπᾶς κι' ἐσύ, πάρε με γυναῖκα σου. Θὰ μᾶς στεφανώσῃ ὁ ἀρχηγός.

—Πῶς μιλᾶς γιὰ γάμο, ἀφοῦ βρισκόμαστε σὲ πόλεμο;

—Καὶ τί πειράζει ὁ πόλεμος; Στὰ δέκα χρόνια ποὺ τὸ κατακαϋμένο Σοῦλι πολέμαγε τὸν Ἀλῆ πασσᾶ ὅλοι οἱ Σουλιῶτες δὲν ἦσαν παντρεμένοι; Ἐμεῖς τοὺς ἀκολουθάγαμε στὸν πόλεμο, τοὺς τραγουδάγαμε κλέφτικα τραγούδια, τοὺς κουβαλούσαμε φυσέκια καὶ νερό, ἐλημεριάζαμε μαζύ τους καὶ ὅποιος ἔπεφτε τοῦ ἁρπάζαμε τ' ἅρματα ἀπ' τὰ χέρια καὶ πολεμούσαμε ἐμεῖς στὸν τόπο του. Πάρε με γυναῖκα σου καὶ θὰ ἰδῇς πῶς πολεμάω κι' ἐγώ: Δὲν σ' ἀρέσει, καπετάνιε, νἄχῃς γυναῖκα ἀντρειωμένη, νὰ πολεμάῃ μαζύ σου;

—Δὲν ὑπάρχει ὡραιότερο πρᾶγμα ἀπ' αὐτό, εἶπε γελῶντας ἡ Ἀνδρονίκη. Τότε ἡ γυναῖκα γίνεται ἴσια κι' ὅμοια μὲ τὸν ἄντρα!

—Μὴ γελᾶς, καπετάνιε. Ἐγὼ σοῦ κουβεντιάζω μὲ τὴν καρδιά μου καὶ σὺ μὲ κοροϊδεύεις φαίνεται. Θὰ θέλῃς καμμιὰ μικροφτιαγμένη σὰν τὴν Διαμάντω. Μὰ ἐγὼ τῆς βγάζω τὰ μάτια καὶ τῆς πετάω τὰ δόντια σὰν εἶνε αὐτὴ ἡ αἰτία τῆς ἀδιαφορίας σου. Μαῦρα φείδια ποὺ τὴν ἔφαγαν! ἐπρόσθεσε μὲ θυμὸ ἡ Σουλιώτισσα.

—Σοῦ ὁρκίζομαι ὅτι δὲν ἔχω τίποτα μὲ τὴν Διαμάντω, εἶπε ἡ Ἀνδρονίκη. Μὴ θυμώνῃς λοιπὸν ἄδικα ἐναντίον της.

—Νὰ σὲ πιστέψω; ἔκανε ἡ ἄλλη ἐνῷ τὰ μάτια της πετοῦσαν φωτιές.

—Νὰ μὲ πιστέψῃς.

—Καὶ δὲν τὴν ἀγαπᾶς καθόλου;

—Δὲν τὴν ἀγαπῶ μὲ ἔρωτα, ἀλλὰ μὲ φιλία, ὅπως ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ μένουν ἐδῶ μαζύ μας.

—Καὶ δὲν θὰ τὴν πάρῃς ποτὲ γυναῖκα σου;

—Ποτέ!

—Ἡ ψυχή μου ἦρθε στὸν τόπο της. Ἄκουσε, καπετάνιε: ἐγὼ ὄχι μόνο στὸν πόλεμο ξέρω νὰ πάω, ἀλλὰ κι' ἂν βάλουμε τ' ἅρματα κάτω καὶ ὁ χρόνος ἔρθῃ δίσεκτος καὶ ὁ μῆνας ἀνοιεμένος, καθὼς τὸ λέει ὁ λόγος, ξέρω ν' ἀλέθω καὶ νὰ ξεμπλέκω, νὰ ξενοκλαδεύω καὶ νὰ ὑφαίνω καὶ μὲ συμπάθειο νὰ καθήσω στὸν ἀργαλειὸ νὰ δουλέψω. Δῶσε μου τώρα ἕνα φιλί!

—Τί λές; Θὰ μᾶς ἰδοῦν!

—Δὲν μᾶς βλέπουν, μὴν εἶσαι δειλιάρης. Δὲ φοβᾶσαι τὸ βόλι καὶ φοβᾶσαι τὸ γλυκοφίλημα; Θὰ φιλήσω μιὰ φορὰ αὐτὰ τὰ καμαρόφρυδά σου...

Καὶ ἀφοῦ ἅρπαξε τὴν Ἀνδρονίκη ἀπὸ τὰ χέρια, τὴν ἐφίλησε σπασμωδικὰ στὰ μάτια.

Ἡ Ἀνδρονίκη τῆς ξέφυγε γελῶντας.

—Γελᾶς! εἶπε ἡ Σουλιώτισσα. Σιγὰ-σιγὰ θὰ φιλήσω καὶ τὰ μάγουλά σου. Πόσο μ' ἀρέσουν οἱ ἄθωοι κι' οἱ ντροπαλοὶ σὰν κι' ἐσένα.. Ἄχ, καὶ νὰ βοήθαγε ἡ Μυρτιδιώτισσα νὰ σὲ κάνω ταίρι!

Δὲν ἐπροχώρησε πολὺ ἡ Ἀνδρονίκη καὶ ἀπάντησε τὸν στρατηγὸν Ὀδυσσέα.

—Ποῦ ἤσουν καπετάνιε; Ἡ γυναῖκα καὶ οἱ ἀδελφάδες μου ἐβγῆκαν λίγο νὰ πάρουν τὸν ἀέρα τους. Πήγαινε νὰ τὶς ἀνταμώσῃς κάτω, κατὰ τὶς ντάπιες.

—Εὐχαρίστως, ἀποκρίθηκε ἡ Ἀνδρονίκη.

Ἡ Διαμάντω ἐζήτησε τὴν ἄδεια νὰ πάῃ μαζύ της.

—Ἔκαμες ὅρκο στὴ Ρωξάνη ὅτι δὲν μ' ἀγαπᾶς, εἶπε τρέμοντας ἡ νέα ὅταν ἐβγῆκαν ἀπ' τὴ σπηλιά.

—Πῶς; Ἄκουσες τὴν κουβέντα μας;

—Ὅλην. Καὶ τὴν εἶδα ποὺ σὲ φιλοῦσε. Ἤμουν κρυμμένη πίσω ἀπὸ κάτι μυρτιές.

—Τὸν ἴδιο ὅρκο, καλή μου Διαμάντω, κάνω καὶ σ' ἐσένα γιὰ τὴ Ρωξάνη. Οὔτε τὴν ἀγαπῶ, οὔτε ἔχω σκοπὸ νὰ τὴν πάρω.

—Ἀγάπησες ποτὲ καπετάνιε;

—Γιατί ρωτᾷς;

—Ἂν ἀγάπησες θὰ ξέρῃς τὴ δύναμι ποὺ ἔχει αὐτὸ τὸ πάθος.

Ἡ Ἀνδρονίκη ἐσταμάτησε. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ γεμάτη συμπάθεια στὴ Διαμάντω. Τὰ στήθη της, ποὺ εἶχαν σκληρύνει ἀπὸ τὶς κακουχίες τοῦ πολέμου, ἔγιναν ἁπαλότερα, ἡ γυναικεία καρδιά της ἔγινε πάλι τρυφερή, κι' ἐδάκρυσε.

—Μπᾶ, κλαῖς καπετάνιε; Γιατί κλαῖς; Αὐτὸ ποὺ σοῦ εἶπα τόσο σοῦ μάλαξε τὴν καρδιά; Ὥστε ἀγαπᾷς λοιπὸν καὶ εἶσαι τόσο μελαγχολικός; Καὶ ἂν εἶνε ἀλήθεια αὐτό, τότε δὲν θὰ ντρέπωμαι πιὰ ὅταν θὰ σοῦ μιλάω γιὰ τὴν ἀγάπη μου.

—Πάψε! Πάψε! ἔκαμε ἡ Ἀνδρονίκη.

Ἐκάθησε σὲ μιὰ πέτρα, ἔκρυψε τὸ πρόσωπο στὰ χέρια κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

—Ἂν ἤξερα ὅτι τὰ λόγια μου θὰ σοῦφερναν τόση λύπη, ποτὲ δὲν θὰ μιλοῦσα... Πρέπει νἆσαι καὶ σὺ δυστυχισμένος, καπετάνιε, τὸ βλέπω. Νά, κλαίω κι' ἐγώ, ὄχι γιὰ μένα ἀλλὰ γιὰ σένα.

—Διαμάντω, μὴν κλαῖς. Τὰ δάκρυά μου εἶνε νευρικά. Δὲν μὲ βλέπεις πῶς γελῶ;

Καὶ τὰ χείλη της ἔτρεμαν καθὼς προσπαθοῦσε νὰ γελάσῃ.

—Δὲν εἶνε νευρικά. Στὸ βάθος τῆς ψυχῆς σου ἔχεις κάτι ποὺ σὲ τυραννεῖ. Μὴν κρύβεσαι ἀπὸ μένα. Μαντεύω τὸν πόνο σου ἀπὸ τὸν δικό μου. Ἀλλὰ ποιὸς ξέρει! Ἴσως μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω καὶ θὰ τὸ κάμω μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου.

—Εἶσαι ἄγγελος, Διαμάντω! Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ ἀγάπησα δὲν εἶνε πιὰ στὸν κόσμο. Ναί, φίλη μου, ἀγάπησα καὶ πολὺ μάλιστα! Κατὰ τοὺς δέκα τελευταίους μῆνες ἐγήρασα καὶ μοιάζω μὲ γυναῖκα σαράντα χρονῶν, ἂν καὶ δὲν εἶμαι οὔτε εἴκοσι.

—Δὲν ξέρεις τί λές, καπετάνιε! Παρομοιάζεις τὸν ἑαυτό σου μὲ γυναῖκα, ἐσὺ ποὺ εἶσαι τόσο ἀντρειωμένος: Καὶ ὅμως, τὸ τρυφερό σου πρόσωπο εἶνε πιὸ δροσερὸ ἀπὸ τὸ δικό μου. Πόσον καιρὸ ἔχεις νὰ κυττάξῃς στὸν καθρέφτη;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3 3)4 ο)ο
ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧΜΩΝ 125.000
ΟΨΕΩΣ .....)
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ) ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους

Ὁ τόκος ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς καταθέσεως. Ἅπασαι αἱ Καταθέσεις εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου.

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΑΧΙΣΤΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: (Πανεπιστημίου 31)
34 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ, 64 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ, 10 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Μὲ λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐγένετο τὸ παρελθὸν Σάββατον τὸ βράδυ ἡ τελετὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ Ναυτικοῦ Σταδίου εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ Πασαλιμανιοῦ εἰς Πειραιᾶ, ὅπου θ' ἀνεγερθοῦν κολυμβητήρια καὶ ἀσκητήρια τοῦ ναυτικοῦ ἀθλητισμοῦ. Κατὰ τὴν τελετὴν ἐγένετο ὁ ἐντειχισμὸς ἀναμνηστικῆς πλακὸς μὲ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν.

—Οἱ Πανελλήνιοι σκοπευτικοὶ

★

ἀγῶνες ἔληξαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον μὲ τὴν ἀπονομὴν τῶν ἐπάθλων εἰς τοὺς νικητάς, ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν οὕτω:

Βολὴ διὰ μάνλιχερ ἀπὸ 300 μ.: 1) Ὁμὰς Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Βόλου ἐπιτυχίαι 753. 2) Σχολὴ Εὐελπίδων, 726. 3) Ἀξιωματικοὶ Α' Σώματος, 679.

Βολὴ πιστολίου ἀπὸ 50 μ.: 1) Χρυσοχοῦ 223. 2) Μυλωνᾶς 204. 3) Βῆχος 197.

Βολὴ δι' αὐτομάτου πιστολίου κατ' ἀνδρεικέλλων: 1) Ζαλοκώστας. 2) Βῆχος. 3) Μυλωνᾶς.

Διὰ καραμπίνας ἀπὸ 50 μ. κυριῶν καὶ δίδων: 1) Κα Μπαζαίου 152. 2) Δὶς Σπηλιωτοπούλου 149. 3) Κα Ζουφρὲ 141.

Ταχεῖα βολὴ διὰ στρατιωτικοῦ μάνλιχερ ἀπὸ 300 μ.: 1) Ὁμὰς Σχολῆς Εὐελπίδων 45. 2) Δοκίμων 39. 3) Ὑπαξιωματικῶν ξηρᾶς 33.

—Εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πα-

★

νελληνίου ἐγένοντο οἱ μηνιαῖοι ἀθλητικοὶ διαγωνισμοὶ γυναικῶν, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ δὶς Μπίσμα κατέρριψε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἅλμα εἰς μῆκος, πηδήσασα 5.11.

—Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ ἡ Α. Β.

★

Υ. ὁ Διάδοχος, ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ νέου Γυμναστηρίου τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Κοδριγκτῶνος—Μαυροματαίων, ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκετο ἡ Σχολὴ Ἐφαρμογῆς Ἱππικοῦ.

—Κατὰ τοὺς ἀγῶνας πρωταθλήματος Βόλλεϋ-Μπὼλ ὁ Πανελλήνιος ἐνίκησε τὴν Νῆαρ Ἧστ ἄνευ συναντήσεως καὶ οἱ Νέοι Βύρωνος τὸν Πειραϊκὸν μὲ 15—5, 6—15, 15—4.

—Χθὲς ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινούπολιν διὰ 3—4 ἀγῶνας, μικτὴ Παναθηναϊκοῦ-Α.Ε.Κ.

—Ἀφίκοντο ἕνδεκα Αἰγύπτιοι πρωταθληταί, οἵτινες μετέχουν τῶν ἀγώνων Ἑλλάδος—Αἰγύπτου ποὺ θὰ λάβουν χώραν τὴν Κυριακήν.

—Τὴν Κυριακὴν ὁμοίως τελεῖται ὁ ποδηλατικὸς ἀγὼν ἀντοχῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα.

—Αἱ δηλώσεις ἀθλητῶν διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰ στοὺς ἐργατικοὺς ἀγῶνας, οἵτινες προμηνύονται ἐξαιρετικοί, ὑπερέβησαν μέχρι σήμερον τὰς 200.

Ἔληξεν ἡ ἀθλ. ἑβδομάς

Οἱ Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἤρχισαν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἀθλητικῆς Ἑβδομάδος Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες συνεχισθέντες τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Δευτέραν μὲ συμμετοχὴν πολλῶν ἀθλητῶν καί τινας ἐπιδόσεις ἀρκετὰ ἱκανοποιητικάς. Μετὰ τὴν παρέλασιν καὶ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν ἀθλητῶν διεξήχθησαν τὰ ἀγωνίσματα μὲ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

Δρόμος 800 μ.— 1) Στρατᾶκος 2.03.5, 2) Βελκόπουλος Παναθηναϊκοῦ, 2.04.2, 3) Μπελμὲς Ἐθνικοῦ 2.05.5, 4) Γλαίνης Πανελλην. 2.05.6, 5) Μωραΐτης Πανελληνίου 2.07.4, 6) Πίτσουλας Ἐθνικοῦ 2.11.3.

Σφαιροβολία: 1) Στεφανάκης Πανιωνίου 13.56, 2) Φλῶρος Πανελληνίου 12.88, 3) Τομαρᾶς Παναθ. 12.66, 4) Πατεράκης Πανελληνίου 12.43, 5) Τσίτας Π. Φαλήρου 12.33, 6) Τριανταφυλλίδης Πανελληνίου 12.31.

Δρόμος 5.000 μ. —1) Κυριακίδης 15'46''5, 2) Νίτσας 15'50''4, 3) Ἀρβανίτης 15'58'', 4) Κοσέγκο 15'59'' 8, 5) Τσαντίλης 16'46'' 2.

Ἅλμα εἰς ὕψος· —1) Πανταζῆς 1.80, 2) Μαρκόπουλος 1.75, 3) Λεκατσᾶς 1.75, 4) Βαλλίδης 1.75, 5) Βεϊνόγλου 1.75, 6) Πατεράκης 1.70 μέτρ.

Δρόμος 100 μ.— 1) Σακελλαρίου 11.2, 2) Λαμπράκης 11.3, 3) Σαρικαβάζης 11.4, 4) Καλοδούκας 11.4, 5) Εὐθυμίου 11.5, 6) Γκίκας 11.6,

Σκυταλοδρομία 4Χ400 μ.— 1) Πανελλήνιος 3.45.4, 2) Ἐθνικὸς 3.46.6, 3) Πειραϊκὸς 3.47.6, 4) Πανιώνιος 3.48, 5) Α. Ε. Ἐμποροϋπαλλήλων 3.53, 6) Παναχαϊκή.

Ἀκοντισμός. — 1) Μαντζαρᾶς 58.68, 2) Παπαγεωργίου 58.48, 3) Στεργίου 57.47, 4) Παππᾶς 53.35, 5) Καραγεῶργος 51.85, 6) Γεωργόπουλος 49.70.

Τὴν Κυριακήν, δευτέραν ἡμέραν τῶν ἀγώνων, ἐπετεύχθησαν τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα:

Δρόμος 1500 μ. —1) Ἀρβανίτης 4.15.2, 2) Βελκόπουλος 4.15.8, 3) Μωραΐτης 4.18.2, 4) Μπελμές 4.19.2, 5) Γλαίνης 4.20.8, 6) Κοτσοῦρος 4.20.9.

Δρόμος 400 μ μετ' ἐμποδίων. — 1) Σκιαδᾶς 56.4, 2) Οἰκονόμου 69.6, 3) Γκίκας 61.1., 4) Σιμόπουλος 64.9, 6) Ταμπακίκας 69.

Ἐλευθέρα δισκοβολία. —1) Σύλλας 44.36 2) Φλῶρος 40.44, 3) Τσίτας 39.34, 4) Κοντολατος 36.58, 5) Νᾶνος 35.87, 6) Χαρισιάδης 35. 63.

Λιθοβολία. —1) Ραμόπουλος 18.62' 2) Σιγανὸς 17.77, 3) Φλῶρος 16.96, 4) Καμπαφλῆς 16.95, 5) Μιχαὴλ Λυκούργου 16.61 6) Χαρισιάδης 16.45.

Ἅλμα εἰς μῆκος.— 1) Λαμπράκης 7.05, 2) Ἐλευθεριάδης 6.76, 3) Μαρινάκης 6.53, 4) Κιτίδης 6.24, 5) Παλαμιώτης 6.21, 6) Σιῶτος 6.18.

Δρόμος 200 1.— 1) Λαμπράκης 23.3, 2) Σακελλαρίου 23.4' 3) Σαρικαβάζης 23.9, 4) Εὐθυμίου 24.5, 5) Καλοδούκας 24.1, 6) Σαλιβάρας 24.1.

Σκυταλοδρομία 4Χ100.— 1) Παναθηναϊκὸς 45.6, 2) Πανιώνιος 46.1, 3) Πειραϊκὸς Σύνδεσμος 46.6. 4) Ἐθνικός, 5) Παλαιὸν Φάληρον.

Ὁ ἀγὼν τῆς σφυροβολίας ἐγένετο εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου, ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τοῦ πρωταθλητοῦ Δημητροπούλου, μὲ τὴν ἑξῆς σειρὰν ἐπιτυχίας: 1) Πετρόπουλος 41.77, 2) Κατσαφαρόπουλος 38.27, 3) Ὀρφανὸς 32.20.

Τὴν Δευτέραν ἔληξαν οἱ ἀγῶνες.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν πρῶτος ἦλθεν ὁ Ἐθνικὸς μὲ 116 βαθμούς, δεύτερος ὁ Πανελλήνιος μὲ 85, τρίτος ὁ Παναθηναϊκὸς μὲ 69 βαθμούς.

Διὰ τῶν Πανελληνίων ἀθλητικῶν ἀγώνων ἔληξεν ἡ ἀθλητικὴ ἑβδομάς· Τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας ἡ μεγάλη φιλαρμονικὴ τῆς Πρωτευούσης περιῆλθεν τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς καὶ ἐσήμανε τὴν λῆξιν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΑΘΛΗΤΙΚΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ

Τμῆμα τῆς Ἀνεμοπορίας τῆς ΕΟΝ κατὰ τὴν παναθλητικὴν παρέλασιν

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ὁ φιλικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ὀλυμπιακοῦ καὶ Παναθηναϊκοῦ συνεκέντρωσε τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἀρκετὰς χιλιάδας φιλάθλων. Κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην οἱ φίλοι τοῦ Παναθηναϊκοῦ μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν παρηκολούθησαν τὴν ὁμάδα των ἐπιτυγχάνουσαν τέσσερα συνεχῆ τέρματα, εἰς βάρος τῆς Πειραϊκῆς ὁμάδος, καὶ ἐσχημάτισαν πρὸς στιγμὴν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ὁμάς των θὰ ἐξήρχετο θριαμβεύτρια. Ἀλλὰ στὸ δεύτερο ἡμιχρόνιο—τὸ ἡμιχρόνιο κατὰ τὸ ὁποῖον ἀναδεικνύεται πάντα ὁ Ὀλυμπιακός—οἱ Πειραιεῖς ἀνέπτυξαν ζωηρότατο καὶ τεχνικώτατο παιγνίδι, ἔγιναν κύριοι τοῦ γηπέδου καὶ ἐπιτυχόντες διὰ τοῦ Βάζου τέσσερα συνεχῆ τέρματα κατώρθωσαν νὰ ἰσοφαρίσουν καὶ νὰ ἐξέλθουν ἰσόπαλοι.

Πρὸ τῆς συναντήσεως ἔγινε ἀγὼν χόκεϋ μεταξὺ Παναθηναϊκοῦ καὶ «Σὲλ» κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπεβλήθη ὁ πρῶτος.

— Ὁ ἀγὼν διαβαθμίσεως μεταξὺ Ἀτρομήτου καὶ Ἀθηναϊκοῦ ἔληξε μὲ νίκην τοῦ πρώτου.

ΕΛΛΗΝΟ-ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΙΣΤΙΟΠΛΟΪΑΣ

Τὴν Τρίτην ἐγένετο ὁ πέμπτος καὶ τελευταῖος ἀγὼν ἱστιοδρομιῶν μεταξὺ Ρουμάνων καὶ Ἑλλήνων, κατὰ τὸν ὁποῖον ἀνελπίστως ἐπεβλήθησαν οἱ Ἕλληνες μὲ τρεῖς πρώτας νίκας.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν τῶν ἀγώνων ἔρχεται πρώτη ἡ Ἑλλὰς μὲ 56 βαθμοὺς καὶ δευτέρα ἡ Ρουμανία μὲ 36. Ἡ δευτέρα σειρὰ τῶν ἀγώνων διὰ τὸ κύπελλον τῆς Ν. Ο. Ε. θὰ γίνῃ εἰς Κωνστάντζαν τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰουλίου.

Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα χόκεϋ μεταξὺ Παναθηναϊκοῦ — ΣΕΛ

Ἕνα στιγμιότυπον ἀπὸ τὸ μὰτς Παναθηναϊκοῦ — Ὀλυμπιακοῦ

Βαθμοῦχοι τῆς ΕΟΝ Πειραιῶς.

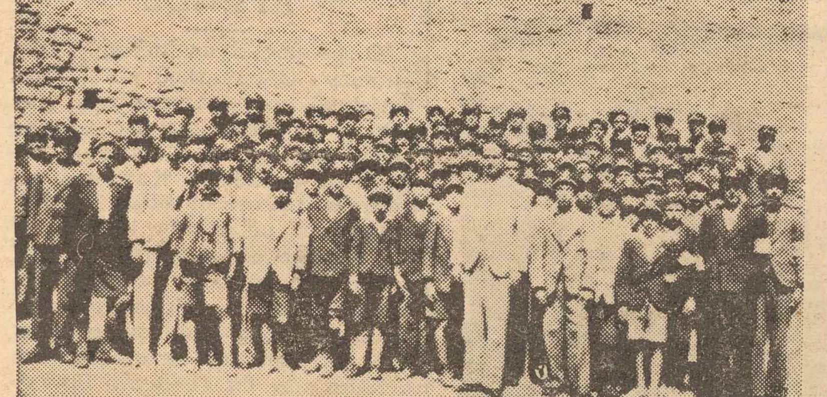
Ἐσωσχολικοὶ φαλαγγῖται Πωγωνιανῆς.

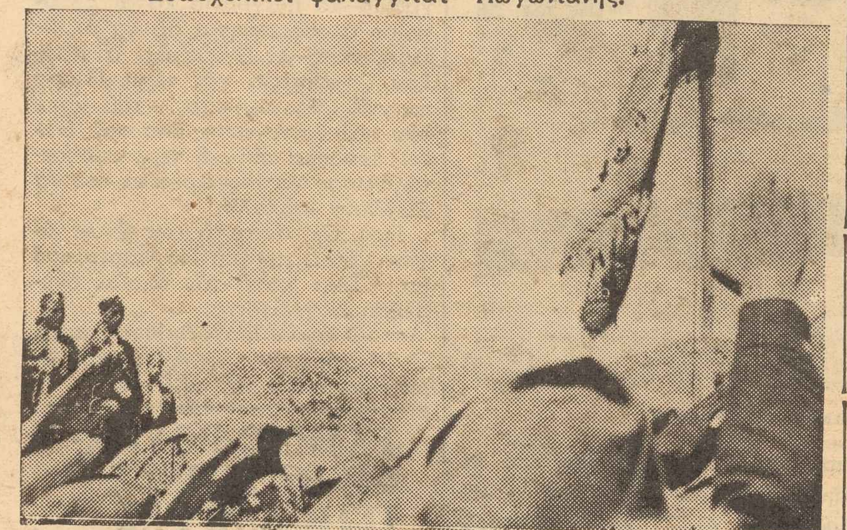
Ἡ ὕψωσις τῆς πολεμικῆς σημαίας τῆς Λεσβιακῆς φάλαγγος 1912.

Ἡ τρίτη ὁμὰς τοῦ 1ου λόχου Κάστρου - Λήμνου

Ἐκδρομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἄρθρον τοῦ κ. Β. ΑΧ. ΑΝΑΝΙΑΔΟΥ (τῆς Δ.Α.Σ.)

Κατὰ τὴν μαύρην ἐποχὴν τοῦ εἰκοσαετοῦς διχασμοῦ, κατὰ τὴν μακρὰν περίοδον τῶν θλίψεων καὶ συμφορῶν, ἐνέσκηψαν καὶ τὰ ὄργανα τῆς Μόσχας. Οἱ ἐπιτήδειοι πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ, στηριζόμενοι εἰς τὴν τότε τραγικὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, παρεπλάνων τοὺς ἀθώους χωρικούς μας, τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς νέους μας, παριστάνοντες τὸ Σοβιετικὸν κράτος ὡς παράδεισον, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀστικὴν κόλασιν. Ὑπέσχοντο δὲ, ὅτι οἱ πτωχοὶ θὰ ἐγίνοντο πλούσιοι καὶ οἱ πλούσιοι ὑπηρέται τῶν θυρωρῶν των. Ἡ διδασκαλια αὐτὴ βέβαια εὕρισκεν προθύμους μαθητάς, τοὺς ἀδαεῖς, ὀκνηροὺς καὶ ἀνοήτους, οἵτινες δὲν ἐδυσκολεύοντο νὰ μεταμορφωθοῦν καὶ εἰς ὀπαδοὺς τῆς νέας θεωρίας, ἐφ' ὅσον, ὡς ἔλεγον, τόσα ὠφελήματα καὶ ἄκοπον εὐτυχίαν θὰ ἔφερεν.

Ποῦ ὅμως ὡδήγει ὁ κομμουνισμός; Εἰς τὴν ἀνατροπὴν δι' ὅλων τῶν μέσων τοῦ ὑπάρχοντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ εἰς τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ κράτους τῆς ἐρυθρᾶς τυραννίας, τῆς τρομοκρατίας, τῶν ὁμαδικῶν τυφεκισμῶν, ἐξαφανίσεων καὶ ἐξοριῶν, καὶ τῆς πείνης καὶ δυστυχίας. Ἀλλὰ τότε ὅμως ἡ Ἑλλὰς θὰ διεγράφετο ἀπὸ τὸν χάρτην τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων κρατῶν, τὰ δὲ ἑπτὰ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων της θὰ μετεβάλλοντο εἰς ἀγέλας, αἵτινες θὰ παρηκολούθουν τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος των. Ὡς κύριον μοχλὸν τῆς ἀνατροπῆς μετεχειρίζοντο τὸν ὄγκον τοῦ ἐργαζομένου Λαοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἐπετύγχανον τὴν μεταβολὴν καὶ ἐκυριάρχουν, τί θὰ ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ ὁ Ἐργάτης; Νὰ ἀπολαύσῃ μήπως τὸν παράδεισον, τὸν ὁποῖον τοῦ ὑπεσχέθησαν; Ἀλλοίμονον! Θὰ ἦτο ὑπόδουλος τῆς πλέον φοβερᾶς καὶ ἀμειλίκτου τυραννίας. Διότι: Ἡ προσωπικότης παντὸς ἀτόμου θὰ εἶχεν ἐξατμισθῆ. Ἡ πρωτοβουλία θὰ ἦτο ἄχρηστος. Ὅλοι θὰ ὑπετάσσοντο εἰς ἕνα χυδαῖον καὶ ὠμὸν κανονισμὸν ὁμαδικῆς ἐργασίας καὶ ζωῆς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἔλειπεν ὁ ἐνθουσιασμὸς, ἡ πίστις, ἡ χαρά. Τὸ ἄτομον θὰ ἐχάνετο ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ὄγκου τῶν ἀνθρώπων οἵτινες δίχως ἰδίαν σκέψιν καὶ πρωτοβουλίαν, θὰ εἶχον μεταβληθῆ εἰς ἕνα μηχανισμὸν ἀσυνειδήτως κινούμενον. Ἀλλ' αὐτὸς εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου; Οὕτω καταστρέφεται ἡ πρόοδος, τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης, ὁ πολιτισμὸς, ἡ τελειοποίησις χαρακτήρων. Ὅ,τι ἐκλεκτὸν θὰ εἶχεν ἡ ἀνθρωπίνη διάνοια καὶ ὅ,τι ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ ἡ φαντασία, ἡ κρίσις, ὁ ὑπολογισμὸς, ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἀνωτέρου ἀνθρώπου, ἔπρεπε μοιραίως νὰ ἐρρίπτετο μέσα εἰς τὴν κοινὴν χοάνην, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑπῆρχεν ἡ ἀπάθεια καὶ ὁ φανατισμὸς τῶν μαζῶν.

Δεύτερος μοχλὸς ἀνατροπῆς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἦσαν αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς χώρας.

Οἱ κομμουνισταί, ὡς ἦτο φυσικὸν, ἔστρεψαν ὁλόκληρον τὴν προσοχήν των μεταξὺ τῶν νέων στρατευσίμων. Οἱ κληρωτοὶ στρατιῶται προσέφερον εἰς αὐτοὺς εὔκολον ὑλικὸν πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ἰδίως οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν προκάλυψιν, διότι αἱ ὑπηρεσίαι εἰς τὰς γραμμὰς τῆς μεθορίου, ὡς τὰ φυλάκια, εἶνε βέβαια πλέον σκληραὶ τῶν ἄλλων. Ἕνεκα τούτου, ὡς γνωρίζομεν ὅλοι, εἰς τὴν Δ καὶ Α Μακεδονίαν, ὡς καὶ τὴν Θράκην ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα εἶχε τόσον ἀποθρασυνθῆ, ὥστε φύλλα ἀνατρεπτικὰ καὶ ἀναρχικαὶ προκηρύξεις ἀπροκαλύπτως προδοτικαὶ ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες καθ' ὁμίλους ἐμελέτων, συνεζήτων καὶ ἔκρινον τὰ γραφόμενα. Τὸ δηλητήριον δὲ τῶν μαρξιστικῶν θεωριῶν ἐσταλάζετο ἀσφαλῶς μέσα εἰς τὰς ἀπλάστους, ἀφελεῖς καὶ ἀθώας ψυχὰς τῶν νέων στρατιωτῶν μας.

Ἄλλοτε οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἐνεγράφοντο ὡς πολῖται καὶ ὡς στρατιῶται τῆς πατρίδος, ὡρκίζοντο μὲ τὸν ἑξῆς ὅρκον:

«Δὲν θὰ καταισχύνω τὰ ἱερὰ ὅπλα μου, οὔτε θὰ ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, μαζὺ μὲ τὸν ὁποῖον ἐτάχθην. Θὰ ὑπερασπίσω τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια καὶ μόνος καὶ μετὰ τῶν πολλῶν. Τὴν δὲ πατρίδα μου ποτὲ δὲν θὰ παραδώσω μὲ μικρότερα σύνορα. Πάντοτε δὲ θὰ ὑπακούω τυφλῶς εἰς τοὺς μεγαλυτέρους μου, ὡς καὶ τοὺς κειμένους νόμους».

Ὅταν τὸ 1912, τὴν ἐποχὴν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, ἡ πατρὶς προσεκάλει εἰς τὰ ὅπλα τοὺς Ἕλληνας διὰ τὸν ὡραῖον ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, οἱ νεοσύλλεκτοι καὶ οἱ ἔφεδροι ἐν ἀκράτῳ ἐνθουσιασμῷ ἔσπευδον εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος. Μετὰ τὴν δρᾶσιν ὅμως τῶν πρακτόρων τῆς Μόσχας, οἱ νέοι μας δὲν προσήρχοντο μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμὸν διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πατρίδα. Εἶχον ἐργασθῆ καταλλήλως οἱ ὄφεις, ὥστε νὰ καταστήσουν χλιαρὸν, μᾶλλον ψυχρὸν, τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων μας. Καὶ ἐνῷ οἱ φρουροὶ τῶν συνόρων μας ἦσαν ἀπρόθυμοι, οἱ κομμουνισταὶ τῆς Ἑλλάδος συνειργάζοντο μὲ τοὺς κομμουνιστὰς - ἐθνικιστάς!! τῆς Βουλγαρίας, οἵτινες, ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ κομμουνισμοῦ, εἰργάζοντο τότε ἐθνικιστικώτατα πρὸς ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὸ κήρυγμα τὸ περίφημον τῶν Ἑλλήνων κομμουνιστῶν: «Θέλομεν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας», διότι, ἔλεγον, εἶχον πολιτικὸν σκοπὸν τὴν Ἕνωσιν τῶν Βαλκανίων: Διατί ὅμως, διὰ τὴν Ἕνωσιν τῶν Βαλκανίων, οἱ Βούλγαροι κομμουνισταὶ ποτέ, οὐδέποτε, ἐζήτησαν ἀπόσχισιν τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἥτις οὐδέποτε μέχρι τοῦ 1885 ὑπῆρξε βουλγαρική, ἀλλ' ἦτο ὑπὸ τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν, ἐνῷ, ὡς γνωστὸν, ὁ πληθυσμὸς ἦτο μᾶλλον Ἑλληνικός;

Νομίζω πὼς διαγράφεται ἐδῶ θαυμάσια ὁ μέγας πατριωτισμὸς τῶν Βουλγάρων κομμουνιστῶν!

Ἐπίσης, διατί οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ ἀνταγωνιζόμενοι τοὺς Ἕλληνας πατριώτας, ἐδέχοντο τὴν συνεργασίαν τῶν Βουλγάρων κομμουνιστῶν - ἐθνικιστῶν;

Εἰς τὰ δύο αὐτὰ ἐρωτήματα οὐδεὶς κομμουνιστὴς δύναται νὰ ἀπαντήσῃ.

Ἡ ἐνέργεια τῶν κομμουνιστῶν, στρεφομένη κατὰ τῆς θρησκείας, εἶχε πραγματικὸν σκοπὸν νὰ πλήξῃ τὴν θρησκευτικότητα τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ διεθνισμοῦ καὶ τοῦ ὑλισμοῦ. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία εἶνε ἀορήκτως συνδεδεμένη μὲ τοὺς ἀγῶνας τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας μας, ὡς καὶ τὰς πατροπαραδότους συνηθείας μας. Τὸ ράσον ὑπῆρξεν ἐθνικὸν σύμβολον. Ἐγνώριζον βεβαίως τοῦτο οἱ κομμουνισταὶ καὶ διὰ τῶν προσπαθειῶν των νὰ καταρρίψουν καὶ διασύρουν τὴν θρησκείαν μας καὶ τοὺς ἱερεῖς, ἔπληττον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα, ἥτις ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει διὰ τῆς θρησκείας. Ἐγνώριζον, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἦτο ὁ ἀναγκαῖος στυλοβάτης διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ καθεστῶτος, συνεπῶς διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν κατακρήμνισιν τοῦ ὅλου κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος, ἐπριόνιζον συνεχῶς καὶ μὲ σύστημα τὸν στυλοβάτην αὐτόν.

Ἐπεβουλεύθησαν τὴν οἰκογένειαν διότι ἐγνώριζον, ὅτι αὐτὴ διατηρεῖ ὡς ἅγια τῶν ἁγίων τὰς παραδόσεις της, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά της, τὴν τιμήν της. Βοηθούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς διαφθορᾶς, τὴν ὁποίαν προεκάλεσαν αἱ γνωσταὶ αἰτίαι τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, ἤθελον νὰ λύσουν τοὺς χαλυβδίνους δεσμοὺς τῆς στοργῆς τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν παιδιῶν πρὸς τοὺς γονεῖς. Τὸν ἐλεύθερον γάμον, τὸν ὁποῖον ἐφήρμοζον καὶ οἱ πρό τινος συλληφθέντες κομμουνισταί, μετεχειρίζοντο ὡς δέλεαρ διὰ τοὺς νέους μας.

Ἤθελον τὴν παράδοσιν τῶν παιδιῶν εἰς κοινὰ οἰκοτροφεῖα, ὅπου οἱ νεαροὶ βλαστοὶ θὰ ἐλησμόνουν τοὺς γονεῖς των. Οὕτω δὲ, διαλυομένης τῆς οἰκογενείας, ἐξεφυλλίζετο ἡ κοινωνία καὶ εὐκόλως ἀνετρέπετο ἐπ' αὐτῶν.

Τέλος ἐπροπαγάνδιζον μεταξὺ τῶν νέων μας, τῶν φοιτητῶν καὶ μαθητῶν μας, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἑξῆς: α) Νὰ ἐξαλείψουν «τὸ πνεῦμα τῆς ἱεραρχίας», τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν, στηρίζει τὴν πειθαρχίαν. β) Νὰ δημιουργήσουν ἡμιμαθεῖς ἐπιστήμονας, μὴ ἔχοντας τὸ «γνῶθι σ' αὐτὸν» καὶ συνεπῶς ἀνικάνους νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ ἀγωνισθοῦν ἐναντίον τῶν καταστρεπτικῶν ἐνεργειῶν των. γ) Νὰ κερδίσουν τὴν τάσιν τῶν νέων μας πρὸς τὸ «αὐτεξούσιον», τὸ ὁποῖον μὲ δεξιότητα θὰ μετέτρεπον οἱ πράκτορες εἰς πλήρη «ἀναρχισμόν». δ) Νὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των, μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἀστικοῦ κράτους, ἀνθρώπους ἄνευ θελήσεως καὶ ἰδανικῶν. ε) Νὰ χαλαρώσουν τὰς αὐστηρὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ διὰ τῆς ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν, τοῦ ἐκφυλισμοῦ, τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ μαρασμοῦ νὰ σκοτώσουν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν νεων μας κάθε ἀνώτερον καὶ εὐγενέστερον πτερύγισμα πρὸς δημιουργικὴν ἐργασίαν καὶ ἀνεξάρτητον δρᾶσιν. στ) Τέλος δὲ νὰ συντρίψουν τὴν δυναμικότητα τοῦ πνεύματος διὰ τῆς χυδαιότητος τῆς ὕλης.

Καὶ οὕτως ἡ πατρίς μας ἤγγιζε τὸν θάνατον. Τὸ φάσμα τοῦ ὀλέθρου ἐπλανᾶτο εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν μᾶλλον κρίσιμον στιγμήν, καθ' ἣν τὰ πάντα πλέον εἶχον παρασκευάσει, ἵνα ἐπιτύχουν τοῦ ἀπαισίου σκοποῦ των, ὁ Θεὸς τῆς Ἑλλάδος ἐξέτεινε τὴν πανίσχυρον χεῖρα του καὶ ἔσωσεν αὐτήν. Ἐνέπνευσεν ἄνδρας ὑπερόχους, τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα μας καὶ τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην μας, τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, οἵτινες τὴν σωτηρίαν 4ην Αὐγούστου ἀνέλαβον ὑπευθύνως τὰ ἡνία τοῦ Κράτους καὶ ἔσωσαν τὴν πατρίδα μας καὶ τὸν τρισχιλιετῆ πολιτισμόν μας. Ἡ δύναμις τῆς πατριωτικῆς ψυχῆς τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης διευθύνουν τὴν Ἑλλάδα, ἐπετέλεσε τὸ θαῦμα: Αἱ λαϊκαὶ ἐργατικαὶ μᾶζαι ἀνένηψαν, ἐφωτίσθησαν, εἶδον τὸν μέγα ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ αὐτῶν, τὴν μέριμναν καὶ δι' ὅ,τι ἐλάχιστα τοὺς ἀφορᾷ καὶ ἀνεγνώρισαν τὴν μεγάλην πλάνην των. Περιέβαλον θερμῶς τὸν Ἀρχηγόν, ἀντλοῦντες δὲ δύναμιν ἀπ' αὐτόν, ἔδωσαν ἐπίσης δύναμιν εἰς αὐτὸν νὰ χωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐργατῶν.

Ἡ πατριωτικὴ φωνὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, ἀντηχήσασα εἰς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς τοῦ στρατοῦ, ἔδειξεν εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχε παρεκκλίνει καὶ πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπανεστράφησαν πλήρεις πατριωτισμοῦ οἱ στρατιῶται μας.

Ὁ Κλῆρος ἐνισχυθεὶς διὰ τῆς νομοθεσίας καὶ ἀπαλλαγεὶς τῶν ἐπιδράσεων τοῦ μυσαροῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἐγένετο ἐκ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τῆς ἀναδημιουργίας.

Ὁ ἄλλος στυλοβάτης τῆς κοινωνίας, ἡ οἰκογένεια, μὲ τὴν πρώτην πνοὴν τῆς πειθαρχίας τῆς 4ης Αὐγούστου ἔθεσε γρανιτώδη τὰ θεμέλια τῆς στηρίξεώς της.

Διὰ τοὺς νέους!! Διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν!... Ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὸ πᾶν ἐγένετο καὶ ἐξ αὐτῆς ὅμως τὸ πᾶν ἀναμένεται. Ὡς καὶ τὸ θούριον τῆς «Νεολαίας» ἀναφέρει, «Στὴν γλυκειά μας τὴν πατρίδα, τὴν τρανὴ κι' ἱστορική, Σὺ ἀπέμεινες ἐλπίδα Νεολαία Ἑλληνική!» Ἀκριβῶς λοιπὸν πρὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἔθνους ἐστράφη ὅλη ἡ μέριμνα τοῦ Κυβερνήτου. Ἐνομοθέτησεν, ὥστε ἀπὸ τὰ νηπιακὰ θρανία νὰ γαλουχηθοῦν αἱ παιδικαὶ ψυχαὶ ἀπὸ διδασκάλους ἀξίους τοῦ ὀνόματός των, εἰς τὰς ὁποίας νὰ βλαστήσῃ τὸ δένδρον τοῦ πατριωτισμοῦ. Ἐπελήφθη ὁ Ἀρχηγός μας τοῦ καθαρμοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀπὸ τὸν ρῦπον τῶν κομμουνιστῶν. Βεβαίως τὸ ἔργον τοῦτο δὲν ἐπετελέσθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰσέτι, ἀλλ' ἡ προσπάθεια συνεχίζεται ἐντατική. Τὰ νομοθετήματα: Περὶ ἐξάρσεως τῶν προγονικῶν ἔργων διὰ τῆς ἱστορίας, τὰ περὶ ἀσκήσεως εἰς τὴν εὐλάβειαν διὰ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, ἡ ἄσκησις εἰς τὴν πειθαρχίαν, ἡ αὐτοπεποίθησις, τὴν ὁποίαν ἐμβάλλει εἰς τὰς παιδικὰς ψυχάς, ἡ τιμὴ ἡ ἑκάστοτε προσγινομένη διὰ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν πρὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Κυβερνήτου, τέλος δὲ ἡ παραχωρηθεῖσα μεγάλη τιμὴ εἰς αὐτοὺς νὰ φέρουν τὸ ἔμβλημα τῶν φαλαγγιτῶν τῆς προπαιδείας ταύτης τοῦ στρατιωτικοῦ βίου, γίνεται φανερὸν πόσον ἤνδρωσε τὰς ψυχὰς τῶν νέων καὶ τὰς ἐπλήρωσε θέρμης, ἐνθουσιασμοῦ καὶ πατριωτισμοῦ, ὥστε ἐπ' αὐτῶν νὰ στηρίζῃ τὸ μέλλον της ἡ ἀθάνατος Ἑλλάς.

Τοῦτο τὸ θαῦμα ἐπετέλεσεν ἡ ἱστορικὴ 4η Αὐγούστου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΧ. ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ
(τῆς Δ.Α.Σ.)

Ἀξιωματικοὶ τῆς ΕΟΝ Πωγωνιανῆς.

Φαλαγγῖται τοῦ Γυμνασίου Πύλου.

Φαλαγγῖται τοῦ 1ου Λόχου τῆς Φάλαγγος Ε. Ο. Ν. Σουφλίου

Φαλαγγῖται Σουφλίου διασκεδάζοντες μὲ στρατιώτας

Οἱ φαλαγγῖται Πειραιῶς εἰς τὸ Μπογιάτι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Θ. ΔΡΑΚΟΥ

Χιλιάδες νέοι σήμερα μὲ τὴν ἱερὴ φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ στὴν καρδιὰ ξεκίνησαν γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς μας. Ξέρουν καλὰ ὅτι τὸ μέλλον τοὺς ἀνήκει. Γι' αὐτοὺς εἶναι ἡ ζωή. Καὶ προχωροῦν γοργὰ στὸ δρόμο τους, βέβαιοι ὅτι μιὰ ἡμέρα θὰ πετύχουν. Τὸ βλέμμα τους εἶναι γεμᾶτο τόλμη. Τὸ βῆμα τους σταθερό. Τὸ σῶμα τους υπερήφανο κι' ἀλύγιστο. Ἔχουν τὸ μυαλό τους ξεκαθαρισμένο ἀπὸ τὶς σκοτεινὲς σκέψεις. Ἔχουν μιὰ ἀγάπη : τὴν πατρίδα τους. Καὶ μιὰ ἐπιθυμία : τὴν ἐργασία. Θέλουν νὰ γίνουν χρήσιμοι πολῖτες, καλοὶ Ἕλληνες, ἀντάξιοι ἀπόγονοι τῶν πολεμιστῶν ποὺ γράψαν μὲ τὸ αἷμα τους καὶ μὲ τὶς θυσίες τῆς ζωῆς τους τὴν ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

Ὡστόσο γιὰ νὰ μπορέσῃ τὸ παιδὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν πραγματικὸ δρόμο του θα πρέπει νὰ ζῇ στὸ περιβάλλον ποὺ τοῦ ταιριάζει καὶ νὰ προσέχῃ τοὺς φίλους του καὶ τὶς συναναστροφές του. Καὶ γιὰ νὰ ἰδῆτε πόσο τραγικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ οἱ διαφορες κακὲς ἐπιδράσεις θὰ σᾶς ἀναφέρουμε μερικὰ παραδείγματα:

Τ' ἀναφέρει ὁ διαπρεπὴς νευρολόγος καὶ ψυχίατρος κ. Κ. Μ. Κατσαρᾶς στὰ βιβλία του ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ στείλῃ κι' ὁ ἴδιος μάλιστα μοῦ τόνισε αὐτὸ τὸ ζήτημα σὲ σχετικὴ συζήτησί μας :

— Ἡ ἐπίδρασις τοῦ περιβάλλοντος, μοῦ εἶπεν, παίζει ἕναν ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ρόλους ὄχι μόνον στὴν διάπλασι τῶν χαρακτήρων τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ στὸ πραγματικὸ φορμάρισμα τῆς ψυχικῆς ἰδιοσυστασίας τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ δώσουμε πολὺ μεγάλη σημασία στὴν ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ περιβάλλον τῶν γονέων, τῶν συγγενῶν, τὸ ὑπηρετικὸ προσωπικό, τὶς νταντάδες, τὶς γκουβερνάντες, τοὺς συμμαθητάς, τοὺς φίλους κλπ.

Γιατὶ οἱ κακὲς συνήθειες τῆς παιδικῆς ἡλικίας πολὺ συχνὰ παραμένουν ἀκόμη καὶ σ' αὐτὴ τὴν ὥριμη ἡλικία. Καὶ γιὰ νὰ πεισθῆτε θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα :

Μιὰ φορὰ ἕνας κύριος ἦρθε στὴν κλινική μας ταραγμένος.

— Γιατρέ μου, μοῦ δήλωσε, πρέπει νὰ μὲ σώσῃς. Πρόκειται νὰ παντρευθῶ...

— Κι' εἶναι κακὸ πρᾶγμα ὁ γάμος :

— Ὄχι, ἀλλὰ ἔχω συνηθίσει ἕνα μεγάλο ἐλάττωμα : Γιὰ νὰ κοιμηθῶ πρέπει νὰ νανουρίζουμαι μόνον μου καὶ νὰ λέω νάνινάνι !...

Ἄλλος πάλι ἄνθρωπος μοῦ ἐξωμολογεῖτο ὅτι δὲν μποροῦσε ν' ἀποκοιμηθῇ ἂν δὲν βυζαίνῃ τὸ μεγάλο δάκτυλο τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ του.

Ἐπίσης ἕνας ἄλλος δὲν μποροῦσε ν' ἀποκοιμηθῇ ἂν δὲν τοῦ ξύσουν τὸ κεφάλι. Καὶ βασάνιζε κυριολεκτικῶς κάθε βράδυ τὴν γυναῖκα του γιὰ νὰ τοῦ κάνῃ αὐτὴ τὴν δουλειά !...

Μὰ ἐκτὸς αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχουν χίλιοι ἄλλοι ποὺ ἔχουν ταραγμένο τὸν ψυχικό τους κόσμο. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ πρὶν νὰ πλαγιάσουν κυττάζουν ἐπίφοβοι κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι τους μὴ τυχὸν καὶ κρύβεται ἐκεῖ πέρα κανείς. Ἄλλοι περπατοῦν καὶ κυττάζουν πίσω τους ἀπὸ φόβο μήπως τοὺς κάνουν κακό. Ἄλλοι πάλι ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κοιμηθοῦν μὲ σβυσμένο φῶς ἢ νὰ παραμείνουν σὲ σκοτεινὸ μέρος. Ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι ποὺ ντρέπονται νὰ παντρευθοῦν, οἱ δεισιδαίμονες, οἱ φοβιτσιάρηδες κι' ἕνα σωρὸ ἄλλοι παθολογικοὶ τύποι !....

— Πως κατάντησαν ἔτσι ;

— Ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ περιβάλλοντος στὸ ὁποιο ἀνετράφησαν, ἀπὸ τὶς κακὲς συναναστροφὲς κι' ἀπὸ τὶς σχέσεις του. Γιατὶ ὁ ἄνθρωπος, καθε ἄνθρωπος ἔχει τὶς ἀπόκρυφες, νὰ πουμε τάσεις του ποὺ εἶναι κοιμισμένες καὶ ποὺ δὲν ἀργοῦν νὰ ξυπνήσουν, ἅμα βρεθῇ σὲ ἕνα κακὸ περιβάλλον, σὲ μιὰ κακὴ συναναστροφή. Γι' αὐτὸ βλέπετε ἀνθρώπους νὰ παίρνουν τὸν κακὸ δρόμο μὲ τὴν ἀποκλειστικὴ ἐπίδρασι τοῦ περιβάλλοντος.

— Ἀλλὰ πῶς μπορεῖ ἕνας εὐθὺς ἄνθρωπος νὰ παρασυρθῇ καὶ νὰ καταντήσῃ χαρτοπαίκτης, ἀλκοολικός, τοξικομανής, καταχραστής, ραδιοῦργος καὶ συκοφάντης ;

— Ἀπὸ διάφορες ἀπερισκεψίες καὶ ποὺ σιγὰ-σιγὰ κλονίζουν τὴν βούλησι καὶ τὴν θέλησι. Κι' ὑπάρχουν νέοι καὶ νέες ποὺ ἀνατράφηκαν ἀνάμεσα στὸ πιὸ αὐστηρο καὶ ὑποδειγματικὸ παιδαγωγικὸ περιβάλλον καὶ ποὺ ἀπὸ τὶς κακὲς συναναστροφὲς παρασύρθησαν σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ γίνουν ἀγνώριστοι καὶ νὰ συχαθοῦν κι' οἱ ἴδιοι τὸν ἑαυτό τους.

— Καὶ ποιοὺς ἀνθρώπους θὰ ἔπρεπε ν' ἀποφεύγῃ ἡ νεολαία μας ;

— Αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἤδη κυριευθῆ ἀπὸ τὰ πάθη. Τί ἄνθρωποι εἶναι αὐτοί ; Οἱ φοβερώτεροι ἀπ' ὅλους. Θέλετε νὰ σᾶς ἀναφέρω μερικούς ;

Ὁρίστε ὁ χαρτοπαίκτης. Αὐτὸς ὁρκίζεται στὴν τράπουλα. Παίζει τὰ πάντα, ἀκόμη κι' αὐτὴ τὴν σύζυγό του πάνω στὸ πράσινο τραπέζι. Κι' ὕστερα φτωχὸς κι' ἀξιολύπητος ἀγωνίζεται νὰ παρασύρῃ κι' ἄλλα θύματα στὸ χαρτοπαίγνιο ὄχι καὶ τόσο γιὰ νὰ κερδίσῃ λίγα χρήματα ἀλλὰ γιατὶ μισεῖ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ εὐημεροῦν, ἐνῷ αὐτὸς κατεστράφη ἀπὸ τὸ πάθος του.

Ἄλλος ἐπικίνδυνος ἐπίσης τύπος εἶναι ὁ ἀλκοολικός. Πρὶν νὰ μεταβληθῇ σὲ ράκος γυρίζει στὶς ταβέρνες κι' ἀγωνίζεται συνεχῶς νὰ βρῇ συντροφιά. Ἐκθειάζει τὶς ἱκανότητες τοῦ κρασιοῦ, ἀγωνίζεται νὰ πείσῃ τοὺς φίλους του ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἦρθαν στὸν κόσμο γιὰ νὰ λατρέψουν μόνο τὸν Βάκχο καὶ χαίρεται κάθε φορὰ ποὺ θὰ βρῇ ἕναν ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο γιὰ νὰ τὸν ποτήσῃ μὲ κρασί.

Ὕστερα ἄλλοι ἐπικίνδυνοι τύποι εἶναι οἱ τοξικομανεῖς.

— Ἀκολουθοῦν κατόπι ἕνα σωρὸ ἄλλοι μὲ σκοτεινὰ πάθη ποὺ μποροῦν νὰ δηλητηριάσουν τὴν ζωή μας. Πρέπει νὰ τοὺς ἀποφεύγουμε γιατὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἀδυναμίας μποροῦμε κάλλιστα νὰ πέσουμε στὸ λάκκο ποὺ μᾶς ἔχουν σκάψει. Κι' ὅταν πέσουμε ἐκεῖ πέρα εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἀνακτήσουμε πειὰ τὸν ἀνθρωπισμό μας.

Ἐκτὸς αὐτῶν ὅμως θὰ ἔπρεπε ἀκόμη νὰ ἀποφεύγουμε καὶ τοὺς ἑξῆς παθολογικοὺς τύπους τῆς ζωῆς ποὺ εἶναι ἱκανοὶ νὰ μᾶς δηλητηριάζουν κάθε στιγμὴ τὴν ψυχή μας.

1.—Τὸν καχύποπτο: Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι διαρκῶς ἐπιφυλακτικός. Δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνη σὲ κανέναν. Ἡ νευρικὴ αὐτὴ διαταραχὴ τοῦ κάνει μαρτυρικὴ τὴν ζωή του καὶ τὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντός του. Νομίζει ὅτι ὅλοι θέλουν τὸ κακό του, ὅλοι τὸν ἐπιβουλεύονται καὶ δημιουργεῖ ἀδίκως φοβερὲς σκηνές. Ὅταν τέλος συνέλθῃ ἀπὸ αὐτὸ τὰ πάθος του ζητάει συγγνώμη, ὁρκίζεται ὅτι δὲν θὰ τὸ ξανακανῃ, τα βάζει μὲ τὸν ἴδιο του τὸν εαυτὸ καὶ τέλος ἀρχίζει πάλι νὰ ὑποπτεύεται τοὺς πάντας... Ἂν κάνετε παρέα μ' ἕναν καχύποπτο θὰ σᾶς δηλητηριάσῃ τόσοτὴν ζωὴ ποὺ θὰ χασετε ὅλες τὶς ὠμορφιὲς τοῦ κόσμου.

2.—Τὸν ζηλιάρη. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὀφείλει αὐτὸ τὸ ἐλάττωμά του συνηθως στὴν κακὴ διαπαιδαγώγησι. Ἡ ζηλοτυπία ὡστόσο δὲν ἀργεῖ νὰ μεταβληθῇ σὲ φοβερὸ κι' ἄγριο μῖσος, τὸ ὁποῖο ὁδηγεῖ τὸν παθολογικὸ αὐτὸν ἄνθρωπο ἀκόμη καὶ στὸ ἔγκλημα. Οἱ ζηλιάρηδες ὅμως δημιουργοῦνται ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους, ἀπὸ τὶς ἀπερισκεψίες μας καὶ τὶς ἐξαιρέσεις μας. Γι' αὐτὸ σὲ μιὰ οἰκογένεια, οἱ γονεῖς δὲν πρέπει νὰ δείχνουν καμμιὰ προτίμησι σ' ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιά τους. Γιατὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἀφορμὴ ποὺ κλονίζεται ὁ ψυχικὸς κόσμος τοῦ παιδιοῦ καὶ μὲ τὴν περιφρόνησι τῶν γονέων του ἀρχίζουν νὰ δημιουργοῦνται στὴν καρδιά του τὰ πρῶτα σύννεφα τοῦ πάθους. Κι' ἄπειρα παιδιὰ ἔγιναν ὑστερικὰ καὶ ψυχοπαθῆ ἀπὸ αὐτὴ τὴν αἰτία.

3.—Ἄλλος ἐπικίνδυνος τύπος εἶναι ὁ ἐγωπαθής. Ἡ ψυχικὴ διάθεσις αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπους περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὸ ἀποκλειστικὸ συμφέρον του. Καὶ γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸ παιδὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸν κίνδυνο πρέπει νὰ τὸ συνηθίσουμε νὰ σκέπτεται ὄχι ὡς ἄτομο, ἀλλὰ ὡς σύνολο. Νὰ μὴ λέει ποτὲ «ἐγὼ» ἀλλὰ «ἐμεῖς».

4.—Φοβεροὶ κι' ἀπαίσιοι ἐπίσης εἶναι οἱ ραδιοῦργοι καὶ οἱ συκοφάνται. Αὐτοὶ εἶναι τρομεροὶ ἄνθρωποι κι' εὐχαρίστησί τους εἶναι νὰ στήνουν παγίδες σ' ὅλο τὸν κόσμο καὶ νὰ τὸν βασανίζουν. Αὐτοὶ δημιουργοῦν οἰκογενειακὰ δράματα κι' ἀνατριχιαστικὲς τραγωδίες. Κι' ἔχουν ἀλήθεια μεγάλο ταλέντο καὶ σατανικὴ ἱκανότητα. Αὐτοὶ ἔχουν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ φοβερὲς ἔμφυτες διαστροφές.

5.—Ὑπάρχουν ἀκόμη οἱ συμφωνοῦντες κι' οἱ διαφωνοῦντες. Αὐτοὶ εἶναι παθολογικοὶ διασκεδαστικοὶ τύποι, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν μποροῦν νὰ σᾶς βλάψουν.

6.—Μὰ ὑπάρχουν ἐπίσης οἱ αἰσιόδοξοι, κι' ἀπαισιόδοξοι κι' οἱ τύποι τῶν φιλαργύρων καὶ τῶν ἀσώτων. Οἱ δυὸ τελευταῖοι ειναι οἱ πιὸ ἐπικίνδυνοι ἀπ' ὅλους γιατὶ κι' οἱ δυὸ εἶναι ἀνωφελεῖς στὴν κοινωνία καὶ ἄχρηστοι για τὴν πρόοδό της.

Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ σᾶς ἀναφέραμε πρέπει ν' ἀποφεύγῃ ἡ νεολαία. Εἶναι φοβερὰ ἐπικίνδυνοι καὶ μποροῦν νὰ καταστρέψουν καὶ τὸν πιὸ εἰλικρινῆ χαρακτῆρα.

Οἱ νέοι ἄλλωστε καὶ γενικα οἱ ἄνθρωποι ποὺ σέβονται τὸν ἑαυτό τους, πρέπει νὰ διαλέγουν μὲ προσοχὴ τοὺς φίλους τους νὰ κυττάζουν πάντα νὰ καλλιτερέψουν τὴν θέσι τους καὶ τὴν μόρφωσί τους, νὰ ἀναζητοῦν τὴν συντροφιὰ τῶν ἀνωτέρων τους καὶ ν' ἀποφεύγουν κάθε τι ποὺ θα μποροῦσε νὰ κλονίσῃ τὸν ψυχικό τους κόσμο.

Γιατὶ εἶναι παρατηρημένο ὅτι ἡ νεολαία ἔχει μιὰ νοσηρὴ περιεργεια: θέλει νὰ δοκιμάσῃ κάθε τι ποὺ δὲν ξέρει ἀδιαφορῶντας γιὰ τὶς συνέπειες. Καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸν κίνδυνο ἀγωνίζεται σήμερα νὰ τὸν προφυλάξῃ ἡ Πολιτεία καὶ ἡ ἐθνικιστική της ὀργάνωσι.

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ „ΠΟΛΥΧΡΥΣΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ'

θέλετε τώρα νὰ μάθουμε ἀπὸ ποῦ προέρχεται ἡ λέξις Ἑλλὰς αὐτὸ εἶναι λίγο δύσκολο νὰ ἐξηγηθῇ. Ἂν εἶναι ἀλήθεια πὼς προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἕλιος ἢ Ἥλιος τότε ἡ ὀνομασία θἆναι σωστὴ γιατὶ ἡ χώρα μας, εἶναι χώρα, ὅπου ὁ ἥλιος εἶναι πιὸ ὤμορφος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Αὐτὸ ποὺ ἐνδιαφέρει τώρα εἶναι νὰ ξέρετε ὅτι αἱ Μυκῆναι ἤτανε τὸ λαμπρότερο κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ τότε πολιτισμοῦ. Ἡ περίδος αὐτὴ μολονότι εἶναι πολὺ μακρυὰ στὴν ἱστορία εἶναι ὅμως πολὺ ζωντανὴ μέσα στὸν κόσμο τῆς τέχνης, τῆς τραγωδίας καὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ Ἔπους. Εἶναι περίεργον νὰ λέγεται ὅτι ἤτανε τυχερὸ ὁ Σλῆμαν νὰ βρῇ σὲ τοῦτο τὸ μέρος τὰ πιὸ φωτιστικὰ ἀρχαιολογικὰ κειμήλια τῆς ἐποχῆς Ἴσα-ἴσα ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς τάφους τοῦ Βασιληᾶ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν μελῶν τῆς Δυναστείας αὐτῆς ποὺ εἶναι τὰ πιὸ συμβολικὰ πρόσωπα τοῦ μύθου καὶ τῆς τραγωδίας. Ἡ προελληνικὴ αὐτὴ περίοδος τῆς τέχνης εἶναι πολὺ μπερδεμένη καὶ νὰ κατανεμηθῇ ἐδῶ εἶναι δύσκολα. Μόνον μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι διαφέρει ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ἀλλὰ γενικὰ φανερώνει ὅμοιο χαρακτῆρα. Ὑπάρχει ἡ Κυκλαδική, ἡ Μικρασιατικὴ καὶ ἡ Κρητικὴ καὶ ἡ Ἠπειρωτική. Ὅσο γιὰ τὴν Κυκλαδικὴ τέχνη ποὺ ἤκμαζε στὸ τέλος τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς ἴσια μὲ τὴ παρακμὴ τῶν Μυκηνῶν, ἄρχισε νὰ γίνεται πιὸ διαφωτιστικὴ ἀπὸ τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τῆς Μήλου καθὼς καὶ «ὅσων εὑρημάτων» ἀνακαλύφθηκαν εἰς τοὺς τάφους τῆς Θήρας, τῆς Δήλου, τῆς Εὐβοίας, τῆς Πάρου, τῆς Ὀλύνθου, τῆς Νάξου, τῆς Ἀμοργοῦ, τῆς Σίφνου, τῆς Μήλου, τὰ ὁποῖα λύουν πολλὰ σημεῖα γύρω ἀπὸ τὴν πρωτόγονη τέχνη τοῦ Αἰγαίου.

Τὰ πήλινα ἀντικείμενα τῆς πρωτόγονης αὐτῆς τέχνης τοῦ Ἀρχιπελάγους εἴτε εἶναι ἀγγεῖα, εἴτε εἴδωλα εἶναι φτιαγμένα μὲ χονδρὸ πηλό. Ὑπάρχουνε καὶ τέτοια ἀντικείμενα πέτρινα καὶ μαρμάρινα. Αἱ συνδέσεις τῶν κοσμημάτων εἶναι γεωμετρικὲς καὶ συχνὰ σχεδιασμένες καὶ μὲ ἄσπρες γραμμές. Βρέθηκαν ἁπλᾶ μικρὰ εἴδωλα ἀπὸ Πάριον μάρμαρο. Βρέθηκαν ἐπίσης πολλὰ καὶ διάφορα ἐργαλεῖα κουρευτικὰ καὶ καλλωπισμοῦ τοῦ προσώπου ποὺ δείχνουν ὅτι καὶ στὴν ἐποχὴ ἐκείνη περιποιοῦντο τὸ πρόσωπο, ὅπως καὶ σήμερα. Ὅλο τὸ Δυτικὸ μέρος τῆς Μικρασίας, ἐξαιρέσει τῆς Καρύας καὶ τῆς Λυδίας, εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ σπηλιὲς ποὺ δείχνουν ὅτι στάθηκαν τάφοι, ἢ τόποι τῆς λατρείας. Εἶναι συμπληρωμένα καὶ κοσμημένα ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἶναι συχνὰ μεγάλα ὑπέροχα μνημεῖα, μὲ ἕνα ρυθμὸ ποὺ δείχνει πὼς εἶναι, ὄχι μόνον ἐπηρεασμένα ἀπὸ μία τέχνη Ἀσιατική, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῆς Κρήτης γιατὶ βλέπουμε νἄχουνε καὶ πολλὲς κολῶνες. Ὑπάρχουν ἐκεῖ καὶ μεγάλα καὶ κολοσσιαῖα ἀγάλματα, ὅπως ἐκεῖνο τὸ περίφημο ποὺ λένε ὅτι παριστάνει τὴ [illegible]. Στὴν Μικρασία ὑπάρχουν πλῆθος ἀπὸ τέτοιους τάφους ποὺ ἡ κατασκευή τους διαφέρει εἴτε εἶναι σὲ ἀπόκρημνους βράχους, εἴτε σὲ σπηλιὲς βαθειές, εἴτε ἔχουνε πρόσοψη ἀρχιτεκτονική.

Ἡ τέχνη τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου ὑπέστη ὁπωσδήποτε ἀκόμη καὶ τὴν ἐπίδρασή της ἀπὸ τοὺς Φοίνικας, οἱ ὁποῖοι στάθηκαν μᾶλλον ἔμποροι, ἔμαθαν τὴν τέχνη ἀπὸ τοὺς Ἀσσυρίους καὶ ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὴν μετέδιδαν παντοῦ ὅπου πήγαιναν. Ξέρανε καὶ κτίζανε τοίχους καὶ σπίτια μὲ πελώριες πέτρες. Ἡ ἐπίδραση τῶν Φοινίκων στάθηκε μᾶλλον στὴν πρακτικὴ ζωὴ καὶ στὴν βιομηχανία καὶ βιοτεχνία καὶ ὄχι στὴν καλλιτεχνία. Ἡ ἐκμετάλλευσις, ἡ βαφή, ἡ πορφύρα, ἡ ὑελουργική, ἡ ὑφαντουργία ἡ πολύχρωμη καὶ ἰδίως ἡ κεφαμεικὴ καὶ ἡ οἰκοδομικὴ στάθηκαν ἡ τέχνες ποῦ διέδοσαν οἱ Φοίνικες. Ἡ Κύπρος εἶχε ἄφθονα μεταλλεῖα ἀπὸ χαλκὸ ὑπῆρξε κέντρον πολλῶν τεχνῶν ἔδωσε ἕνα ρυθμὸ ἀνάμικτο στὴν τέχνη καὶ ὅμως πολὺ πρωτότυπο.

Μυκῆναι: «Πύλη Λεόντων»

Οἱ Ἀχαιοὶ ποὺ ἤκμαζον τότε στὴν Ἄργο ζήλεψαν καὶ μπλέχθηκαν μιὰ φορὰ σὲ πόλεμο μὲ τοὺς Μικρασιάτας. Ἡ ἁρπαγὴ τῆς ὡραίας Ἑλένης ἀπὸ τὸ γυιὸ τοῦ Βασιληᾶ τῆς Τροίας στάθηκε ἡ αἰτία τοῦ περιφήμου αὐτοῦ πολέμου ποὺ κατέληξε μὲ τὸν θρίαμβο τῶν Ἀχαιῶν. Ὁ Ἀγαμέμνων ὁ νικητὴς Βασιλῆας, ἡ δεύτερη μεγάλη προσωπικότητα ποὺ ἀναφέρει ἡ προελληνικὴ αὐτὴ περίοδος, ὕστερα ἀπὸ τὸ Μίνωα, ὑποχρεώθηκε νὰ θυσιάσῃ τὴν κόρη του Ἰφιγένεια γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ νικητής, ὅπως τὸ ἤθελε ὁ θεὸς Ἀπόλλων. Πόσοι ποιηταὶ καὶ καλλιτέχναι καὶ τραγωδοὶ περιέγραψαν τὴν ἐποποιΐα αὐτή, ἡ ὁποία κλείνει μέσα της πολλὰ σύμβολα. Ἡ Ἑλένη συμβολίζει τὴν ὠμορφιά, τὴν ποίηση, τὴ τέχνη καὶ τὴν ἰδέα, καὶ ἡ Ἰφιγένεια συμβολίζει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ ποῦ πρέπει νὰ θυσιάζεται γιὰ τὸ θρίαμβο τῆς πρώτης. Ἀξίζει λοιπὸν ἡ θυσία τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ ὑψωθῇ ἡ τέχνη καὶ ἡ ὠμορφιά ; Αὐτὴ εἶναι ἀπορία καὶ ἡ βάση γύρω στὴν ὁποία ἐξελίσσεται ἡ Ἑλληνικὴ τραγωδία, δίχως νὰ μπορέσῃ νὰ βγῇ ἀπὸ δῶ καμμία λύση. Αὐτὸ τὸ θέμα τὸ ἀνέπτυξαν τρεῖς μεγάλοι Ἕλληνες τραγωδοὶ μὲ τὴ διαφορετική τους μορφή.

Ὁ Αἰσχύλος μὲ ἠθικὴ μορφή.

Ὁ Σοφοκλῆς μὲ τὴ λογικὴ μορφὴ καὶ ὁ Εὐριπίδης μὲ σκεπτικιστικὴ μορφή.

Αἱ Θῆβαι ἡ δεύτερη πατρίδα ποὺ γεννήθηκε ἡ τραγωδία ἔχει ἀντίθετη ἔννοια, ὡς πρὸς τὸ μῦθο, ἀπὸ τὴν τῶν Μυκηνῶν, ἀλλὰ συμπληρώνει τὴν πρώτη.

Ὁ μῦθος τῶν Μυκηνῶν ἔχει ἔννοι μυστική, καὶ ὁ μῦθος τῶν Θηβῶν ἔχει ἔννοια ἠθική. Αἱ Μυκῆναι δηλαδὴ θέλουν νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα, ἂν εἶναι ἀνώτερος ὁ ἄνθρωπος ἢ ἡ ἰδέα. Αἱ Θῆβαι θέλουν νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα ἂν ἡ μοῖρα κυβερνάῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἢ ὁ ἄνθρωπος τὸν κόσμο.

Μολονότι αὐτὰ τὰ προβλήματα στάθηκαν ἄλυτα πάντοτε, ἔδωσαν ὅμως τροφὴ στοὺς ποιητὲς καὶ καλλιτέχνες μὲ ἀναλλοίωτα θέματα ποὺ περιστρέφονται γύρω στὰ δύο ἀρχικὰ σύμβολα : τὸν Ἀγαμέμνονα ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδα. Δίχως νὰ ξέρῃ κανεὶς τὸ περιεχόμενο ἑνὸς ἔργου εἶναι ἀδύνατο νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὴ τέχνη του. Γιατὶ ἡ τέχνη δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐντύπωση ποὺ προκαλεῖ τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχέδιο τοῦ ἔργου ἀλλὰ τί μπορεῖ νὰ μᾶς λέῃ στὸ πνεῦμα.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει τώρα εἶναι νὰ ψάξουμε μέσα στὸ μυστήριο τῆς τέχνης τῶν Μυκηνῶν. Ἡ τέχνη τῶν Μυκηνῶν εἶναι, ὡς φαίνεται καθαρὸ δημιούργημα τῶν μεταναστῶν τῆς Κρήτης καὶ ὅμως εἶναι πολὺ διαφορετικὸ στὴν Ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα. Ὁ ρυθμὸς τῆς Κρήτης εἶναι πιὸ ἔμπιστος, πιὸ φυσικός, τῶν Μυκηνῶν εἶναι πιὸ «στυλιζὲ», ὅπως θὰ ποῦμε πιὸ κάτω. Πρῶτα ἂς κυττάξουμε τὴν ἀρχιτεκτονικὴ τῶν Μυκηνῶν, τὰ οἰκοδομήματα ἐδῶ συνίστανται σὲ φρούρια, παλάτια καὶ τάφους καὶ φαίνεται ὅτι τὰ κτίρια αὐτὰ περνούσανε γιὰ τόπου ἱεροὶ ἀφοῦ ἀποκλείονται ἐδῶ οἱ ναοί. Στὴν Κρήτη βλέπουμε κτίρια ποὺ εἶναι ἥσυχες κατοικίες τῶν βασιληάδων καὶ σὲ ὡραιὲς τοποθεσίες, ἐνῷ στὰς Μυκήνας καὶ στὴν Τίρυνθα βλέπουμε ὅτι τὰ κτίρια εἶναι φρουρημένα. Γιὰ τὸ φυσικὸ λόγο ὅτι φρόντιζαν πολὺ γιὰ τὴν ἄμυνα τοῦ τόπου ποὺ ἀπηλεῖτο ἀπὸ τὶς βάρβαρες βουνίσιες φυλές. Τὸ ἀρχιτεκτονικὸ σύστημα τῶν Μυκηνῶν διαφέρει ἀπὸ τὸ Κρητικὸ μολονότι διαμορφωνόντουνα ἀπὸ Κρῆτες ἀρχιτέκτονας, σύμφωνα μὲ τοὺς ἀρχικοὺς κανόνας των. Ἡ ἀλλαγὴ ἐπεβλήθη φυσικὰ ἀπὸ τὴ διαφορὰ τοῦ κλίματος καὶ τῆς ἀνάγκης. Τὸ Κρητικὸ κτίριο ὡς τεχνικὸ συγκρότημα ἔχει πιὸ τεχνικὴ ἑνότητα, μὲ τὶς κολῶνες του, τοὺς τοίχους του καὶ τὰ διαχωρίσματά του. Τὰ παλάτι τῶν Μυκηνῶν μοιάζει μᾶλλον μὲ τὰ μέγαρα τῆς Μικρασίας δηλαδὴ τὰ μεγάλα δωμάτια ἑνωμένα μὲ ἐξωτερικοὺς ἢ ἐσωτερικοὺς διαδρόμους, καὶ μὲ ἀποθῆκες. Κτίζανε μὲ κολοσσιαῖες πέτρες καὶ γεμίζανε τὰ διαστήματα μὲ μικρὲς πέτρες.

Ἐξαιρετικὰ ἐπιβλητικὴ εἶναι ἡ Πύλη τῶν Λεόντων τῶν Μυκηνῶν ἡ ὁποία εἶναι παράδειγμα τοῦ τί ἤτανε τὸ κτίσιμο ἐκεῖνο ποὺ τὸ λέγανε Κυκλώπειο γιατὶ νομίζανε ὅτι οἱ Κύκλωπες ἐρχότανε ἀπὸ τὶς ἄγνωστες σπηλιές τους καὶ τὸ φτιάνανε, καὶ δείχνει ἀκόμη μὲ τί ὑπέροχα ἀνάγλυφα τὰ στολίζανε τὰ παλάτια τους οἱ Κρῆτες. Οἱ δύο λέαινες δείχνουν ὅτι δὲν εἶναι μόνον φτιαγμένες ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων τῆς Ἀνατολῆς ἀλλὰ καὶ μὲ κάποια ἐλεύθερη σύλληψη τῆς φύσης. Ὅσο γιὰ τὶς κολῶνες λένε ὅτι συμβολίζανε τοὺς Θεοὺς ποὺ φυλάγανε τὰ παλάτια καὶ σιγὰ-σιγὰ κατέληξαν νὰ γίνουν ἀγάλματα. Οἱ τάφοι τῶν Κρητῶν εἶναι τριῶν εἰδῶν· οἱ ἀνοιχτοί, οἱ κλειστοὶ βαθεῖς ὀκτὼ μέτρα καὶ οἱ σκαλισμένοι μέσα σὲ βράχους. Πάνω στὴν ἀκρόπολη τῶν Μυκηνῶν βρέθηκαν ἑπτὰ τάφοι βαθεῖς ποὺ ἀνήκουν σὲ μέλη τῆς δυναστείας τοῦ Ἀγαμέμνονος. Οἱ τοιχογραφίες πάλε διαφέρουν μεταξὺ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἀργολίδος. Τὰ λίγα κομμάτια τῶν τοιχογραφιῶν τῆς Τίρυνθος ἔχουνε μία ἐξέχουσα θέση στὴν ἱστορία τῆς προελληνικῆς ζωγραφικῆς. Τὰ μοτίβα εἶναι πάντοτε τῦς Κρητικῆς διακοσμητικῆς, ἀλλὰ εἶναι πιὸ «στυλιζὲ», ὅπως εἴπαμε. Ὅσο γιὰ τὰ χρώματα βλέπομε πὼς μεταχειριζότουνα πέντε χρώματα, δηλαδὴ ἄσπρο, μαῦρο, κόκκινο, κίτρινο καὶ μπλέ. Λείπουν τὰ μικτὰ χρώματα καὶ ἑπομένως καὶ τὸ πράσινο, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ὅμως στὴν Αἰγυπτιακὴ διακοσμητική. Τὸ ντύσιμο τῶν εἰκονογραφημένων ἀνθρώπων εἶναι πιὸ ἁπλούστερο ἀπὸ τὸ Κρητικό. Τὰ θέματα τῆς διακοσμητικῆς εἶναι τὰ ἑξῆς :

1. Θεωρίες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ διάφορα ἄλλα.
2. Κυνήγια καὶ σκηνὲς μετὰ τὸ κυνήγιον καὶ
3. Διάφορες ἀκροβασίες.

Ὅσο γιὰ τὴν κεραμεικὴ εἶναι φτιαγμένη μὲ πηλὸ λεπτό, καὶ βερνικωμένο καὶ γυαλισμένο μὲ μεγάλη τέχνη. Τὰ μοτίβα εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴ φύση δηλαδὴ ἀπὸ σηπίας, κοχλίας, κοράλια, φυτά, κλαδιὰ καὶ μικρὰ ρόδα διαφόρων εἰδῶν. Τὰ ἀγγεῖα τῆς Κρήτης εἶναι διαφόρων σχημάτων καὶ παντοῦ ἀκόμη καὶ στὰς Θήβας βρέθηκαν πολλὰ τέτοια ἀγγεῖα. Τέλος θὰ ποῦμε ὅτι τὰ διακοσμητικὰ σχέδια τῶν Μυκηνῶν εἶναι πιὸ συμβατικὰ καὶ ἐκλεκτά, διαφαίνεται ἡ προσπάθεια νὰ φθάσῃ στὴν συμμετρία, καὶ τὸ ἐφ ἐ τοῦ κοσμήματος ἀποδίδεται μὲ πιὸ τελειότητα μαζὶ μὲ τὸν πλοῦτο τοῦ σχεδίου. Τὰ κομψοτεχνήματα ἔχουνε ἕνα κόσμημα πολὺ διαφορετικὸ καὶ φαίνεται πὼς κρατάει τὸν κανόνα τῆς Ἀνατολῆς. Ἐδῶ βλέπουμε μοτίβα ἀπὸ λεοντάρια καὶ ἀπὸ ζῶα φανταστικὰ καὶ τέρατα.

Αἱ Μυκῆναι στάθηκαν τέλος ἡ στερνὴ ἀναλαμπὴ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Μίνωος καὶ ἀφοῦ κατέκτησαν τὴν Τροία καὶ ἐπέβαλαν ἐκεῖ τὸν πολιτισμό τους ἔσβυσεν ὅπως ἡ ἀναλαμπὴ τοῦ χρυσαφιοῦ ποὺ μέσα του κολυμποῦσε (γιὰ τοῦτο ὁ Ὅμηρος τὶς λέγει Πολυχρύσους Μυκήνας) ἔσβυσε γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἱστορία, ἀλλὰ μένει ὅμως ζωντανὴ μέσα στὸν κόσμο τοῦ μύθου.

ΤΖΟΥΛΙΟ ΚΑΪ'ΜΗΣ

Εἰς τὴν πατρίδα

Ἥλιος, σὰν τὸν ἥλιο σου, Πατρίδα, ἀλλοῦ δὲ λάμπει!
Πῶς εἰς τὸ φῶς σου λαχταροῦν ἡ θάλασσα κι' ἡ κάμποι,
πῶς λουλουδίζουν τὰ βουνά, τὰ δάσ' οἱ λαγκαδιές
στέλνοντάς του θυμίαμα μυριάδες μυρουδιές!
Ἀφρολογοῦν οἱ ρεματιὲς καὶ λαχταρίζ' ἡ λίμνη,
χίλιες πουλιῶν λαλιὲς ἠχοῦν, τῆς ὀμορφιᾶς του ὕμνοι.
Σ' ἄπειρ' ἀστράφτουν χρώματα παντοῦ λογῆς — λογῆς
τ' ἀγέρα τὰ πετούμενα, τὰ σερπετὰ τῆς γῆς.
Κι' αὐτὸς σηκώνει τ' ἀλαφρὸ τῆς καταχνιᾶς μαγνάδι
κ' ἡ κάθε στάλα ἀπὸ δροσιὰ γυαλίζει, σὰν πετράδι.
Ἡ κάθε ἀχτίδα σου σκορπᾷ μὲ τὴν ἀναλαμπὴ
χαρά, ζωὴ καὶ δύναμη κι' ἐλπίδα, ὅπου κι' ἂν μπῇ.
Φαντάζεις, σὰν τὸ ἥλιο σου κ' ἐσύ, καλὴ Πατρίδα,
καὶ μάγια, σὰν τὰ μάγια σου, στὸν κόσμο ἀλλοῦ δὲν εἶδα.
Ἡ γῆ σου εἶνε παράδεισος κ' αἰώνια γαλανὸς
γύρω σου καθρεφτίζεται στὰ πέλαγ' ὁ οὐρανός.
Κ' οἱ νύχτες σου μὲ τ' ἄστρα τους μὲ τὴ γαλάζια πάστρα
μὲ τ' ἀηδονολαλήματα τρεμάμενα, σὰν τ' ἄστρα
μὲ τὸ φεγγάρι, ποὺ περνᾷ, σὰν ὄνειρο εὐτυχιᾶς,
στὴ μέση τῆς ἀπέραντης οὐράνιας ἡσυχιᾶς.
Οἱ νύχτες σου δροσοβολοῦν χιλιόπλουμα λουλούδια
καὶ στῶν παιδιῶν σου τὶς καρδιὲς ἀμάραντα τραγούδια
σταλάζουν μὲς στὰ σπλάχνα τους θεράπειο λησμονιᾶς,
ἐλευθεριᾶς ἀγάλλιαση καὶ μῖσος τυραννιᾶς.
Μάγεμ' ἀσημοΰφαντο, φῶς μαργαριταρένιο
λυώνονται σ' ἕνα χάραμα ξανθὸ μαλαματένιο.
Γιομᾶτος μόσχους καὶ δροσιὲς ὁ Ζέφυρος τερπνὰ
μέσ' ἀπ' ἀγάπης φαντασιὲς τὰ πλάσματα ξυπνᾷ,
κι' ἀνάμεσα στὰ χρώματ' ἀπὸ χίλια οὐράνια τόξα,
προβαίνει πάλ' ὁ ἥλιος, σὲ ὅλη του τὴ δόξα·
καὶ σὰν τοῦ μεγαλείου σου σύμβολο φωτεινὸ
ὡς τὸ χρυσὸ βασίλεμα λάμπει στὸν οὐρανό.
Ἑλλάς, τὸ μεγαλεῖο σου βασίλεμα δὲν ἔχει,
καὶ δίχως γνέφια τοὺς καιροὺς ἡ δόξα σου διατρέχει.
Ὅσες φορὲς ὁ ἥλιος σου νὰ σὲ φωτίσῃ ἔρθῃ,
θὲ νὰ σὲ βρῇ πεντάμορφη, στεφανωμένη, ὀρθή!

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΑΙΑΝ ΜΑΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ

Η ΛΕΣΒΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ

ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΝ ΚΛΑΠΑΔΩ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Μάννα καὶ κόρη: Ἡ Ἑλλάδα ὁλόκληρος καὶ ἡ Λέσβος ἐτίμησαν τὴν 5ην Ἰουνίου εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης Κλαπάδου τοὺς πεσόντας ἥρωας ἰδιαιτέρως, διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Λέσβου. Ἐτίμησαν τὴν μνήμην τῶν ὡραίων παλληκαριῶν, ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωήν των διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς νήσου. Οἱ Λέσβιοι ὅλοι μαζὺ εἰς ἀληθινὸν συναγερμὸν κατὰ χιλιάδας, ἔφθασαν ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς νήσου, διὰ νὰ ἀποδώσουν τὸν φόρον τοῦτον τῆς εὐγνωμοσύνης. Μεταξὺ τῶν πρώτων, πρώτη ἡ Ἐθνικὴ Νεολαία τῆς Λέσβου. Ἔφθασαν εἰς τὰ ἱστορικὰ ὑψώματα τοῦ πεδίου τῆς μάχης τοῦ Κλαπάδου, εἰς τοὺς ἀποτόμους βράχους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξώρμησαν πρὸ 26 ἐτῶν, ποὺ ἐπολέμησαν καὶ ἐνίκησαν, παιδιὰ τότε, οἱ τετιμημένοι νεκροί.

Ἠκούσθη τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς 5 Ἰουνίου πάλιν ἠχηρὸν τὸ σάλπισμα τῆς ἐφόδου· Αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τοὺς νέους —τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔθνους, τοὺς σαλπιγκτὰς τῆς ΕΟΝ Λέσβου— ὡς μία διάτορος ἰαχή, ὡς μία ὑπόσχεσις αἰωνία, ὅτι οἱ νέοι θὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα ἐκείνων. Καὶ αἱ χιλιάδες λαοῦ, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον εἰς τὰ ἱστορικὰ ὑψώματα μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἤκουσαν τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα σαλπίσματα, ἐκαμάρωσαν συγχρόνως τὴν νέαν γενεάν, τοὺς φαλαγγίτας, ποὺ μὲ τὴν γραφικήν των στολὴν ἔδωσαν πραγματικὰ τὸ ἐθνικὸν χρῶμα καὶ πνοὴν τῆς 4ης Αὐγούστου στοὺς τιμημένους λόφους, ποὺ ἄλλοτε ἄλλοι νέοι μὲ σφρῖγος καὶ δύναμιν ὑπεράνθρωπον ἔδωσαν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν σκλαβωμένην τότε νῆσον.

«Τιμὴ καὶ δόξα στοὺς ἐλευθερωτάς μας», ἔλεγε μιὰ πελωρία ἐπιγραφὴ εἰς τὸν χῶρον ἀκριβῶς, ποὺ ἄλλοτε εἶχε πάρει θέσιν διὰ τὴν ἐπίθεσιν τὸ τάγμα τοῦ ἡρωϊκοῦ ταγματάρχου Μανουσάκη. Ἐκεῖ ἀκριβῶς τὴν 6ην πρωϊνὴν ἤχησε τὸ πρῶτο ἑωθινὸν ἀπὸ τοὺς φαλαγγίτας τῆς ΕΟΝ Λέσβου σὰν νὰ ἔλεγε: «Ἡ θυσία σας τιμημένοι νεκροὶ θὰ μᾶς εἶνε τὸ παράδειγμα σὲ ὅλη μας τὴν ζωήν».

Ἡ μάχη τοῦ Κλαπάδου ἔλαβε χώραν τὴν 3ην Δεκεμβρίου 1912, ὅτε τὰ τμήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ συνταγματάρχου Συρμακέζη καὶ μὲ ἐπιτελάρχην τὸν Βερνάρδον —λοχαγὸν τότε— ἀνελάμβανον τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀντιπάλου, ὠχυρωμένου εἰς τὰ ὑψώματα Καλλονῆς — Καπλάδου μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τῆς κατεχούσης τὰς ὀχυρὰς ἐκείνας θέσεις φρουρᾶς τοῦ ταγματάρχου Γιανῆ Βέη. Καὶ εἰς τὰ ὑψώματα Ὀθιᾶς —Πάτρας —Λέστοφα καὶ Σαδιανοῦ Βουνοῦ ἔλαβε χώραν τριήμερος ἀγὼν μὲ ἀποτέλεσμα τὴν νίκην τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Λέσβου, καθ' ἣν εὗρον ἔνδοξον θάνατον 19 ἥρωες, αὐτοὺς ἀκριβῶς τοὺς ὁποίους ἐτίμησεν τὴν 5ην Ἰουνίου ἡ Λέσβος, στήσασα τιμητικὴν στήλην εἰς τὴν θέσιν ὅπου ἔπεσεν ὁ πρῶτος Ἕλλην πολεμιστής, ὁ πεζοναύτης Βατῆς Εὐθύμιος ἐκ Κηθύρων.

Ἐκεῖ πλησίον εὑρίσκεται ἡ ἱστορικὴ διὰ τὴν Λέσβον ἱερὰ μονὴ Λειμῶνος, τῆς ὁποίας ἡ δρᾶσις κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ὑπῆρξε πράγματι ἀξιόλογος.

Η 5η ΙΟΥΝΙΟΥ 1938

Ἡ τελετὴ τοῦ ἐπισήμου μνημοσύνου καὶ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ἀναμνηστικῆς στήλης τῆς μάχης ἐκείνης, κατὰ τὸ καταρτισθὲν ἐπίσημον πρόγραμμα εἶχεν οὕτω:

Αἱ τελεταὶ ἤρχισαν ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου 4ης Ἰουνίου. Οἱ σαλπιγκταὶ καὶ τυμπανισταὶ τῆς ΕΟΝ ἐσήμαναν τὸ ἀνακλητικὸν εἰς τὰ πέριξ τοῦ πεδίου τῆς μάχης χωρίου, ἐνῷ προηγουμένως ἀπεδόθησαν τιμαὶ εἰς τὴν σημαίαν τῆς Κεντρικῆς κωμοπόλεως Καλλονῆς ὑπὸ τῶν σαλπιγκτῶν καὶ τυμπανιστῶν, παρατεταγμένων τμημάτων τῆς ΕΟΝ Καλλονῆς. Εἰς τὰ χωρία ἡ ὁμὰς τῶν σαλπιγκτῶν καὶ τυμπανιστῶν συνωδεύετο ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τῆς Κεντρικῆς Διευθύνσεως ΕΟΝ Μυτιλήνης, πρὸς τοὺς ὁποίους αἱ κοινότητες Παρακοίλων, Λάμπου, Μύλων, ἐπεφύλαξαν τὴν πλέον ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν, ἥτις θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος. Εἰς Παράκοιλα ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Μπαλίνας μὲ τὸν ὁμαδάρχην καὶ τοὺς φαλαγγίτας τῆς κοινότητος διωργάνωσαν πρόχειρον ἑορτήν, ἡ ὁποία θαυμάσια δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ πανήγυρις τοῦ χωρίου. Ἐχορεύθησαν χοροί, ἐμάλησαν θούρια καὶ ἐν ὀλίγοις ἐξεδηλώθη ὁ ἁγνὸς καὶ ἄφθορος Ἑλληνικὸς κόσμος, ὁ πιστὸς ὀπαδὸς τῶν ἀρχῶν τῆς 4ης Αὐγούστου.

Τὸ αὐτὸ ἔγινε τὴν ἑπομένην εἰς Λάμπου Μύλους, ὅπου σύσσωμος ἡ μικρὰ κοινότης ἐπερίμενε μὲ τὸν πρόεδρον καὶ τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον καὶ τὸν ἱερέα της ἀκόμη τὴν διέλευσιν τῶν τμημάτων ΕΟΝ τῆς πρωτευούσης.

Τὸ τί ἔγινεν εἶνε ἀπερίγραπτον. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον, αἱ δὲ ζητωκραυγαί, ὅταν τὸ πρῶτον ἤχησαν εἰς προκεχωρημένην ὥραν καὶ στὸ σκοτάδι εἰς τὰ γύρω ὑψώματα τὰ διάφορα σαλπίσματα ὑπὸ τῶν σαλπιγκτῶν τῆς ΕΟΝ, ἔδωσαν εὐθὺς ἀμέσως τὸν τόνον τῶν φαντασμαγορικῶν ἑορτῶν ποὺ σὰν βασιλοποῦλες τοῦ παραμυθιοῦ αἱ φαλαγγίτισσες μὲ τὴν διοικήτριάν των τὴν κ. Κοζύρη, ἔλαμψαν ἀνάμεσα στὰ δυνατὰ φῶτα τῶν ἠλεκτρικῶν καὶ ἐμάγευσαν μὲ τοὺς χορούς των ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς τῆς Μεραρχίας. Τὸ προκεχωρημένον τῆς ὥρας ἠνάγκασε τὰ τμήματα τῆς ΕΟΝ νὰ ἀποχωρήσουν μὲ πραγματικὴν λύπην ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἐκείνην γωνιά, ποὺ βρίσκεται σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πιὰ μαγεμένα τοπεῖα τοῦ ὡραίου νησιοῦ.

Τὴν πρωΐαν τῆς 5ης Ἰουνίου, ἤτοι τὴν Κυριακήν, τὴν ἡμέραν τῶν τελετῶν, οἱ σαλπιγκταί, ἀφοῦ ἀπέδωσαν τιμὰς εἰς τὴν σημαίαν καὶ ἐσήμανον ἑωθινὸν ἀνῆλθον δι' αὐτοκινήτων μέχρι τῶν προσβάσεων τῶν ἱστορικῶν λόφων τῆς μάχης Κλαπάδου καὶ ἐσήμαναν καὶ ἐκεῖθεν τὸ ἑωθινόν, ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀκριβῶς θέσεων ποὺ ἔπεσαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι οἱ ἀγαπημένοι μας νεκροί.

Οἱ σαλπιγκταὶ καὶ τυμπανισταὶ τῆς ΕΟΝ Μυτιλήνης σαλπίζοντες τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα — ἐπὶ τῶν βράχων τοῦ πεδίου τῆς μάχης Κλαπάδου — πρὸς τιμὴν τῶν πεσόντων κατὰ τὸ 1912

Σημειωτέον, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τὰ ὑψώματα εἶχον καταληφθῇ ἀπὸ χιλιάδας λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Λέσβου ἐνῷ τὰ αὐτοκίνητα ἐξηκολούθουν νὰ μεταφέρουν διαρκῶς ξένους ἐπισκέπτας.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ τῆς προτεραίας τῇ μερίμνῃ τοῦ ὑποφρουράρχου καὶ βοηθοῦ διευθυντοῦ τῆς ΕΟΝ Νομοῦ Λέσβου ταγματάρχου κ. Φώτη Δήμου εἶχον μεταφερθῇ τὰ ὀστᾶ τῶν πεσόντων, καταλλήλως τοποθετηθέντα ἐπὶ δαφνίνου ὀκρίβαντος περιβεβλημένα διὰ σημαίας, ἐνῷ τῇ μερίμνῃ τῆς ἱερᾶς Μονῆς εἶχον ἑτοιμασθῇ τὰ κόλυβα. Τὴν 10ην π. μ. ἤρχισεν ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὸ τῶν δύο ἀρχιερέων σεβασμιωτάτων Μυτιλήνης —Μηθύμνης, παρισταμένου τοῦ κ. Νομάρχου, ὡς γενικοῦ ἐπόπτου τῆς Ε.Ο.Ν., τῶν ἀρχῶν τῆς νήσου, ὡς καὶ τῶν προέδρων τῶν Κοινοτήτων. Κατὰ τὸ μνημόσυνον παρετάχθη τμῆμα στρατοῦ καὶ ἀντιπροσωπείας τῆς ΕΟΝ ἐξ ὅλων τῶν κοινοτήτων, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἀνέκρουε τὰ ἐμβατήρια εἰς τὴν ἔλευσιν τῶν ἐπισήμων. Κατὰ τὴν παράταξιν ἐκείνην ἔλαβε μέρος καὶ ἀντιπροσωπεία τοῦ σχηματισμοῦ ΕΟΝ θηλέων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδίας διοικητρίας κ. Κοζύρη. Εἰς τὸν ναὸν 4 φαλαγγῖται ἐναλλὰξ ἀπέδιδον τιμὰς πρὸ τοῦ κουβουκλίου τοῦ περιέχοντος τὰ ὀστᾶ τῶν πεσόντων ἐναλλασσόμενοι κατὰ 15λεπτον. Κατὰ τὸ μνημόσυνον ὡμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μηθύμνης κ. Διονύσιος. Ὅτε μετὰ τὸν λόγον τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐτηρήθη σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ἡ μουσικὴ ἐπαιάνισε τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη» καὶ τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον, ὅλοι κυριολεκτικῶς ἀνελύθησαν εἰς δάκρυα καὶ μυριόστομος κραυγὴ ὑψώθη ἐξ ὅλων «Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη».

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥΣ ΛΟΦΟΥΣ

Ἀπὸ ἐνωρὶς εἶχον συγκεντρωθῇ ἐκεῖ πλήθη λαοῦ, ἐνῷ ἠγωνίζοντο οἱ φαλαγγῖται, βοηθοῦντες τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, νὰ συγκρατήσουν τὴν τάξιν. Ἐγκαίρως ἔφθασαν καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν κ. νομάρχου.

Τὴν 11.30 ἀκριβῶς ἔφθασαν οἱ ἐπίσημοι μετὰ κόπου ἀνελθόντες τὸν λόφον, ὅπου εἶχε στηθῇ ἡ ἀναμνηστικὴ στήλη καὶ παραπλεύρως κατὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς σημαίας, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῶν ἐπισήμων οἱ σαλπιγκταὶ καὶ τυμπανισταὶ τῆς ΕΟΝ, τοποθετημένοι ἐπὶ τῶν ἀποτόμων βράχων, ἐσήμαναν καὶ πάλιν τὸ ἐγερτήριον, ἐνῷ φαλαγγίτης μὲ στεντορίαν φωνὴν ἀνεφώνησε:

«Ξυπνῆστε ψυχὲς τῶν ἐνδόξων μας νεκρῶν, ποὺ πέσατε στὰ ὑψώματα ταῦτα γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Λέσβου».

Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἀνέκρουσεν ἀμέσως τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ ὑψώθη ἡ ἱστορικὴ σημαία τῆς λεσβιακῆς φάλαγγος, ἡ σημαία τῶν πρώτων Λεσβίων ἐθελοντῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην ἐκείνην καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ πῦρ. Μεταξὺ τῶν τότε ἐθελοντῶν πλεῖστοι εἶνε τραυματίαι. Ἡ σημαία αὕτη φυλάσσεται εἰς τὸ τμῆμα μουσείου τῆς ἐθνικῆς ἱστορικῆς καὶ λαογραφικῆς ἑταιρείας Λέσβου. Τὴν ἀνύψωσε δὲ ὁ παλαίμαχος τῆς Λεσβιακῆς φάλαγγος, ὁ στρατιώτης Κομνηνάκης ἐκ Στύψης, ἐνῷ ἕτεροι συμπολεμισταὶ τῶν πεσόντων ἐφρούρουν ταύτην τιμητικῶς.

Ἐπηκολούθησε δέησις παρὰ τῶν Μητροπολιτῶν, ἐνῷ τμήματα στρατοῦ, τοποθετημένα εἰς τὰ παλαιὰ ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς μάχης, ἔρριπτον ἀσφαίρους βολὰς δίδοντα τὴν ὄψιν πραγματικῆς μάχης.

Κατόπιν ὡμίλησε καὶ πάλιν ὁ Σεβασμιώτατος ἅγιος Μηθύμνης.

Τὸ προσκλητήριον σάλπισμα ἠκούσθη καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς σαλπιγκτὰς καὶ τυμπανιστὰς τῆς ΕΟΝ καὶ δύο τετράρχαι ἐκτελοῦν τὸ προσκλητήριον τῶν νεκρῶν.

Μενουδάκης Ἰωάννης, ἀνθυπολοχαγὸς ἐκ Γυθείου, ἀναφωνεῖ ὁ πρῶτος τετράρχης, ἐνῷ ὁ δεύτερος ἀπαντᾷ: «Ἔπεσεν ἐνδόξως μαχόμενος ἐνταῦθα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Λέσβου». «Αἰωνία του ἡ μνήμη», ἀπαντᾷ σύσσωμος ὁ λαός. Τιμὴ δόξα του καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ προσκλητήριον.

Μεθ' ὃ ἀρχίζει ἡ κατάθεσις στεφάνων. Ὑπὲρ τοὺς 300 ἦσαν οἱ κατατεθέντες. Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων λήγει, ἐνῷ οἱ φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι συγκεντρωμένοι κατέρχονται τοὺς λόφους, ἐνῷ αἱ χαράδραι ἀντηχοῦν «Ἐμπρὸς γιὰ μιὰν Ἑλλάδα νέα» κλπ.

Ἡ δέησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν τάφων.

Ἡ παρέλασις τῆς ΕΟΝ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τὴν 5.30 ἐψάλη δέησις ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων τάφων ἐν Καλλονῇ, ἐνῷ τμήματα τῆς ΕΟΝ καὶ τοῦ στρατοῦ ἀπέδιδον τιμάς.

Ἐνταῦθα ὡμίλησεν ὁ μητροπολίτης Μυτιλήνης καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Νομάρχης Λέσβου κ. Κοζύρης, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Νεολαίαν. Ὁ λόγος τοῦ κ. Κοζύρη, ὡς ἐπόπτου καὶ διευθυντοῦ τῆς ΕΟΝ τοῦ νομοῦ Λέσβου ἐνεποίησεν βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς πάντας.

Τὴν 6.15 ἔλαβε χώραν μεγαλειώδης ὄντως παρέλασις φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν πρὸ τῶν ἐπισήμων.

Τὴν 7—7.45 εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Καλλονῆς φαλαγγίτισσαι ἐχόρευσαν διαφόρους ἑλληνικοὺς χοροὺς ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς. Αἱ τελεταὶ ἐτελείωσαν μὲ μεγαλειώδη λαμπαδηφορίαν τῶν φαλαγγιτῶν τῆς Καλλονῆς.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ὁ διοικητὴς τοῦ XI Συντάγματος, ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ἀλέξ. Πετίνης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Ε. Ο. Ν. Λητῆς—Θεσσαλονίκης τὸ κάτωθι ἔγγραφον:

«Πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ λόχου Ε. Ο. Ν. Λητῆς. Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2)4)38 ἐγγράφου ὑμῶν, ὅτι τοὺς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους φαλαγγίτας τοῦ ὑφ' ὑμᾶς λόχου, προσωπικῶς παρηκολούθησα κατὰ τὴν ἐκτελουμένην ἐν τῷ στρατῷ ἐκπαίδευσίν των. Τὸ ἦθος των καὶ τὸ ὑπερήφανον βλέμμα μὲ τὸ ὁποῖον ἠτένιζον τὸν ὑποφαινόμενον, ἦτο τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ζωτικότητος καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον εἶνε πεπληρωμένη ἡ ψυχή των, ἀποτέλεσμα τῆς ὑφ' ὑμῶν διαπλάσεώς των καὶ διαπαιδαγωγήσεως. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, τὸ ἀνατεθὲν ὑμῖν, συμβάλλει ἐξαιρετικὰ εἰς τὸ ὑφ' ἡμῶν ἐπιτελούμενον, καθ' ὅσον ἤδη τὸ στράτευμα θὰ παραλαμβάνῃ νέους ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς διαπαιδαγωγημένους, προπονημένους σωματικῶς, ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς θὰ ἀσχολῆται εἰς τὸ κύριον καθῆκόν του, τὸ νὰ καταστήσῃ τούτους γνώστας τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ μηχανημάτων, ὥστε νὰ προπαρασκευάσῃ τούτους καλοὺς τεχνίτας, ἵνα χρησιμοποιήσωσι τὰ διάφορα ὅπλα ὁψέποτε ἤθελεν αἰτήσει ἡ πατρίς.

Εἴμεθα βέβαιοι ἐκ τῶν προτέρων ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου ὑμῶν θὰ ὦσιν ἀπολύτως καταφανῆ εἰς τὰς μελλούσας νὰ προσέλθωσι κλάσεις νεοσυλλέκτων».

Τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον ἐκοινοποιήθη καὶ πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ε.Ο.Ν.

ἡ κίνησις ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀθρόα συνεχίζεται ἡ κατάταξις τῶν νέων τῆς πόλεώς μας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας. Δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς μίαν τοιαύτην ὀργάνωσιν ἐθνικὴν νὰ ὑστερήσουν οἱ νέοι Ἠπειρῶται καὶ Ἠπειρωτοποῦλες εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἀνέκαθεν ὁ πατριωτισμός, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν οἰκογένειαν ἦσαν ἀνέκαθεν τὰ πρῶτα νάματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐγαλουχήθησαν γενεαὶ Ἠπειρωτῶν, δὲν ἦτο δυνατὸν τὸ κήρυγμα τῆς Νεολαίας νὰ μὴν ὁμιλήσῃ εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν νέων Ἠπειρωτῶν.

Ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος τὰ στελέχη τῆς Νεολαίας ἀνῆλθον εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν 2163, ἤτοι 1253 Σκαπανεῖς καὶ 910 Φαλαγγῖται. Δὲν θὰ βραδύνῃ πολὺ νὰ ἔλθῃ ἡ στιγμή, καθ' ἣν ὁλόκληρη ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος θὰ σπείρῃ τὸν πατριωτικόν της ἐνθουσιασμὸν καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ τρίτου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Κατηρτίσθη τὸ πρόγραμμα ἐργασίας τῆς Νεολαίας κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ὡς ἀκολούθως :

Μορφωτικὸν σχολεῖον :

Ἀξιωματούχων ἑκάστην Δευτέραν.

Ἐσωσχολικῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἑκάστην Τρίτην.

Ἐξωσχολικῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἑκάστην Τετάρτην.

Στρατιωτικὴ προπαίδευσις Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἑκάστην Κυριακήν.

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ προγράμματος ὡρίσθησαν δύο ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς διαφόρους ὀργανισμοὺς καὶ ἐργοστάσια πρὸς ἐξήγησιν τοῦ σκοποῦ τῆς Νεολαίας εἰς τοὺς ἐργάτας, ἐργάτριας καὶ ἐργοδότας.

Αη Ἐπιτροπή : Τετράρχης κ. Καψάλης, λοχῖται κ. κ. Ἠλιόπουλος, Βρέλλης, Χατζηανέστης καὶ ὁμαδάρχαι κ. κ. Σταματάκης καὶ Γεώργιος Κώτσης.

Βη Ἐπιτροπή : Ὑποφαλαγγάρχης κ. Ἐμμανουήλ, τετράρχης κ. Καρόκης, λοχῖται κ. κ. Μάνθος, Δεβέκος καὶ ὁμαδάρχαι κ. κ. Κούλας, Βλάχος καὶ Τεμπέλης.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ποτὲ ἄλλοτε οἱ νέοι τῆς ὑπαίθρου δὲν ἐτύγχανον τῆς προσοχῆς τοῦ Κράτους, μακρὰν ἀπὸ τὰ κέντρα καὶ τὰς πόλεις ἐμεγάλωναν χωρὶς καμμίαν ἀνωτέραν πνοὴν καὶ χωρὶς τὸ Κράτος νὰ δείχνῃ τὸ παραμικρὸν ἐνδιαφέρον πρὸς τοὺς Νέους, οἱ ὁποῖοι μεγαλώνοντας θὰ ἀνελάμβανον τὰς τύχας τῆς Πατρίδος.

Ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν πρωτεργατῶν τῆς Νεολαίας, διὰ νὰ φθάσῃ ἡ στοργὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα ἄκρα τῆς Ἑλλάδος.

Οὕτω πρὸ ἡμερῶν ὁ φαλαγγάρχης κ. Εὐρ. Κωνσταντόπουλος τῆς φάλαγγος Ἰωαννίνων περιώδευσεν εἰς τὴν περιφέρειαν Ζαγορίου-Μετσόβου καὶ κατήρτισε Νεολαίας, εἰς τὰς ὁποίας ὡμίλησεν παρουσίᾳ καὶ τῶν κατοίκων.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἁγνῶν Νέων τῆς ὑπαίθρου καὶ ἡ προθυμία των πρὸς συνεργασίαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Νέου Κράτους παρέχουν ἐγγύησιν διὰ τὴν ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τῆς Νεολαίας.

Εἰς συνέδριον γενόμενον εἰς Τσεπέλοβον ἐδόθησαν εἰς ὑπερεξήκοντα δημοδιδασκάλους, τὰς τοπικὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς κατοίκους κατευθύνσεις περὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς Νεολαίας.

Εἰς τὴν ὕπαιθρον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ψάλλεται ὁ ὕμνος τῆς Νεολαίας καὶ οἱ Νέοι αἰσθάνονται ὑπερηφάνειαν, διότι μετέχουν τῶν τάξεων τῆς Νεολαίας.

Ἐν συνεχείᾳ τὴν 5ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὑποφαλαγγάρχης τῆς φάλαγγος Ἰωαννίνων ἰατρὸς κ. Εὐάγ. Ἐμμανουὴλ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὁμαδαρχῶν κ. κ. Ἀναγνωστοπούλου Γεωργ. καὶ Κώτση Γεωργ. (ἀνταποκριτοῦ μας) ἐπεσκέφθησαν τὴν Πωγωνιανήν, ἐγγύτατα τῶν Ἑλληνοαλβανικῶν συνόρων, εἰς ἣν ὡμίλησεν ὁ κ. Ἐμμανουὴλ πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς ὑπερτριακοσίους Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς διὰ τὸ ἔργον τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ἡ Νεολαία ἔψαλεν πλήρης ἐνθουσιασμοῦ τὸν ὕμνον μας καὶ παρήλασεν πρὸ τοῦ ὑποφαλαγγάρχου κ. Ἐμμανουὴλ καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

Στὰ πρόσωπα τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῆς Νεολαίας Πωγωνιανῆς ζωγραφιζόταν ἡ χαρά τους, διότι ἀνήκουν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς μας Ὀργανώσεως.

Στὴν Πωγωνιανὴν εἶχον συγκεντρωθῆ καὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν γύρω Κοινοτήτων. Ἀξιωματοῦχοι τῆς Νεολαίας Πωγωνιανῆς ἔχουν ὁρισθῆ ὡς λοχῖται οἱ κ. κ. Σπυρόπουλος Ἰωάν. ἰατρὸς καὶ Λίβας, γυμναστὴς τοῦ Γυμνασίου καθὼς καὶ ὡρισμένοι ὁμαδάρχαι, οἵτινες διακρίνονται διὰ τὸν μεγάλον τους ζῆλον.

Εἰς τὴν κίνησιν τῆς ὑπαίθρου θὰ ἦτο παράλειψις, ἐὰν δὲν ἀνεφέραμεν καὶ τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Νεολαίας Δελβινακίου χοροεσπερίδα, τὴν ὁποίαν ἐτίμησαν ἅπασαι αἱ πολιτικαί, δικαστικαί, ἀστυνομικαὶ καὶ κοινοτικαὶ Ἀρχαί, ὡς καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ λόχου προκαλύψεως κ. Λ. Δασκαλόπουλος.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ χοροῦ ἡ ὁμὰς τῆς Ε. Ο. Ν. ἔψαλεν τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας. Τὴν ἔναρξιν τοῦ χοροῦ ἐκήρυξεν ὁ ὑποφαλαγγάρχης Ε. Ο. Ν. Πωγωνίου, ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων Πωγωνίου κ. Σ. Γκόνος.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χοροεσπερίδος ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ αἱ αὐθόρμητοι ζωηραὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξαν πρωτοφανεῖς.

ΓΕΩΡΓ. ΚΩΤΣΗΣ
Ὁμαδάρχης

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΣΠΑΡΤΗ 31)5)48. — Ἀπὸ τῆς 10ης τοῦ μηνὸς ἡ ΕΟΝ Λακωνίας ἤρχισε νὰ προετοιμάζεται ἐντατικώτατα καὶ μὲ φανερὴ συγκίνησι, γιὰ νὰ ὑποδεχθῇ τὸν Ἐξοχώτατον κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικό μας Ἐπιθεωρητή, τὸν Πρῶτον Φαλαγγίτην, τὸν ἐμπνευστὴν καὶ καθοδηγητὴν μας. Μὲ μεγάλη ἀγωνία καὶ λαχτάρα μαζὶ περιμέναμε νὰ δοῦμε κοντά μας, νὰ τὸν χαιρετίσουμε, νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὰ ὅσα κάνει γιὰ μᾶς. Ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρες μιὰ σκέψις, μιὰ ἐπιθυμία, ἕνας σκοπὸς ἦταν ζωγραφισμένα στὰ πρόσωπα ὅλων μας καὶ ἕνας χτῦπος στὶς καρδιές μας. Κι' ὅσο ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς ἀφίξεως ἐπλησίαζε τόσο καὶ ἡ ἀγωνία καὶ ἡ λαχτάρα μας ἐμεγάλωνε. Αἱ ἡμέραι ποὺ περνοῦσαν μᾶς ἐφαίνοντο αἰῶνες ὁλόκληροι. Μὰ νά, ἡ μεγάλη ἡμέρα ἡ 18η Μαΐου 1938. Μεγάλη, γιατὶ θὰ δεχόμαστε τὸν Ἀρχηγό μας, τὸν Σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος, τὸν Ἐμπνευστή μας! Ἀπὸ πολὺ πρωῒ ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται οἱ φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς Σπάρτης καὶ τὰ τμήματα τῶν περιχώρων, γεμᾶτοι χαρά. Στοὺς δρόμους τῆς πόλεως ἐκυριάρχουν τὰ χρώματα τῆς αἰώνιας Ἑλληνικῆς φυλῆς. Μέχρι τῆς μεσημβρίας 300 φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς εἶχον συγκεντρωθῆ στὴν πόλι μας καὶ ἀνέμεναν τὴν ἄφιξίν του.

Τὸ ἀπόγευμα στὰς 3½ μ.μ. ἔγινε γενικὴ συγκέντρωσις τῶν σχηματισμῶν στὸ Γυμναστήριο τοῦ Γυμνασίου μας παρόντων καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου καὶ Φαλαγγιτισσῶν μαθητριῶν καὶ ἔγινε μιὰ δοκιμαστικὴ παρέλασις. Στὰς 5 μετέβημεν σύμπασα ἡ δύναμις καὶ ἐλάβαμε τὰς θέσεις μας εἰς τὴν κεντρικὴν Λεωφόρον ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ μας. Ἡ ἀγωνία ἡ ἰδική μας καὶ τοῦ πλήθους ἔφθασε εἰς τὸ κατακόρυφον. Θὰ ἦταν ἡ ὥρα 7.10΄ ὅταν ἀκοῦμε ἕνα δυνατὸν κρότον, ἔπειτα δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν λόφον τῆς πόλεως ἀγγέλλοντας τὸν ἐρχομό Του. Τώρα, μιὰ φωνὴ ἀκούγεται: Ἔρχεται! Ἔρχεται! καὶ οἱ χτῦποι τῆς καρδιᾶς πολλαπλασιάζονται στὶς καρδιές ὅλων. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν καὶ ὅταν ἐφάνη ἐρχόμενο τὸ φέρον τὸν Ἐξοχώτατον κ. Πρωθυπουργὸν αὐτοκίνητον, ἠχοῦν αἱ σάλπιγγες, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ἁψῖδος ἀναγγέλλουσαι τὴν ἄφιξίν του. Ὁ κόσμος ὅλος ἤρχισε νὰ κινῆται ὡς μία μᾶζα γιὰ νὰ ἰδῇ, νὰ χαιρετίσῃ, νὰ χειροκροτήσῃ τὸν Σωτῆρα του. Καὶ ὅταν ἐπλησίασε ξεσπᾶ σὲ συνεχεῖς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα.

Ἀπερίγραπτος ἦταν ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν ὡς καὶ τῶν σκαπανέων,Πηλοῦσαν, πετοῦσαν ὁλόκληροι ἀπὸ χαρά, ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ στ' ἀντίκρυσμά του.

Πρὸ τῆς ἁψῖδος σταματᾶ, κατέρχεται, ἐκεῖ ὅπου παρίστανταο αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, μαζὶ κι' ὁ Γενικὸς μας Ἐπόπτης κ. Νομάρχης, ὅστις τὸν συνώδευσε ἀπ' τὰ σύνορα τοῦ νομοῦ μέχρις ἐδῶ, καὶ ὁ Δήμαρχος τοῦ ηὐχήθη τὸ «Καλῶς Ὥρισε».

Μετὰ ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτων, ἐκδηλώσεων καὶ ἐπευφημιῶν προχωρεῖ μεταβαίνων εἰς τὸ Δημαρχεῖον.

Ὅλο τὸ πλῆθος ἀκολουθεῖ. Ὅλοι αὐτοί, οἱ 15 χιλιάδες ἄνθρωποι τρέχουν ξοπίσω του, σπάζουν, τὶς ἀστυνομικές ζῶνες καὶ τρέχουν μὲ φωνὲς καὶ καταλαμβάνουν τὸν χῶρον τῆς πρὸ τοῦ Δημαρχείου πλατείας .Μετ' ὀλίγον ἐξαναγκάζεται ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὴν ἐπιθυμία τῆς ΕΟΝ Σπάρτης καὶ τοῦ πλήθους, νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ Δημαρχείου, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ νέων ζητωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων τῶν παραληρούντων ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν νέων τῆς ΕΟΝ καὶ τοῦ πλήθους.

Ἀρχίζει καὶ ὁμιλεῖ, διὰ θαυμασίων λόγων, οἵτινες συγκινοῦν τὶς καρδιὲς μας καὶ τοῦ πλήθους ἀλλὰ καὶ διακοπτόμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους καὶ τῆς ΕΟΝ εἰς κάθε του φράσιν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου του καὶ ἐν ᾗ ὥρα παρηκολούθῃ τὰ πυροτεχνήματα νέαι ἐκδηλώσεις τῆς ΕΟΝ εἰς κάθε λεπτὸν αὐξανόμεναι. Μετὰ τὸ πέρας τῶν πυροτεχνημάτων ἀπεσύρθη. Τὰ πλήθη τοῦ κόσμου καὶ σύμπασα ἡ δύναμις τῆς ΕΟΝ δὲν ἀφίνουν τὸν ἀρχηγὸν τους. Πρωτοστατούντων τῶν φαλαγγιτῶν ἀρχίζουν τοὺς χορούς, παιανιζούσης τῆς μουσικῆς τοῦ Δήμου Ἑλληνικοὺς χορούς, μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν. Οἱ φαλαγγῖται ἔφυγαν τελευταῖοι, ἀφοῦ ἔκαμαν καὶ μίαν παρέλασιν μὲ τραγούδια στὴ πόλι μας.

Τὴν ἐπομένη 19 Μαΐου κατὰ τὶς 10 π.μ. ἔγινε παρέλασις πρὸ τῆς Ἐξοχότητος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τῆς ΕΟΝ., ἀποτελουμένη ἐκ 300 μελῶν, τῶν Σχολείων καὶ τῶν διαφόρων Σωματείων. Ὑπῆρξεν ἀληθινὰ ὑπέροχη ἡ παρέλασις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν.

Μετὰ τὸ πέρας ταύτης ἔγινε εἰς τὴν πλατεῖαν ἡ ὁρκωμοσία, καὶ ἡ παράδοσις εἰς τὴν ΕΟΝ τῆς Σημαίας ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἱερὲς οἱ στιγμὲς ἐκεῖνες γιὰ τὸ πλῆθος, ἱερώτερες γιὰ μᾶς ἀκόμη πιὸ πολὺ τοὺς φαλαγγίτας, φαλαγγίτισσας καὶ σκαπανεῖς. Καμμιά, μὰ καμμιὰ ἀπολύτως καρδιὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ ἀσυγκίνητη. Πόσον μᾶλλον καρδιὰ Ἕλληνα!

Ἔτσι τέλειωσεν ἡ θαυμασία αὐτὴ ἡμέρα, ἔτσι ὁ λαὸς τῆς Σπάρτης ἔδειξεν πόσον εἶνε Πατριώτης καὶ πόσον λατρεύει, ἐκτιμᾶ καὶ ἀγαπᾶ τὸν Βασιλῆα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν χαλύβδινο Κυβερνήτη καὶ Σωτῆρα τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Μεταξᾶ. Αἱ ἡμέραι αὐταὶ θὰ μείνουν ἀξέχασται στὸ Σπαρτιατικὸ λαὸ καὶ στὴν ΕΟΝ Σπάρτης.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Τύπου)

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΟΝ

ΓΑΥΡΟΛΙΜΝΗ Ἰούνιος 1938— Τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Μαΐου εἶχεν ὁρισθῆ ἡ ὁρκωμοσία καὶ ἡ παράδοσις τῶν σημαιῶν εἰς τὰ ἄνω τμήματα' Ἀπὸ τὴν προηγουμένην 20ὴν τοῦ μηνός, ἔφθασαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς Γαυρολίμνην ὁ Διοικητὴς ΕΟΝ Αἰτωλοακαρνανίας κ. Γκολφῖνος, μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του. κ. Γ. Πιᾶ προερχόμενοι ἐκ Μεσολογγίου.

Ἅπαντες οἱ βαθμοῦχοι μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν τοπικὸν ἐπίτροπον ἰατρὸν κ. Ἰω. Λειβαδίτην τοὺς ὑπεδέχθησαν. Γενόμενοι δὲ ἀντιληπτοὶ καὶ ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην χωρικῶν, ἐγένοντο ἀφορμὴ ἐκδηλώσεων ὑπὲρ τῆς ΕΟΝ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἔγινε συγκέντρωσις τῶν βαθμούχων, πρὸς τοὺς ὁποίους διὰ καταλλήλου ὁμιλίας ἀνέπτυξε τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των. Τὴν ἐπομένην 21η τοῦ μηνὸς ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν τὰ διάφορα τμήματα ἐν παρατάξει εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως, καθὼς καὶ πολλοὶ χωρικοί, ἵνα παραστοῦν εἰς τὴν τελετήν. Τὴν 9ην π.μ., ὥρα ἐνάρξεως τῆς τελετῆς, ὅλα ἦσαν ἐν τάξει. Χοροστατούντων τῶν αἰδεσ. ἱερέων τῆς Γαυρολίμνης καὶ Βασιλικῆς ἅπαντες οἱ φαλαγγῖται ἐπανελάμβανον μὲ σταθερὰν φωνὴν καὶ ὑπερήφανα αἰσθήματα τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Πιᾶ ἀπαγγελλόμενον ὅρκον. Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου των φανερώνει τὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς καὶ τὸ πόσον αἰσθάνονται τὰς ἐκ τοῦ ὅρκου ὑποχρεώσεις.

Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁ κ. Διοικητὴς δι' ἐμπνευσμένης ὁμιλίας ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τοῦ δοθέντος ὅρκου καὶ τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῆς ΕΟΝ, παραδόσας τὰς σημαίας εἰς τὰ τμήματα.

Ὁ λοχίτης κ. Νικολάου, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Διοικητήν, ἐτόνισεν τὴν ἐργατικότητα, τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πίστιν τῶν τμημάτων πρὸς τὴν ὀργάνωσιν, διαβεβαιώσας, ὅτι θὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια, ἵνα φανῶσιν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Μεγάλου ἀρχηγοῦ, ζητωκραυγάζοντας τέλος ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὀργανώσεως. Τέλος οἱ φαλαγγῖται παρήλασαν πρὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ψάλλοντες τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας, κλείνοντες οὕτω τὴν ὡραίαν καὶ συγκινητικὴν αὐτὴν ἑορτήν.

Ἄξιον προσοχῆς εἶνε αἱ αὐθόρμητοι ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς ΕΟΝ, καθὼς καὶ τοῦ ἀκούραστα ἐργαζομένου διὰ τὴν ὀργάνωσιν κ. Διοικητοῦ μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Γ. Πιᾶ.

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΠΑΠΑΣ

Η Ε.Ο.Ν. ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

Συγκέντρωσις τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς Καλλονήν, κατὰ τὰς τελετὰς τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ Ἡρώου τῆς μάχης τοῦ Κλαπάδου.

ΚΙΝΗΣΙΣΤΩΝΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Ο ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς χαιρετῶν τὴν σημαίαν τῆς παρατάξεως τῶν Φαλαγγιτῶν εἰς Ζούμπερι

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΝ ΠΕΤΡΙΤΣΙΟΥ

Ν. ΠΕΤΡΙΤΣΙΑ 6)6)38. — Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἤτανε γιὰ τὴν κωμόπολί μας ἡμέρα γιορτῆς, χαρᾶς, γλεντιοῦ, τῶν ὁποίων φορεῖς ὑπῆρξαν οἱ ἀκούραστοι κ.κ. Παπακωνσταντίνου Δ)ντὴς τοῦ Α΄ Σχολείου μας καὶ Γκικόπουλος Ταγ)ρχης.

Τὸ μεσημέρι ἔφθασεν ἡ Στρατιωτικὴ Μουσικὴ Σερρῶν καὶ διετέθη στὰ συγκεντρωμένα μέλη τῆς ΕΟΝ καὶ τοὺς μαθητάς, γιὰ τραγούδια, βαδίσματα καὶ χορούς, ἀργότερα δὲ καὶ μιὰ ὡραία παρέλασις διὰ τῶν ὁδῶν Καραϊσκάκη — Μεταξᾶ — Πλ. Ἐλευθερίας — Στρατοῦ, ὅλων τῶν μελῶν τῆς Νεολαίας μας.

Τὸ ἀπόγευμα ἐγένοντο εἰς τὸ εὐρὺ γήπεδον, τοῦ Α΄ σχολείου μας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Στρατ. κ.λ.π. Ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου, αἱ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν καὶ τῶν δύο σχολείων μας. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε σουηδικὰς ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξετελέσθησαν θαυμάσια ὑπὸ τὸ πρόσταγμα τῶν Δ)ντῶν τῶν Σχολείων κ. κ. Παπακωνσταντίνου καὶ Συμεωνίδου, παιδιάς, χορούς, Μακεδονικόν,Βυζαντινόν, Καρυατίδων, Γαϊτανάκι (τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως συνεκίνησε κάποιον) ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῶν διδασκαλισσῶν Δ)ων Χουρμουζιάδου, Ἐμμανουήλ, καὶ Βασιλειάδου. Ἐπηκολούθησαν ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα, μὲ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα: Δρόμος ταχύτητος α΄ Παπουδάρης, Ἀντ. β΄ Τσίμπας Ἰω. Δρόμος ἀντοχῆς α΄ Γκόγκας Στ., β΄ Παπούλης Ι. Ἅλμα εἰς ὕψος α΄ Καλαϊτζῆς Γ., β΄ Σιούλης Ἀντ., Ἅλμα εἰς μῆκος α΄ Παπουδάρης Ἀντ., β΄ Κυριακοῦ Ἀντ. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο παρέλασις τῶν μαθητῶν πρὸ τῶν ἐπισήμων, ὁ Ταγματάρχης κ. Γκικόπουλος ἀπένειμε τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητάς, καὶ ἔληξεν ἡ ὡραία αὐτὴ ἑορτή, μὲ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Βασιλικοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου, ὑπὸ τῆς Στρατ. Μουσικῆς, ἣν διηύθυνεν ὁ ἀνθ)γὸς κ. Κατσαρέλλης.

Τὴν ἑσπέραν ἐδόθη χορός, ὁ ὁποῖος ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Διὰ τὴν προπαρασκευὴ τοῦ χοροῦ εἰργάσθη μὲ πολὺν ζῆλον ἡ ἐκ τῶν κ.κ. Λαζαρίδου Λοχαγοῦ Στελλάτου Δ)ντοῦ ΤΤΤ., Παπακωνσταντίνου καὶ Ἰατρίδου ἀποτελεσθεῖσα Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐπέτυχε νὰ συγκεντρώσῃ κόσμον καὶ ἀπὸ τὸ Σιδηρόκαστρον, Βυρώνειαν, Λετοβοῦνι, κλπ.

Ἀπὸ τῆς 9ης μ.μ. τὰ τραπεζάκια γύρω στὴν πίστα τοῦ «Μπέλες» ἤρχισε νὰ καταλαμβάνῃ ὡραιόκοσμος καὶ ... μὴ γεμᾶτος ὄρεξι γιὰ γλέντι. Ὁ Θωμᾶς δὲν πρόφθανε νὰ κουβαλᾶ καρέκλες καὶ ἀπὸ τὰ γύρω κέντρα, ἀφοῦ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐπαρκέσουν οἱ Βασιλικὸν Ὕμνον καὶ τὸν Ὕμνον στὴ Νειότη, τοὺς ὁποίους ἐτραγούδησε μικτὴ χορωδία φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν, καὶ ὁ χορὸς μὲ τὸν Καλαματιανόν, τὸν ὁποῖον ἔσυρεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς Νελοαίας ἐν στολῇ. Τὸ γλέντι ἄναψε! Ἀλλὰ γιὰ νὰ ποικίλλῃ φαίνεται τὸ πρόγραμμά του κι' ὁ Θεὸς ἄρχισεν ἀπότομα ἀστραπές, βροντὲς καὶ ραγδαία τόσες δικές του.

Τὸ πρόγραμμα ἤρχισεν μὲ τὴν βροχή. Ὁ κόσμος ἐμπῆκε μέσα, μὰ ποῦ νὰ φύγῃ! Ἤθελε νὰ χορέψῃ. Ἀλλὰ πῶς; Ὁ κ. Γκικόπουλος ἐβρῆκε καὶ ἐδῶ τὴν λυσιν. Ἔστειλε τοὺς μισοὺς στὸ ἀπέναντι ἑστιατόριον «Ὁμόνοια». Σὲ λίγο, ἀφοῦ ἐγλέντησε καὶ ὁ Οὐρανός, ἔπαψε πιὰ νὰ βρέχῃ καὶ ὁ κόσμος ξαναβγῆκε κατὰ τὸ πλεῖστον στὴν πίστα, ὅπου ἐσυνέχισε τὸ γλέντι του μέχρι πρωΐας.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 3ην τρέχ. μηνὸς ἀνεχώρησαν διὰ Λεβάδειαν ὁ Νομάρχης Ἀττικοβιωτίας κ. Ν. Κισσόπουλος μετὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Ε. Ο. Ν. κ. Χρ. Ματρακίδη. Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. κ Χρ. Ματρακίδης τὸ Σάββατον 4ην τρέχ. μηνὸς ἐκ Λεβαδείας μετέβη εἰς Δίστομον, Στέρι καὶ Ἀράχωβα διακανονίσας τὸ τῆς ἱδρύσεως τοπικῶν τμημάτων. Εἰς Ἀράχωβαν ὡμίλησε περὶ τῶν σκοπῶν τῆς ὀργανώσεως τῶν Νέων ἐνώπιον ὅλων τῶν κατοίκων εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς ὁμιλίας ἐπισφραγισθείσης ὑπὸ τῶν ζητωκραυγῶν τῶν κατοίκων ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν Κυριακὴν ἀναχωρήσας καὶ πάλιν ἐκ Λεβαδείας μετέβη εἰς Δαύλειαν, ὅπου ἐνθουσιωδῶς ἐγένετο δεκτὴ ἡ σύστασις τοῦ τοπικοῦ τμήματος.

Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς Μαυρονέρι καὶ εἰς Χαιρώνειαν, ὅπου οἱ νέοι ὑπεσχέθησαν ἐντασσόμενοι εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. νὰ δημιουργήσουν αὐτοί, ἀπόγονοι τῶν Ἱερολοχιτῶν, νέους Ἱερολοχίτας.

Οἱ νέοι τῶν Κοινοτήτων Ἀκοντίου καὶ Θουρίου παρευρισκόμενοι εἰς Χαιρώνειαν ἐνθουσιωδῶς ἤρξαντο συγκροτοῦντες τὰ τοπικά των τμήματα.

Ἐξακολουθῶν τὴν διαδρομὴν του ὁ Διοικητὴς ἔφθασε εἰς Πετρομαγούλαν καὶ Σκριποῦν, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ νέοι τοῦ Ρωμαΐικου καὶ τῆς Καρυᾶς ἐν μέσῳ δὲ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων οἱ νέοι τῆς Πετρομαγούλας, συγκεκροτημένοι ἤδη εἰς τμήματα, ἐνετάχθησαν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν.

Ἡ περιοδεία συνεχίσθη εἰς Ἅγιον Σπυρίδωνα καὶ Ἅγιον Δημήτριον, ὅπου ἐγένετο ὁμιλία τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐνώπιον τῶν κατοίκων.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ὑποτομέως Ὀρχομενοῦ ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων Ρωμαΐικο, Σκριποῦς, Πετρομαγούλας, Καρυᾶς, Ἅγιον Γεώργιον, Ἅγιον Δημήτριον ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Ι. Στεφόπουλον.

Συνεχισθείσης τῆς περιοδείας εἰς Μοῦλκι, Σωληνάριον, Ἅγιον Γεώργιον ὁ κ. Διοικητὴς ἀνέπτυξε, ἐνώπιον τῶν κατοίκων δι' ὁμιλιῶν του τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν., ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τῶν κατοίκων.

Τὴν Δευτέραν 6ην τρ. μηνὸς ἐγένετο ἡ ὀργάνωσιςτοῦ τμήματος Λεβαδείας τῆς ὅλης Ὑποδιοικήσεως ἀνατεθείσηςεἰς τὸν Μοίραρχον κ. Πετσετάκην. Μετὰ μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας ὁ κ. Ματρακίδης μετέβη εἰς Θήβας, ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ἐκεῖ ὀργανώσεως τῆς Ε. Ο. Ν. ὁμιλήσας εἰς συγκέντρωσιν τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν Σχολείων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν περὶ τοῦ σκοποῦ της.

Τὴν Παρασκευὴν 10ην τρέχ. μηνὸς ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς κ. Χρ. Ματρακίδης ἀναχωρεῖ διὰ Κύθηρα πρὸς ὀργάνωσιν τμημάτων Νεολαίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

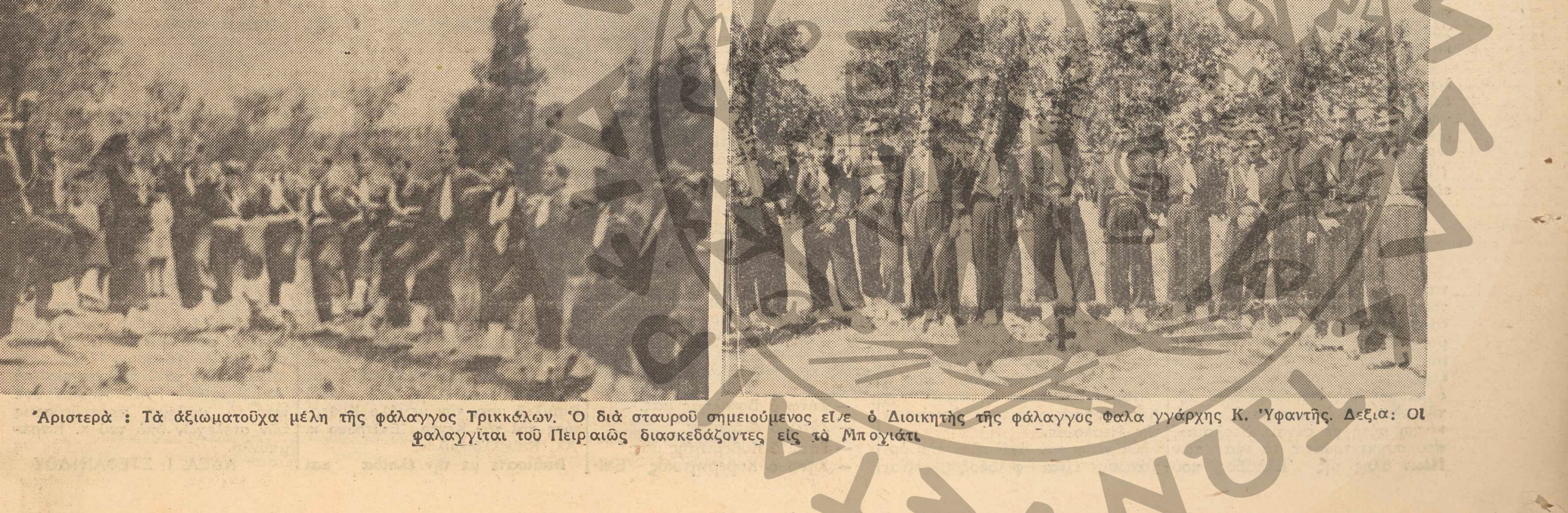

Ἀριστερά : Τὰ ἀξιωματοῦχα μέλη τῆς φάλαγγος Τρικκάλων. Ὁ διὰ σταυροῦ σημειούμενος εἶνε ὁ Διοικητὴς τῆς φάλαγγος Φαλαγγάρχης Κ. Ὑφαντής. Δεξιά: Οἱ φαλαγγῖται τοῦ Πειραιῶς διασκεδάζοντες εἰς τὸ Μπογιάτι

Η ΝΕΟΛΑΙΑ καὶ οἱ ἀναγνῶσται της

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Κον Α. ΚΟΜΝΗΝΟΝ (Κύθηρα) Σας συγχαίρομεν διὰ τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα. Τὸ ποιηματάκι, ποὺ μας στείλατε, δὲν κρίνεται δημοσιεύσιμον.

Κον Γ. Χ. ΜΠΕΛΑΒΓΕΝΗΝ, (Ρίον): Τὸ σταυρόλεξο ποὺ μᾶς στείλατε, ἔχει δυστυχῶς πολλὰ λάθη καὶ δὲν κρίνεται δημοσιεύσιμον.

Κον Ζ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗΝ (Μαυροθάλασσαν Ν. Σερρῶν): Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ δημοσιεύσωμεν φωτογραφίες τῶν ἐκεῖ τμημάτων τῆς ΕΟΝ, νὰ μας ἀποστείλετε φωτογραφίες, ὄχι πλάκες.

Κον Ι. Γ. ΚΟΥΚΙΟΝ ὀδοντίατρον: Τὸ ποιηματάκι, ποὺ μᾶς στείλατε, ἀρκετὰ καλό.

Κον Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, φαλαγγίτην (Θεσσαλονίκην): Τὰ σταυρόλεξα, ποὺ μας στείλατε ἀρκετὰ ἐπιτυχῆ. Θὰ δημοσιευθοῦν ἐν καιρῷ.

Κον Δ. ΚΟΥΤΡΗΝ φαλαγγίτην (Πειραιᾶ): Τὸ ποιηματάκι σας, ἂν καὶ ἐμπνέεται ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα δὲν εἶνε δημοσιευσιμον, διότι ἔχει πολλὰ στιχουργικὰ λάθη.

Κον Δ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ Δημοδιδάσκαλον (Ριγανὰ Κιλκὶς): Σας εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ λόγια ποὺ γράφετε γιὰ τὸ περιοδικό μας.

Κον Γ. ΚΩΤΣΗΝ, ὁμαδάρχην (Ἰωάννινα): Τὰς φωτογραφίας σας τὰς ἐλάβομεν. Δελτία ταὐτότητος δὲν ἐκδίδονται.

Δίδα ΑΙΚ. Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ, διδασκάλισσαν (Ἀθῆναι): Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Ἡ συνεργασία σας θὰ μᾶς εἶνε πάντα εὐπρόσδεκτος. Στείλατέ μας κανένα πατριωτικὸ διήγημα.

Κον Ε. ΗΛΙΑΚΗΝ, ἔφεδρον ἀνθυπολοχαγὸν (Ρέθυμνον — Κρήτης): Τὸ ποίημά σας διαπνέεται ἀπὸ παλμὸν πατριωτικόν. Στιχουργικῶς δέ, ἀρκετὰ καλό.

Κον Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, φαλαγγίτην (Λέσβον): Τὰ ἐνθουσιώδη λόγια σας γιὰ τὴ «Νεολαία» μας συγκινοῦν.

Κον Ι. ΜΑΡΓΑΡΗΝ, Μαθητὴν (Ἀθῆναι): Τὸ ποίημα, ποὺ μᾶς στείλατε «Στὰ νειάτα» ἔχει πολλά, πάρα πολλὰ στιχουργικὰ λάθη. Ἂν θέλετε νὰ γράψετε καλά, διαβάστε Ἕλληνας καὶ ξένους ποιητάς.

Κον Γ. Δ. ΚΑΒΒΑΔΙΑΝ (Ἀθῆναι): Τὰ ποιήματά σας μετρικῶς εἶνε ἐσφαλμένα, γι' αὐτὸ ὄχι δημοσιεύσιμα.

Δίδα ΙΑΝΘΗΝ Α. ΚΑΠΠΟΥ, φαλαγγάρχην (Λαμίαν): Σᾶς συγχαίρομεν θερμῶς γιὰ τὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα.

Κον Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Δομιανοὺς — Εὐρυτανίας): Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ θερμὰ πατριωτικά σας αἰσθήματα.

Κον Μ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΑΚΗΝ, φαλαγγίτην (Λαγκαδᾶ): Εὐχαριστοῦμε θερμῶς. Τὰ καλά, ποὺ γράφετε γιὰ τὴ «Νεολαία» μᾶς συγκινοῦν.

Κον Π. ΣΑΚΚΑΛΗΝ, διμοιρίτην (Ἰτέαν — Παρνασσίδος): Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Τὸ πρῶτο, ποὺ σοῦ γράφω, εἶναι, ὅτι εἶμαι ἀπὸ τοὺς πρώτους τους φαλαγγίτας καὶ τακτικοὺς ἀναγνώστας σου. Τώρα εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μου, εἰς τὴν νῆσον Κέαν. Εὗρηκα ἐδῶ μία ἐξαιρετικὴ κίνησι, κι' ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς μου αὐτῆς εἶναι νὰ ἐκμυστηρευθῶ τὴν κίνησι αὐτὴ σὲ σένα, «Νεολαία», ποὺ συγκεντρώνεις τὰ νέα τῶν Νέων ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ποὺ εἶσαι τὸ χωνευτῆρι κάθε νεανικῆς σκέψεως, κάθε ἐνθουσιασμοῦ καὶ αἰσθήματος. Μέσα σου κλείνεις ἕναν κόσμο πολὺ μεγάλο, ἕναν κόσμο ἀπὸ ἰδανικά, ποὺ γιὰ βάσι των ἔχουν τὴν φιλοπατρία, τὴν πίστι καὶ τὴν ἀφοσίωσι στοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι διευθύνουν τὴν τύχη κάθε Ἕλληνος.

Τὸ ρεῦμα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς φιλοπατρίας ἔφθασε καὶ στὸ δικό μας τὸ νησί. Ὅσο κι' ἂν χωρίζεται μὲ θάλασσα ἕνα μέρος γῆς ἀπὸ τὰ κέντρα τῆς Μεγάλης πατρίδος, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φυσήσῃ καὶ σ' αὐτό, ἡ ἴδια πνοὴ τοῦ ἀνέμου, ἔστω καὶ λίγο ἀργά.

Ἡ ἵδρυσις τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας ἦτο ἕνα ἐξαιρετικὸ γεγονός, ποὺ ὅλοι τὸ δέχθηκαν μὲ τόση χαρὰ λὲς καὶ τὸ περίμεναν χρόνια πολλά. Μὰ μήπως δὲν εἶχαν νοιώσει τὴν ἔλλειψι αὐτὴ οἱ νεανικὲς Ἑλληνικὲς καρδιές !... εἶχαν αἰσθανθῆ βαθειὰ στὴν ψυχή τους ἕνα κενό !... Καὶ νά, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ τῆς Φωτοβόλου Ἐκείνης ἡμέρας, ὕστερα ἀπὸ τῆς ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936, βλέπομε νὰ ἐκπληρώνωνται ὄνειρα, νὰ ἐκπληρώνωνται ἐπιθυμίες, ποὺ ἦσαν μέσα μας βαθειὰ ριζωμένες. Κι' ὅλα αὐτὰ σὲ ποιὸν τὰ χρωστᾶμε ; Σὲ ποιὸν ἄλλον ἀπὸ τὸν Βασιληᾶ μας, ἀπὸ τὸν Ἐθνικό μας Κυβερνήτη ;

Φτερουγίζοντας ἡ σκέψις μας στοὺς ἀρχηγούς μας νοιώθουμε γι' αὐτοὺς μιὰ βαθειὰ εὐγνωμοσύνη, νοιώθουμε γι' αὐτούς, ποὺ μᾶς ἔφεραν τὴν εἰρήνη καὶ τὴν εὐημερία, ἕνα μεγάλο σεβασμό. Καὶ δοθήκομε σ' αὐτοὺς ἀδίστακτα γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσουν στὴν δόξα, γιὰ νὰ μᾶς ξαναζωντανεύσουν τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, τὴν Ἑλληνικὴ ἀξιοπρέπεια, ποὺ μᾶς ἀνήκει.

Καὶ τώρα ὅλοι οἱ νέοι, ἑνώνουμε κάτω ἀπὸ τὸν ἴδιο ἀρχηγό.

Σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος ἱδρύθηκε ἡ Νεολαία. Τὰ νησιὰ τῶν Κυκλάδων ἔμεναν. Μὰ καὶ σ' αὐτὰ ἔφθασε τὸ δυνατὸ ρεῦμα τῆς φιλοπατρίας, τὸ ξύπνημα τῆς δόξας. Ὕστερα ἀπὸ τὴν Σῦρο ἢ Ἄνδρο καὶ τώρα ἡ σειρὰ τῆς Κέας ἔφθασε γιὰ τὴν ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας.

Οἱ νέοι, ποὺ ἀνέλαβον τὴν ὀργάνωσι, εἶναι φιλόδοξοι, εἶναι γεμᾶτοι ζωή, γεμᾶται πόθο νὰ δείξουν κάτι ἀνώτερο, κάτι πολὺ περισσότερον ἀπ' ὅτι ἁρμόζει γιὰ τὸ μικρό μας νησί. Εἶναι τόσον ἐργατικοὶ καὶ ἐνεργητικοί, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ το κατορθώσουν.

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων διώρισε ὑπεύθυνον τὸν κ. Ἰωάννην Περίδην συμβολαιογράφον. Φέρθηκε τόσον πρόθυμος καὶ γενναιόδωρος, ὥστε, ἐὰν ὑπῆρχε καὶ ἴχνος ἀποτυχίας, ἐκ μέρους τῶν νέων, ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ἡ λύπη του θὰ ἦτο μεγάλη.

Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε κανεὶς ποὺ νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἔστω καὶ τὴν ἐγγραφήν του. Ὁ πρῶτος φαλαγγίτης καὶ Ὑποδιοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Κέας κ. Ἰωάννης Ν. Φιλιππαῖος, δημοδιδάσκαλος, ἔδειξε πόσον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ε. Ο. Ν., ὥστε νὰ ἐργάζεται μὲ ὑπερβολικὴν δραστηριότητα ἔχοντας συνεργάτας τοὺς κ. κ. Δημήτριον Χαρτοφυλακίδην γραμματέα τῆς Κοινότητος Κέας, Ἀνέστην Ἀποστολίδην, σχεδιαστὴν τοῦ ἐργοστασίου Ἐμαγιὲ καὶ Μεταλλουργίας, Νικόλαον Φιλιππαῖον, φοιτητὴν τῶν Μαθηματικῶν, Μιχαὴλ Βλάδον, προϊστάμενον τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Κέᾳ ἐργοστασίου Ἐμαγιὲ καὶ Μεταλλουργίας καὶ τὸν κ. Ἰωάννην Λεφὲν μηχανικόν, ὅστις με τὰ τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ θὰ ἀσχοληθῇ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν μονάδων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων φαλαγγιτῶν ὑπερβαίνει ἤδη τοὺς διακοσίους. Ἡ Κοινότης παρεχώρησε γραφεῖα εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ἐντὸς τοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος, τὰ ὁποῖα οἱ πρωτοπόροι νέοι τῆς ὀργανώσεως μετὰ ἁπλότητος καὶ πραγματικῆς καλαισθησίας ἐπίπλωσαν. Πολλοὶ ὑπεσχέθησαν νὰ βοηθήσουν τὴν ὀργάνωσιν. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θ' ἀρχίσουν καὶ οἱ ἐγγραφὲς εἰς τὰς νήσους Κύθνον καὶ Σέριφον.

Εὔχομαι, ὅπως ἡ Ὑποδιοίκησις Ε. Ο. Ν. τῆς ἐπαρχίας Κέας γίνῃ ἰσχυρά, ὥστε νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς ὅλης ὀργανώσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

— Ζήτω ὁ Βασιληᾶς μας.
— Ζήτω ὁ Διάδοχος.
— Ζήτω ὁ Κυβερνήτης μας.
— Ζήτω ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

Ὁ πιστὸς φαλαγγίτης
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ
Κέᾳ 12 Ἰουνίου 1938.

Η ΛΕΣΒΟΣ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ

Ὁ νομάρχης Λέσβου καὶ Γεν. Ἐπόπτης ΕΟΝ κ. Κοζύρης καταθέτει τὸν στέφανον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τιμὴν τῶν πεσόντων εἰς τὴν μάχην Κλαπάδου τὴν 5ην Ἰουνίου ἐ.ἔ. κατὰ τὰς γενομένας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τελετάς.

* * *

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ 4 Ἰουνίου.

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»

Εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἀναγνώστας σου, ποὺ ὑποδέχθηκαν μὲ μεγάλην χαρὰν τὴν ἔκδοσίν σου.

Μωραΐτης γέννημα καὶ θρέμμα, εὑρίσκομαι τώρα στὸ ἡρωϊκὸ νησὶ τῆς Κρήτης, στὸ νησὶ ἐκεῖνο, ποὺ ποτὲ δὲν ἄφησε τὸ καριοφίλι σὰν κι' ἐμᾶς κεῖ πάνω καὶ εἶνε γεμᾶτο ἡρωϊσμοὺς καὶ αὐτοθυσίες γιὰ τὴν ἐλευθερία του.

Στὸ νέο κήρυγμα τοῦ Μεγάλου μας ἀρχηγοῦ τὰ Κρητικόπουλα δὲν ἔμειναν πίσω.

Ἔτρεξαν μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν νὰ καταταχθοῦν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας γιὰ νὰ προσφέρουν κι' αὐτοί, ὅ,τι μποροῦν στὸ γιγάντιο ἔργο τοῦ ἀρχηγοῦ μας. Μαζί τους βρίσκομαι καὶ ἐγὼ καὶ ἀδελφωμένοι βαδίζουμε τὸ Μεγάλο δρόμο, ποὺ μᾶς χάραξε ὁ ἀρχηγός μας.

Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

Ζήτω ὁ Μεγάλος μας Ἀρχηγός.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΥΝΤΟΥΚΗΣ
Φαλαγγίτης

* * *

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος.

Βαδίζετε ἐμπρὸς μὲ μόνο σκοπὸ τὴν ἀνόρθωσι τοῦ Ἔθνους μας. Βαδίσατε πρὸς νέαν ζωήν, πρὸς τὸν τρίτον Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν Πολιτισμόν.

Ὅλοι, μέλη τῆς ΕΟΝ καὶ μή, ἂς φροντίσωμε γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος μας, θυσιάζοντας καὶ τὴ ζωή μας ἀκόμη. Ὡς παράδειγμα ἂς ἔχωμε τοὺς προγόνους μας τοὺς ἥρωας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμα τους εἰς τὴ φωτιὰ τοῦ πολέμου, γιὰ νὰ παραδόσουν σὲ μᾶς ἐλεύθερη τὴν Ἑλλάδα.

Ἐμπρός! Βαδιστε ἐμπρός. Εἰς τὸ ἔργον σας ἔχοντας συνεργάτας τοὺς ἀκουράστους ἀνορθωτὰς τῆς Πατρίδος μας, τὸν λαοφιλῆ Βασιλιᾶ μας, τὸν μεγάλο Κυβερνήτη καὶ τὸν Κεντρ. Ἐπίτροπο κ. Ἀλ. Κανελλόπουλον.

Βαδίσατε μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστι, μὲ τὴν ἀγάπη εἰς τὰ ἰδεώδη, θρησκεία, πατρίδα καὶ οἰκογένεια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐδίδαξαν οἱ μεγάλοι αὐτοὶ πατριῶται.

Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα νέα!

Κι' ὅλοι μὲ τὰς ψυχὰς γεμάτας Ἐλπίδα ἂς ζητωκραυγάσωμε.

Ζήτω ὁ Μεγάλος Βασιληᾶς μας.

Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης καὶ Σωτὴρ τῆς Πατρίδος.

Ζήτω τὸ Ἔθνος.

Ζήτω ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία!

ΙΑΝΘΗ Α. ΚΑΠΠΟΥ
μαθήτρια ΠΑΛ — ΓΚΑ — ΕΠ φαλαγγάρχης ΕΟΝ Λαμίας

*

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΕΣ

Γερές, μὲ τὴν περήφανη κορμοστασιά τους, καὶ τὸ ρόδινο τῆς ὑγείας χρῶμα, στὸ πρόσωπό τους, νὰ οἱ Ἑλληνοποῦλες.

Στὰ καθαρά, σὰν τὸν ὤμορφο οὐρανὸ τῆς Πατρίδος τους μάτια, καθρεπτίζεται ἡ εὐγενικὴ καὶ ἁγνὴ ψυχή τους.

Παιδιὰ ἀγαπημένα, τῆς πιὸ μεγάλης καὶ πιὸ ἔνδοξης γῆς, τῆς γλυκειᾶς Ἑλλάδας μας! Εἶνε οἱ κόρες αὐτῆς τῆς χώρας, ποὺ στὰ χώματά της γεννήθηκαν, μεγάλωσαν καὶ ἔδρασαν τόσες καὶ τόσες ἀθάνατες ἱστορικὲς φυσιογνωμίες.

Παιδιὰ τῆς γῆς αὐτῆς, ποὺ ἔχει στεφανωθῆ ἀμέτρητες φορὲς μὲ τὸ καταπράσινο καὶ ἀμάραντο στεφάνι τῆς Δόξας, τὸ ἱερὸ τῶν νικῶν της σύμβολο.

Πόσες καὶ πόσες Ἑλληνοποῦλες δὲν ἐδόξασαν τὴ Μεγάλη τους Μητέρα, καὶ πόσες δὲν ἔπεσαν περήφανες μπροστὰ στὸ θεῖο Βωμὸ τῆς Ἐλευθερίας της.

Διάφορες ἐποχὲς ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν του, καὶ σὲ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτές, οἱ ὤμορφες κόρες τοῦ τόπου αὐτοῦ μὲ τοὺς τόσο ποιητικοὺς μύθους του, μὲ τὸ ἀφάνταστο μεγαλεῖο του, ἔδρασαν ποικιλοτρόπως, καὶ ἔδειξαν μὲ ἔργα δοξασμένα, πὼς εἶνε ἀντάξια παιδιὰ μιᾶς τέτοιας Μητέρας, Ἑλληνοποῦλες! Ἀγαπημένα παιδιά, ἀνεκτίμητα μαργαριτάρια τῆς γλυκειᾶς Ἑλλάδας μας, προχωρεῖτε πάντα ἐμπρὸς στὸ δρόμο τῆς προόδου.

Ἐργάζεσθε πάντα γιὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐτυχία τῆς Πατρίδας σας, μὲ σύμβολό σας τὸν Τίμιο Σταυρὸ καὶ τὴ δοξασμένη Γαλανόλευκη.

ΑΙΚΑΤ. Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ
Φοιτήτρια Παιδαγ. Ἀκαδημίας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Υ. Θ. Α.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 6ην τρέχ. ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Χρυσάφη ἐξηκολούθησεν ἡ ἐξέτασις τῶν φαλαγγιτισσῶν τῆς Υ. Θ. Α.

Τὴν Τετάρτη ἔγινε τακτικότατον μάθημα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀγγελομάτη, τὸ ὁποῖον μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας παρακολουθεῖται ἀπὸ τοὺς βαθμοφόρους.

Τὴν Πέμπτην ὁμὰς βαθμοφόρων ἀνεχώρησε διὰ Ζούμπερι, καὶ παρεστάθη εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς θεμελιώσεως τῶν κατασκηνώσεών των, ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὅλαι αἱ φαλαγγίτισσαι παρηκολούθησαν εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Πάλλας» τὴν προβολὴν τῆς ταινίας τῆς περιοδείας τοῦ Κυβερνήτου μας ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας. Καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς προβολῆς δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐπευφημοῦν καὶ ζητωκραυγάζουν πότε γιὰ τὸν μεγάλο Κυβερνήτη μας καὶ πότε γιὰ τὸ Νέο Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ὡσαύτως τὸ Σάββατο εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Γυμναστήριον ἐγένετο τὸ μάθημα προπεδεύσεως τῶν στελεχῶν ὑπὸ τοῦ κ. Καράμπονλη.

ΑΔΕΛ. Ι. ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

Η ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ ΤΗΣ „ΝΕΟΛΑΙΑΣ"

ΔΙΑΤΑΓΗ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Κατὰ τὴν ἀθλητικὴν παρέλασιν τὰ συμμετασχόντα ταύτης ἡμέτερα τμήματα, ἀποτελούμενα ἐκ τῶν ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν Περιφ. Διοικήσεως ΕΟΝ Πρωτευούσης παρήλασαν κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικώτατον ἐπιδείξαντα συγχρόνως πειθαρχίαν, ἀντοχὴν καὶ καθ' ὅλα διαγωγὴν ἀρίστην. Ἡ ἐμφάνισίς των ὑπῆρξεν ἄψογος, καταδείξασα εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν τὴν ἐν τῇ ΕΟΝ συντελουμένην ἐργασίαν καὶ ἀποδείξασα, ὅτι οἱ φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι ἐμπνέονται εἰς πᾶσαν αὐτῶν ἐκδήλωσιν ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου.

Βέβαιοι ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἀθληταὶ καὶ ἀθλήτριαι ἐνωτισθέντες τὸν λόγον τοῦ ἀρχηγοῦ θὰ πραγματοποιήσουν τὰ ὑπ' αὐτοῦ τεθέντα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν μας ἰδανικά, ἐκφράζομεν τὴν ἀπόλυτον ἡμῶν εὐαρέσκειαν πρὸς τὰ τμήματα:

Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνωμοτάρχου Ρεγκάκου Βασιλείου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπαινοῦμεν.

Ὑποδιοικήσεως ἀρρένων Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ τετράρχου Μαράντη Γ. τὸν ὁποῖον καὶ ἐπαινοῦμεν.

Ὑποδιοικήσεως ἀρρένων Πειραιῶς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ λοχίτου Δημητρίου Γεωργίου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπαινοῦμεν.

Ὑπ)σεως ἀρρένων Νότου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑπευθύνου Ψύχα Γεωργίου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπαινοῦμεν.

Ὑπ)σεως Σπουδαστριῶν — Φοιτητριῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς ἐνωμοτάρχου Καραγεώργη, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπαινοῦμεν.

Ὑπ)σεως θηλέων Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς λοχίτου Πρίφτη Ἀρ. τὴν ὁποίαν καὶ ἐπαινοῦμεν.

Λόχου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πειραιῶς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς λοχίτου Παγκάλου, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπαινοῦμεν.

Ὑπ)σεως θηλέων Νότου ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς λοχίτου Τσελέντη Ἀθ., τὴν ὁποίαν καὶ ἐπαινοῦμεν.

Τοῦ Λόχου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς ὑπευθύνου Τσάπου, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπαινοῦμεν.

Τῆς Ὁμάδος Ἀνεμοπορίας Ὑποδιοικήσεως ἀρρένων Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ τετράρχου Λαντζίδου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπαινοῦμεν.

Ἐπαινοῦμεν ἐπίσης τοὺς τεχνικοὺς ἐκπαιδευτὰς καὶ ὀργανωτὰς τῆς καθ' ἡμᾶς παρελάσεως λοχαγὸν Θεοτικὸν Λάζαρον, διευθυντὴν τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ Ζ' γραφείου.

Διοικητὴν Οἰκονόμου Γεώργιον, Διευθυντὴν Ε' γραφείου, ἐπόπτην ΔΑΣ καὶ διοικητὴν Ὑποδιοικήσεως ἀρρένων Ἀθηνῶν.

Βῆχον Γεώργιον ὀργανωτὴν σωματικῆς ἀγωγῆς.

Ὁ Κυβερνητικ. Ἐπίτροπος
Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

……

ΔΙΑΤΑΓΗ ΑΡΙΘ. 465

Ὁρίζω ὑπεύθυνον τῆς Συντάξεως τοῦ Περιοδικοῦ «Νεολαία» τὸν Κωνσταντόπουλον Μιχ., δημοσιογράφον.

10 Ἰουνίου 1938
Ὁ Κυβερν. Ἐπίτροπος
Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΚΡΙΜ

Ο ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ Η ΑΛΕΠΟΥ

Μιὰ φορὰ ὁ λύκος πήγαινε παρέα μὲ τὴν ἀλεπού, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀλεποῦ ἤτανε πιὸ ἀδύνατη, ἤτανε ὑποχρεωμένη νὰ κάνῃ ὅ,τι ἤθελε ὁ λύκος. Γιὰ τοῦτο δὲν ἔβλεπε τὴν ὥρα νὰ τῆς δοθῇ μιὰ εὐκαιρία νὰ τὸν ξεμπερδέψῃ.

Μιὰ μέρα ποὺ περνούσανε καὶ οἱ δυὸ ἀπὸ τὸ δάσος, ὁ λύκος τῆς λέει:

— Ἀλεποῦ, βρέσμου κάτι νὰ φάω, εἰδεμὴ θὰ φάω ἐσένα!

— Ἐκεῖ κάτω, λέει ἡ ἀλεποῦ, εἶνε ἕνα ἐξοχικὸ σπίτι ὅπου εἶνε δύο ἀρνάκια, ἂν ἔχῃς κουράγιο, ἂς πᾶμε να τὰ ἁρπάξουμε.

Ὁ λύκος φούσκωσε μὲ τὸ πολὺ φαΐ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ φύγῃ

Αὐτὸ ἤθελε καὶ ὁ λύκος. Καὶ πᾶνε, λοιπόν, καὶ οἱ δυὸ στὸ σπίτι ἐκεῖνο, καὶ ἡ ἀλεποῦ ἁρπάζει τότε ἕνα ἀρνὶ καὶ τὸ φέρνει στὸ λύκο καὶ ἔπειτα τὸ στρίβει. Ἔφαγε, λοιπόν, ὁ λύκος τὸ ἀρνάκι καὶ τὸ βρῆκε πολὺ νόστιμο, ἔτσι ποὺ τοῦ ἄνοιξε τὴν ὄρεξι νὰ ξαναπάῃ στὸ σπίτι καὶ νὰ πάρῃ καὶ τὸ ἄλλο. Δυστυχῶς ὅμως, αὐτὴ τὴ φορᾶ δὲν τα κατάφερε ὅπως τὴν πρώτη καὶ ξύπνησε ἡ προβατίνα. Καὶ ἄρχισε ἡ προβατίνα νὰ βελάζῃ τόσο δυνατα, ποὺ ὅλοι οἱ χωρικοὶ τρέξανε νὰ δοῦνε τί συμβαίνει καὶ σὰν εἴδανε τὸ λύκο, τὸν σάπισαν στὸ ξύλο, καὶ ὁ κακόμοιρος οὐρλιάζοντας καὶ κουτσαίνοντας πηγαίνει νὰ βρῇ τὴν ἀλεποῦ.

— Μὲ γέλασες, τῆς εἶπε ὅταν πῆγα νὰ πάρω τὸ ἄλλο ἀρνί, οἱ χωρικοὶ μὲ σκότωσαν στὸ ξύλο.

— Φταῖς ἐσὺ ποὺ εἶσαι τόσο φαγᾶς, λέει ἡ ἀλεποῦ.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα οἱ δύο σύντροφοι πήγανε στὴν ἐξοχὴ καὶ ὁ λύκος λέει πάλι στὴν ἀλεποῦ:

— Ἀλεποῦ, βρέσμου κάτι νὰ φάω, γιατὶ ἀλλοιώτικα θὰ φάω ἐσένα.

— Ἐκεῖ κάτω εἶνε ἕνα χωριατόσπιτο, εἶπε ἡ ἀλεποῦ, ὅπου φτιάνουνε ὡραῖες κρέπ. Πᾶμε νὰ τὶς πάρουμε;

Καὶ ἀμέσως τρέχουν ἐκεῖ. Καὶ ἡ ἀλεποῦ στριφογυρίζει γύρω στὸ σπίτι καὶ κρυφοκυττάζει μὲ σπουδή, γιὰ νὰ ἰδῇ ποῦ εἶνε οἱ κρέπ, καὶ μιὰ ποὺ τὶς βρῆκε, κατώρθωσε καὶ πῆρε ἔξη καὶ τὶς ἔφερε στὸ λύκο.

— Ὁρίστε νὰ φᾶς, τοῦ λέει, καὶ ἔπειτα τὄστριψε. Ὁ λύκος τῆς ἔφαγε σὲ ἕνα δευτερόλεπτο.

Ἔχουνε μιὰ γεύσι ποὺ ἀνασταίνουν καὶ πεθαμένους, εἶπε μέσα του.

Καὶ τρέχει πάλι στὸ σπίτι, γιὰ νὰ κλέψῃ καὶ ἄλλες.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὴ βία του τὸ πιάτο ἔπεσε κάτω καὶ ἡ χωρικὴ ἄκουσε τὸν κρότο καὶ τρέχει νὰ ἰδῇ τί συμβαίνει καὶ σὰν εἶδε τὸ λύκο, φωνάζει βοήθεια! καὶ ὅλοι οἱ χωρικοὶ τρέχουνε τότε καὶ ρίχνουν ἐπάνω στὸ λύκο, ὅ,τι ὁ καθένας βρῆκε μπροστά του. Καὶ ὁ κακόμοιρος ὁ λύκος γυρίζει κουτσαίνοντας καὶ οὐρλιάζοντας.

Καὶ βλέποντας τὴν ἀλεποῦ τῆς λέει:

— Καλὰ τὸ κατάφερες πάλι νὰ μὲ ξεγελάσῃς. Οἱ χωρικοὶ μοῦ ἔσπασαν τὰ κόκκαλα.

— Ἐσὺ φταῖς, ποὺ εἶσαι φαγᾶς, εἶπε ἡ ἀλεποῦ.

Τὴν τρίτη ἡμέρα, ἐκεῖ ποὺ οἱ δύο σύντροφοι περπατούσανε μαζὶ στὴν ἐξοχή, ὁ λύκος κουτσαίνοντας εἶπε στὴν ἀλεποῦ:

— Ἀλεποῦ, βρέσμου κάτι νὰ φάω, γιατὶ ἀλλοιώτικα θὰ φάω ἐσένα!

Καὶ ἡ ἀλεποῦ τοῦ λέει: Κάποιος ἐκεῖ κάτω ἔσφαξε ἕνα γουροῦνι καὶ τὸ κρέας εἶνε ἁλατισμένο μέσα σὲ ἕνα βαρέλι στὸ ὑπόγειο. Πᾶμε νὰ τὸ πάρωμε.

— Καλά, λέει ὁ λύκος, ἀλλὰ θὰ φύγουμε ἀπὸ κεῖ καὶ οἱ δυὸ μαζὶ γιὰ νὰ μὲ βοηθήσῃς σὰν δὲν μπορῶ νὰ τρέξω.

— Σύμφωνοι! εἶπε ἡ ἀλεποῦ.

Καὶ τότε τοῦ ἔδειξε ἀπὸ ποῦ νὰ γλιστρήσῃ γιὰ νὰ μπῇ μέσα στὸ ὑπόγειο.

Ἐκεῖ βρήκανε ἄφθονο κρέας καὶ ὁ λύκος ἄρχισε νὰ τρώῃ σκεπτόμενος.

— Ἔχω πολὺ καιρὸ ὥσπου νὰ φύγουμε.

Καὶ ἡ ἀλεποῦ ἄρχισε νὰ τρώγῃ, ἀλλὰ δὲν ἔφευγε ἀπὸ τὰ μάτια της ἡ τρύπα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἴχανε μπῆ. γιὰ νὰ μπορέσῃ πάλι νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐκεῖ.

— Ἀλεποῦ μου, τῆς λέγει ὁ λύκος, γιατὶ εἶσαι τόσο ταραγμένη; Γιατὶ πηγαινοέρχεσαι ἔτσι;

— Γιὰ νὰ δῶ λέει ἡ πονηρή, ἂν ἔρχεται κανείς. Φάγε ἐσὺ καὶ μὴ σὲ νοιάζῃ.

Ὁ λύκος κι' ἡ ἀλεποῦ πᾶνε στὸ στὸ χωριατόσπιτο

— Δὲν θὰ φύγω ἀπὸ δῶ, ἐὰν δὲν ἀδειάσω ὅλο τὸ βαρέλι, λέει ὁ λύκος.

Ὁ χωρικὸς ἀκούγοντας τὸ σύρε καὶ τὸ ἔλα τῆς ἀλεποῦς, παρουσιάσθηκε ἀπότομα στὴν πόρτα τοῦ ὑπογείου. Ἡ ἀλεποῦ φεύγει ἀπὸ τὴν τρύπα σὰν σαΐτα, καὶ ὁ λύκος ἤθελε νὰ πάῃ ἀπὸ πίσω της ἀλλὰ ἤτανε τόσο χοντρὸς ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπα. Καὶ ὁ χωρικὸς τὸν σκότωσε στον τόπο, καὶ ἡ ἀλεποῦ ἔφθασε στὸ δάσος πολὺ εὐχαριστημένη γιατὶ ξεφορτώθηκε μιὰ γιὰ πάντα τὸν λαίμαργο σύντροφό της.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Δ. Α. Σ.

—Τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς βαθμοφόρων ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Δευτέρα 7½ — 9 Ἐθνικὴ ἀγωγή.

Τετάρτη 8—9 μ.μ. προπαγάνδα.

Σάββατον 6½ —8 μ.μ. Στρατιωτικὴ προπαίδευσις.

—Ὡσαύτως αἱ ὧραι ἀσκήσεως τοῦ προτύπου λόχου ὡρίσθησαν καθ' ἑκάστην Πέμπτην 6½ — 8 εἰς τὸ Πανεπιστημιακὸν Γυμναστήριον.

—Διευθυντὴς τοῦ Ὑγειονομικοῦ τμήματος τῆς ΔΑΣ ὡρίσθη ὁ ἰατρὸς κ. Πετρόπουλος, ὅστις δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς φαλαγγίτας καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην 6—7 μ.μ.

—Ἐπίσης ὡρίσθησαν αἱ ὧραι τῶν μαθημάτων τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος διὰ τοὺς βουλομένους ὡς ἑξῆς: Τετάρτη 6—7 μ.μ. καὶ Πέμπτη 12 — 1 μ.μ.

—Διὰ Διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ κ. Χαϊμαντᾶ αἱ ὧραι ὑπηρεσίας τοῦ Φρουραρχείου ἄλλαξαν ὡς ἑξῆς: Ἀντὶ 3½ — 6 ὡρίσθη 5—7. Καὶ ἀντὶ 6—9 ὡρίσθη 7-9.

—Τὴν περασμένην Δευτέραν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΔΑΣ ἔλαβεν χώραν συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτῶν τοῦ φρουραρχείου τῆς ΔΑΣ.

—Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ κ. Διοικητὴς θέσας τὰς βάσεις τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Φρουραρχείου.

—Δι' εἰσφορᾶς τῶν μελῶν τῆς ΔΑΣ ἠγοράσθη ραδιόφωνον, τὸ ὁποῖον ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Διοικήσεως, ὅπου συγκεντρώνονται ἑκατοντάδες φαλαγγῖται, ἀκούοντες εἴτε τὰ διαβιβαζόμενα ἐκ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ μας, εἴτε ἄλλους ὕμνους τῶν διαφόρων ἐθνικιστικῶν Κρατῶν.

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς Πάτρας.

ΚΥΝΗΓΗΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

τὸ ξερριζώσωμε κι' ἂς τὸ κάψωμε πρὶν φανῆ· μὴ λυπηθῇ κανεὶς τ' ἀγκάθια κεντοῦν καὶ δηλητηριάζουν οἱ σφῆκες, οἱ σκορπιοὶ καὶ τὰ ἰοβόλα φείδια δὲν ἔχουν λύπησι. Καταδιῶχτε τα παντοῦ καὶ πάντα, μὴ φοβηθῆτε, μὴ δειλιάσετε, μὴ συμπαθήσετε, δὲν θέλουν οἶκτο, δὲν ἀξίζουν ποσῶς. Εἶνε ἡ ὑψίστη γιὰ μᾶς τιμὴ καὶ ὑπηρεσία γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας καὶ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἡ κατάδοσις τῶν τοιούτων φρικτῶν ἐγκληματιῶν. Ἂς μὴ γράψῃ πιὰ ἐφημερίδα κι' ἂς μὴ δοῦμε τὶς μυσαρές τους φάτσες στὶς σελίδες τους.

Ἂς ἀγρυπνοῦμε ὡς ἱεροὶ καὶ σοβαροὶ θεματοφύλακες, ἀφοῦ εἴμεθα οἱ ἁρμοδιώτεροι γιὰ νὰ ξεύρωμε τοὺς μεταξύ μας ἀσεβεῖς. Ὅταν καὶ τὸ ἐλάχιστον ὕποπτον φανῆ, ρῖχτε ἀλύπητα τὸν πέλεκυ στὸν αὐχένα τους, βάλτε τους φωτιὰ ἀλύπητα, εἶνε ἄχρηστοι καὶ ἐπιζήμιοι. Μὴν τοὺς ἀφήνωμε νὰ σταθοῦν πουθενά, ὅποιοι κι' ἂν εἶνε, νὰ τοὺς κυνηγοῦμε πάντα, νὰ τοὺς σπάζωμε τὰ κόκκαλα. Ἐμπρός, συνάδελφοι, ἐμπρὸς Ἕλληνες πατριῶτες καὶ ἀδελφοί, ἂς κάνωμε ὁ καθένας καὶ ὅλοι τὸ καθῆκον μας.

Ριζανὰ Κιλκὶς 7 Ἰουνίου 1938
ΔΗΜ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δημ)λος, τετράρχης Ε.Ο.Ν.

ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΦΟΙΤΗΤΡΙΩΝ-ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΩΝ

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΙ

Ἐκφράζω τὴν πλήρη μου εὐαρέσκειαν πρὸς τὴν Ὁμαδάρχην Καραφύλλα Εὔχαριν, Διευθύντριαν Γραφείου Τύπου, διὰ τὴν φροντίδα καὶ εὐσυνειδησίαν μεθ' ἧς ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά της.

Ἡ Διοικητὴς
Ἀντιγόνη Γ. Λουκίδου

Ἐκφράζω τὴν πλήρη μου εὐαρέσκειαν πρὸς τὴν Λοχίτην Μαΐχοῦ Καλλιρρόην, Διευθύντριαν Γραφείου Γραμματείας, διὰ τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, μεθ' ἧς ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά της.

Ἡ Διοικητὴς
Ἀντιγόνη Γ. Λουκίδου

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Τοποθετῶ τὴν Λοχίτην Καλλιρρόην Μαΐχοῦ, Διευθύντριαν τοῦ Γραφείου τῆς Γραμματείας, μὲ βοηθὸν τὴν Ἐνωμοτάρχην Μαρίαν Περάτη.

Ἡ Διοικητὴς
Ἀντιγόνη Γ. Λουκίδου

……

Τοποθετῶ Ὑποδιοικητὴν τῆς Ὑποδιοικήσεως τὴν Φαλαγγάρχην, Ζαγοριανάκου Καίτην.

Ἡ Διοικητὴς
Ἀντιγόνη Γ. Λουκίδου

Σταυρόλεξον ἀριθ. 5

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2				■		■					■
3	■	■							■		
4				■					■		
5			■								
6			■						■		
7		■					■				
8			■		■						
9								■			
10								■		■	■
11			■	■	■	■					

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡΙΘ. 5

Ὁριζοντίως:

1) Ἐξασφαλίζει τὴν διαιώνισιν.
2) Τὸ λὲν ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρός. —Χαρὰ στὰ νειᾶτα τους.
3) Ἐκεῖ κατήγαγον οἱ πρόγονοι μας περιφανῆ νίκην.
4) Σύνδεσμος.— Μέρος τῶν κοπτερῶν ἐργαλείων.— Νότα.
5) Πρόθεσις τῆς καθομιλουμένης. Τρυφερά, ἐγκάρδια.
6) Πληθυντικὸς ἄρθρου.— Ὑποψήφιαι νύμφαι (πληθ.).— Ὑπονοεῖ τὸν Βασιλέα καὶ μόνον Αὐτόν.
7) Ὅ,τι δὲν εἶνε τὸ κεφάλι τῶν φαλακρῶν.— Λατρεύεται (θηλ).
8) Μόριον τῆς καθομιλουμένης.— Κάτοικοι τῆς Β.Α. Ἱσπανίας.
9) Φέρουν τὸν ἁμαξᾶ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ ἄλογα.— Οὐδετέρα ἀναφορικὴ ἀντωνυμία εἰς τὸν πληθυντικόν.
10) Εὐρωπαϊκὸν Βασίλειον.
11) Γράμμα.— Εἰδικὸν ἐργαλεῖον.

Καθέτως:

1) Ἕνα μόριον μὲ τὸ ὁποῖον γίνονται ὅλα κατορθωτά.— Περιφέρεια τῆς Ρωσσίας καὶ εἶδος ὑφάσματος.
2) Μόριον τῆς καθομιλουμένης.— Θεά.— Κανεὶς δὲν τὸ φοράει στὸν λαιμό του αὐτὴν τὴν ἐποχή.
3) Κυκλοφοροῦμεν ἐφ' ὅσον κυκλοφορεῖ.— ΛΒ.
4) Χωρὶς αὐτὰ τὸ ντουφέκι τοῦ κυνηγοῦ εἶν' ἄχρηστο.
5) Ποῦ νἆνε καὶ δὲν φαίνεται;— Ν.Ν.
6) Ὅ,τι δὲν εἶνε, φεῦ! οἱ Ἀθηναϊκοὶ δρόμοι.
7) Τέτοια εὐχόμεθα νὰ εἶνε ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν λυτῶν μας.— Ἥρως τῆς Ἰλιάδος.
8) Ἀνδρικὸν χριστιανικὸν ὄνομα.
9) Ἐνθυμίζει ὀμελέττα.— Τὸ βάσανο τῶν παστρικῶν νοικοκυράδων.
10) ΓΙ— Ἔχει κακὰ φερσίματα.
11) Δίδυμος διὰ βίου (θηλ.).

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4

Ὁριζοντίως:

1) Δῶμα.— Ποία. 2) Αἶγες. 3) Ἁψίς.— Ἰτέα. 4) Ἀθηνᾶ. 6) Ὁμιλῶ. 7) Μόδα.— Ἕνας. 8) Ἰτέαι. 9) Ἄννα.— Ἰάβα

Καθέτως:

1) Διάγραμμα. 3) Μαῖα.— Ὀδίν. 4) Αἰσθήματα. 6) Πειναλέαι. 7) Σοτᾶ.— Ὤνια. 9) Ἀπάνθισμα.

Φωτογραφικὸν ρεπορτὰζ Νεολαίας

Ἀριστερά: Ὁ ὑπουργὸς κ. Κ. Κοτζιας προσφωνῶν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εἰς Ζοῦμπερι. Δεξιά: Ἡ προσέλευσις τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου τῆς ΕΟΝ εἰς τὸ Πρότυπον Στρατόπεδον τοῦ Ζούμπερι

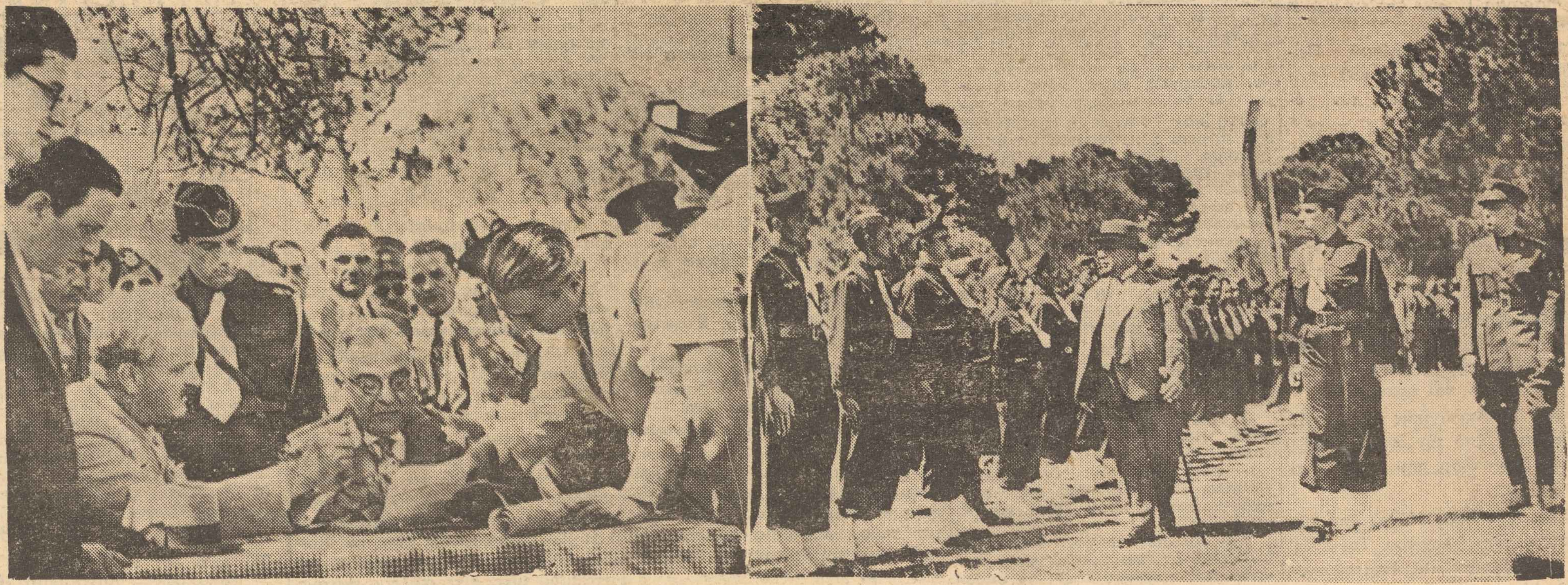

Ἀριστερά, ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξετάζων τὰ σχέδια τοῦ Προτύπου Στρατοπέδου τῆς ΕΟΝ εἰς Ζούμπερι. Δεξιά: Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπιθεωρῶν τμήματα φαλαγγιτῶν εἰς τὸ Ζούμπερι.

Τὸ τμῆμα ἀνεμοπορίας καὶ οἱ ἀθληταὶ τῆς ΕΟΝ κατὰ τὴν μεγαλειώδη Παναθλητικὴν παρέλασιν.